

Закон

за публичното предлагане на ценни книжа

(Приет от XXXVIII народно събрание на 15 декември 1999 г.; обнародван в „Държавен вестник“, бр. 114 от 30 декември 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г.; бр. 8 от 2003 г. – в сила от 1 март 2003 г.; доп., бр. 31 от 2003 г.; изм., бр. 67 от 2003 г.; доп., бр. 71 от 2003 г.; изм., бр. 37 от 2004 г.; доп., бр. 19 и 31 от 2005 г. – в сила от 8 октомври 2005 г.; изм. и доп., бр. 39, 103 и 105 от 2005 г.; бр. 30, 33, 34 и 59 от 2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз; бр. 63, 84, 86 и 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.; изм., бр. 25, 52 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 23 от 2009 г., в сила от 27 март 2009 г., бр. 24 от 2009 г., в сила от 31 март 2009 г.; бр. 42 и 93 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 43 и 101 от 2010 г.; изм., бр. 57 и 77 от 2011 г.)

Дял първи

Общи положения

Глава първа

Ценни книжа

Чл. 1. (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) (1) С този закон се уреждат:

1. (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) публичното предлагане на ценни книжа, издаването и разпореждането с безналични ценни книжа, включително извън случаите на публично предлагане, както и ограниченията относно разпореждането с ценни книжа, издадени чрез непублично предлагане;

2. (изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г., изм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.) дейността на Централния депозитар;

3. изискванията към публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа;

4. (доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) изискванията към лицата, които управляват и контролират лицата по т. 2 и 3, както и към лицата, притежаващи 10 или повече от 10 на сто от гласовете на общото събрание на лицата по т. 2 и 3, и

5. (изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) държавният надзор за осигуряване спазването на този закон.

(2) Целта на този закон е:

1. (изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) осигуряване защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар;

2. (изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) създаване на условия за развитието на справедлив, открит и ефективен капиталов пазар;

3. (изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) поддържане на стабилността и на общественото доверие в капиталовия пазар.

(3) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Този закон не се прилага за емитирането, придобиването, изплащането и сделките с държавни ценни книжа, системите за регистрация и сетълмент с тях, регулирането на пазара на държавни ценни книжа и контрола върху сделките с тях, както и за другите финансови сделки, извършвани с цел управление на държавния дълг.

Чл. 2. (1) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., доп. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Ценните книжа са прехвърлими права, регистрирани по сметки в Централния депозитар, а за държавните ценни книжа – регистрирани по сметки в Българската народна банка или в поддепозитар на държавни ценни книжа, или в чуждестранни институции, извършващи такива дейности (безналични ценни книжа), или документи, материализиращи прехвърлими права (налични ценни книжа), които могат да бъдат търгувани на капиталовия пазар, с изключение на платежните инструменти, като:

1. акции в дружества и други ценни книжа, еквивалентни на акциите в капиталови дружества, персонални дружества и други юридически лица, както и депозитарни разписки за акции;

2. облигации и други дългови ценни книжа, включително депозитарни разписки за такива ценни книжа;

3. други ценни книжа, които дават право за придобиване или продажба на такива ценни книжа или които водят до парично плащане, определено посредством ценни книжа, валутни курсове, лихвени проценти или доходност, стоки или други индекси или показатели.

(2) Дълговите ценни книжа по смисъла на този закон изразяват прехвърлими вземания за предварително определен или определяем доход срещу емитента на ценните книжа, възникнали вследствие на предоставени му в заем парични средства или други имуществени права. Дълговите ценни книжа могат да изразяват и други права, ако това не противоречи на закона.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Дялови ценни книжа по смисъла на този закон са:

1. акциите в дружества;

2. други ценни книжа, еквивалентни на акциите в дружества;

3. други видове ценни книжа, които дават право на придобиване на акции и еквивалентни на тях ценни книжа посредством конвертирането им или упражняването на правата по тях, при условие че ценните книжа от този вид са издадени от емитента на базовите ценни книжа или от юридическо лице, принадлежащо към групата на този емитент.

(4) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Недялови ценни книжа са всички ценни книжа, които не са дялови ценни книжа по смисъла на ал. 3.

Чл. 3. Забранено е публичното предлагане на:

1. налични ценни книжа, освен в случаите, предвидени в закон;
2. безналични ценни книжа, за прехвърлянето на които са предвидени ограничения или условия.

Чл. 4. (1) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Публично предлагане на ценни книжа е предоставянето на информация за предлагане на ценни книжа, адресирана до 100 и повече лица или до неопределен кръг лица в каквато и да е форма и чрез каквито и да е средства, съдържаща достатъчно данни за условията на предлагането и предлаганите ценни книжа, така че да могат инвеститорите да вземат решение за записване или закупуване на тези ценни книжа. Предлагането на ценни книжа чрез инвестиционен посредник също се смята за публично предлагане, ако отговаря на условията по изречение първо.

(2) Публично предлагане е налице и ако в предлагането на ценните книжа вземе участие лице, което не е инвестиционен посредник или притежател на ценните книжа.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Не е налице публично предлагане, когато ценните книжа се предлагат в случаите на ликвидация, изпълнително производство или производство по несъстоятелност по ред, определен в закон.

Чл. 5. (1) (Предишен текст на чл. 5 – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Първично публично предлагане е предлагане при условията по чл. 4 на:

1. ценни книжа за записване от техния емитент или упълномощен от него инвестиционен посредник (подписка), или
2. ценни книжа за първоначална продажба от инвестиционен посредник съгласно сключен с техния емитент договор за поемане;
3. (доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

(2) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., отм., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 6. (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., доп. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 7. (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Глава втора

Комисия за финансов надзор

Чл. 8. (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., доп., бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Регулирането и надзорът върху лицата, дейностите и сделките по чл. 1, ал. 1 се

извършват от Комисията за финансов надзор, наричана по-нататък „комисията“, както и от заместник-председателя, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, наричан по-нататък „заместник-председателя“.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) При изпълнение на своите функции комисията приема ясни и последователни решения, като е открита и отговорна за своите действия, преценява тежестта на регулативните ограничения и очакваната от тях полза и стимулира лоялната конкуренция.

Чл. 9. (Отм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.)

Чл. 10. (Отм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.)

Чл. 11. (Отм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.)

Чл. 12. (Отм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.)

Чл. 13. (Отм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.)

Чл. 14. (Отм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.)

Чл. 15. (Отм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.)

Чл. 16. (Отм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.)

Чл. 16а. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., отм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.)

Чл. 17. (Отм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.)

Чл. 18. (Отм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.)

Чл. 19. (Отм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.)

Дял втори

Регулирани пазари на ценни книжа

Глава трета

Фондова борса

Раздел I

Учредяване и управление

Чл. 20. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 21. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 22. (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 23. (Доп. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28.10.2006 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 24. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 25. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 26. (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 27. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Раздел II

Издаване и отнемане на лиценз

(Загл. изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.)

Чл. 28. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 29.** (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 30.** (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 31.** (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 юли 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 32.** (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 33.** (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 34.** (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 35.** (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 36.** (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 юли 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Раздел III

Членство и борсов арбитраж**Чл. 37.** (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 38.** (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 39.** (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 40.** (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 41.** (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 42.** (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 43.** (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)*Глава четвърта***Неофициален пазар на ценни книжа****Чл. 44.** (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 45. (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 46. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 47. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 48. (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 49. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 юли 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 50. (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 51. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 52. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 53. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Дял трети

Сделки с ценни книжа

Глава пета

Инвестиционни посредници

Раздел I

Общи положения

Чл. 54. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 55. (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) (1) Комисията издава лиценз за предоставяне на инвестиционни услуги и извършване на инвестиционни дейности по занятие само ако прецени, че заявителят отговаря на изискванията на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му.

(2) Комисията може да не издаде лиценз за част от заявените услуги и дейности по чл. 54, ал. 2 и 3, за които прецени, че заявителят не отговаря на изискванията на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му.

(3) Лицензът по ал. 1 определя изчерпателно инвестиционните услуги и дейности, които лицето има право да извършва. Лицензът може да включва право за извършване на една или повече услуги по чл. 54, ал. 3. Лицензът не може да бъде издаден само за предоставяне на услугите по чл. 54, ал. 3.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Лицензът по ал. 1 дава право на извършване на посочените в него услуги и дейности по чл. 54, ал. 2 и 3 в рамките на Европейския съюз и Европейското икономическо пространство, освен ако комисията изрично е разрешила извършването им и в трети държава.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Комисията може да издаде лиценз за извършване на услуги и дейности по чл. 54, ал. 2 и 3 на територията на Република България чрез клон на юридическо лице от трета държава, при условие че:

1. лицето има право по националното си законодателство да извършва тези услуги и дейности, и

2. (изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) органът, контролиращ капиталовия пазар в държавата, където лицето е регистрирано, упражнява надзор върху него на консолидирана основа.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Когато е предвидено в международен договор, по който страна е Република България, комисията може да признае лиценза за извършване на услуги и дейности по чл. 54, ал. 2 и 3, издаден на юридическо лице от трета държава.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Лицето от трета държава има правата и задълженията на местен инвестиционен посредник, доколкото в закона не е предвидено друго.

(8) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 до 1 ноември 2007 г.) По искане на Европейската комисия комисията ограничава или спира за срок от три месеца издаването на лицензи за извършване на услуги и дейности по чл. 54, ал. 2 и 3 на територията на Република България от юридическо лице от трета държава. По решение на Съвета на Европейския съюз срокът по изречение първо може да бъде удължен.

(9) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г. до 1 ноември 2007 г.) Алиней 8 не се прилага по отношение на дъщерно дружество на инвестиционен посредник, получил разрешение за извършване на дейност в рамките на Европейския съюз, или по отношение на дъщерно дружество на такова дъщерно дружество.

Чл. 56. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 56а. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 57. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 58. (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 59. (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 60. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 61. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Раздел II

Издаване и отнемане на лиценз

(Загл. изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.)

Чл. 62. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 63.** (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 64.** (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 65.** (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 66.** (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 67.** (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 юли 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 68.** (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 68а.** (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 68б.** (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 69.** (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Раздел Па

Извършване на дейност от инвестиционни посредници в държава-членка

(Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.; загл. изм., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 69а. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 69б.** (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 69в.** (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 69г.** (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишен чл. 69в – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)**Чл. 69д.** (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Раздел IIб

Извършване на дейност в Република България от инвестиционни посредници със седалище в държава-членка

(Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г. загл. изм., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 69е. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишен чл. 69г, изм. и доп. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 69ж. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишен чл. 69д, изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 69з. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишен чл. 69е, изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 69и. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишен чл. 69ж, изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 69к. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 69л. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 69м. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Раздел III

Изисквания към дейността на инвестиционните посредници

Чл. 70. (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 71. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) (1) При осъществяване на дейността си инвестиционният посредник е длъжен да пази търговските тайни на своите клиенти, както и техния търговски престиж.

(2) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Членовете на управителните и контролните органи на инвестиционния посредник, неговите служители и всички други лица, работещи за инвестиционния посредник, не могат да разгласяват, освен ако не са оправомощени за това, и да ползват за облагодетелстване на себе си или на други лица факти и обстоятелства, засягащи наличностите и операциите по сметките за ценни книжа и за пари на клиенти на инвестиционния посредник, както и всички други факти и обстоятелства, представляващи търговска тайна, които са узнали при изпълнение на служебните и професионалните си задължения.

(3) Всички лица по ал. 2 при встъпване в длъжност или започване на дейност за инвестиционния посредник подписват декларация за спазване на тайната по ал. 2.

(4) Разпоредбата на ал. 2 се отнася и за случаите, когато посочените лица не са на служба или дейността им е преустановена.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Освен на комисията, заместник-председателя и оправомощени длъжностни лица от администрацията на комисията или на фондова борса, на която е член, за целите на контролната им дейност и в рамките на заповедта за проверка, инвестиционният посредник може да дава сведения по ал. 2 само:

1. със съгласие на своя клиент, или

2. по решение на съда, издадено при условията и по реда на ал. 6 и 7.

(6) Съдът може да постанови разкриване на сведенията по ал. 5 по искане на:

1. прокурора – при наличие на данни за извършено престъпление;

2. (нова – ДВ, бр. 63 от 2006 г., в сила от 4 август 2006 г.) министъра на финансите или упълномощено от него лице – в случаите на чл. 143, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

3. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г., предишна т. 2 – ДВ, бр. 63 от 2006 г., в сила от 4 август 2006 г.) директора на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, когато:

а) (изм. – ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г.) се представят доказателства, че проверяваното лице е осуетило извършването на ревизия или проверка или не води необходимата отчетност, както и ако в нея има съществени непълноти;

б) с акт на компетентен държавен орган е установено настъпването на случайното събитие, довело до унищожаване на отчетната документация на проверяваното лице;

4. (нова – ДВ, бр. 19 от 2005 г., предишна т. 2а – ДВ, бр. 63 от 2006 г., в сила от 4 август 2006 г.) Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност и директорите на териториалните ѝ дирекции;

5. (изм. – ДВ, бр. 92 от 2000 г., в сила от 1 януари 2001 г., изм. – ДВ, бр. 33 от 2006 г., предишна т. 3 – ДВ, бр. 63 от 2006 г., в сила от 4 август 2006 г.) директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, когато с акт на орган на Агенцията за държавна финансова инспекция е установено, че:

а) (изм. – ДВ, бр. 101 от 2002 г., в сила от 1 януари 2003 г., изм. – ДВ, бр. 33 от 2006 г.) ръководството на проверяваната организация или лице осуетява извършването на финансова инспекция;

б) (изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 101 от 2002 г., в сила от 1 януари 2003 г., изм. – ДВ, бр. 33 от 2006 г.) в проверяваната организация или лице не се води финансова отчетност или тя е непълна или недостоверна;

в) има данни за липси или престъпления;

г) (изм. – ДВ, бр. 101 от 2002 г., в сила от 1 януари 2003 г., изм. – ДВ, бр. 33 от 2006 г.) е необходимо налагането на запори върху банкови сметки за обезпечаване на установени при финансова инспекция вземания;

д) (изм. – ДВ, бр. 101 от 2002 г., в сила от 1 януари 2003 г., изм. – ДВ, бр. 33 от 2006 г.) с акт на държавен орган е установено настъпването на случайно събитие, довело до унищожаване на отчетна документация на проверяваната организация или лице;

б. (изм. – ДВ, бр. 63 от 2000 г., предишна т. 4 – ДВ, бр. 63 от 2006 г., в сила от 4 август 2006 г.) директора на Агенция „Митници“ и директорите на регионалните митнически дирекции, когато:

а) с акт на митническите органи е установено, че проверяваното лице е осуетило извършването на митническа проверка или не води необходимата отчетност, както и ако тя е непълна или недостоверна;

б) с акт на митническите органи са установени митнически нарушения;

в) е необходимо налагането на запори върху банкови сметки за обезпечаване на установени от митническите органи вземания, събирани от тях, както и за обезпечаване на глоби, законни лихви или други;

г) с акт на държавен орган е установено настъпването на случайно събитие, довело до унищожаване на отчетната документация на проверявания от митническите органи обект.

7. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г. до 1 ноември 2007 г.; изм. – ДВ, бр. 69 от 2008 г.) директора на Главна дирекция „Досъдебно производство“ – за целта на разследването по образувано наказателно производство;

8. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г. до 1 ноември 2007 г.) директора на Национална служба „Сигурност“ – когато това е необходимо за защита на националната сигурност.

(7) Районният съдия се произнася по искането с мотивирано решение в закрито заседание не по-късно от 24 часа от постъпването му, като определя срока за разкриване на сведенията по ал. 4. Решението на съда не подлежи на обжалване.

(8) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Инвестиционният посредник предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите информация относно доходите от спестявания при условията и по реда на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(9) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 до 1 ноември 2007 г.; изм. – ДВ, бр. 69 от 2008 г.; изм. – ДВ, бр. 93 от 2009 г.) По писмено искане на директора на Националната следствена служба, на Национална служба „Сигурност“ или на главния секретар на Министерството на вътрешните работи инвестиционните посредници предоставят информация за наличностите и движението по сметките на дружествата с над 50 на сто държавно и/или общинско участие.

(10) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 до 1 ноември 2007 г.) При наличие на данни за организирана престъпна дейност или за изпиране на

пари главният прокурор или оправомощен от него заместник може да поиска от инвестиционните посредници да предоставят сведенията по ал. 2.

Чл. 71а. (Нов – ДВ, бр. 25 от 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 72. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 73. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 74. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 74а. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 74б. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 25 от 2007 г.) Лице, което възнамерява да придобие пряко или непряко 10 или над 10 на сто от капитала или от гласовете в общото събрание на инвестиционен посредник, определени съгласно чл. 148, или участие, което му дава възможност да упражнява контрол върху инвестиционния посредник, трябва да уведоми предварително комисията.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 25 от 2007 г.) Лице, което възнамерява да прехвърли пряко или непряко 10 или над 10 на сто от капитала или от гласовете в общото събрание на инвестиционен посредник, определени съгласно чл. 148, или по друг начин да престане да упражнява контрол върху инвестиционния посредник, трябва да уведоми предварително комисията.

(3) Изискването по ал. 1 и 2 се прилага и при придобиване или прехвърляне на участие, което води до достигане или преминаване на праговете от 20, 33 или 50 на сто от капитала или от гласовете в общото събрание на инвестиционен посредник, определени съгласно чл. 148.

(4) Лицата по ал. 1 – 3 подават до комисията уведомление, в което посочват участието в капитала, съответно в гласовете от общото събрание, което възнамеряват да придобият или да прехвърлят. Към уведомлението по изречение първо лицата прилагат и други данни и документи, определени с наредба.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г. до 1 ноември 2007 г.) Заместник-председателят в срок до един месец от уведомяването по ал. 4 може да издаде забрана за извършване на придобиването или прехвърлянето по ал. 1 – 3, ако установи, че не са изпълнени изискванията на закона, заявителят е представил неверни данни или документи с невярно съдържание, застрашени са стабилното управление и сигурността на инвестиционния посредник или не са осигурени по друг начин интересите на клиентите на инвестиционния посредник. Ако не издаде забрана, в срока по изречение първо заместник-председателят може да определи срок, в който да бъде извършено придобиването или прехвърлянето.

(6) Ако в срока по ал. 5 заместник-председателят не издаде забрана, лицата по ал. 1–3 могат да придобият или прехвърлят заявеното участие в инвестиционния посредник.

(7) Лице, придобило дялово участие въпреки забраната по ал. 5, няма право да упражнява правото си на глас в общото събрание на инвестиционния посредник.

(8) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 до 1 ноември 2007 г.) По искане на Европейската комисия разглеждането на уведомленията по ал. 5 за придобиване пряко или непряко на участие от предприятие майка, което се регулира от законодателството на трета държава, се ограничава или спира за срок до три месеца. По решение на Съвета на Европейския съюз срокът по изречение първо може да бъде удължен.

Чл. 74в. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 25 от 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 74г. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишен чл. 74б – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 75. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 76. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., доп. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 76а. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 76б. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 77. (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Раздел IV

Компенсирание на инвеститорите

(Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.)

Чл. 77а. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Създава се Фонд за компенсиране на инвеститорите, наричан по-нататък „фонда“, като юридическо лице със седалище София.

(2) Фондът осигурява изплащане на компенсация на клиентите на инвестиционен посредник и на неговите клонове в приемащите държави при условията и по реда на този закон чрез набраните във фонда средства в случаите, когато инвестиционният посредник не е в състояние да изпълни задълженията си към клиентите поради причини, пряко свързани с неговото финансово състояние.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Всеки инвестиционен посредник, който държи, администрира или управлява пари и/или финансови инструменти на клиенти и за който по тази причина могат да възникнат задължения към клиенти, е длъжен да прави парични вноски във фонда съгласно чл. 77н, ал. 1 и 2.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Задължението по ал. 3 се отнася и за клоновете на инвестиционни посредници от трета държава в Република България в случаите, когато:

1. (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) в държавата по седалището на инвестиционния посредник няма действаща система за компенсиране на инвеститорите във финансови инструменти или тя не обхваща неговите клонове в чужбина;

2. (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) размерът или обхватът на компенсацията, осигурявана от съществуващата в държавата по седалището на инвестиционния посредник система за компенсиране на инвеститорите във финансови инструменти, е по-малък от размера или обхвата на компенсацията, предвидена в този закон; в този случай компенсацията, осигурявана от фонда, е за разликата, надвишаваща компенсацията, осигурявана от системата за компенсиране на инвеститорите във финансови инструменти по седалището на инвестиционния посредник.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Когато размерът или обхватът, включително процентът на компенсацията, предвидена в този закон, надхвърля размера или обхвата на компенсацията, осигурявана в държавата членка по седалището на инвестиционния посредник, който извършва дейност в Република България чрез клон, инвестиционният посредник може да участва във фонда с цел осигуряване на допълнителна компенсация на клиентите на неговия клон. В този случай фондът осигурява компенсация за разликата, надвишаваща компенсацията, осигурявана от системата за компенсиране на инвеститорите във финансови инструменти по седалището на инвестиционния посредник.

(6) Инвестиционният посредник по ал. 5 е длъжен да прави само вноски по чл. 77н, ал. 2, чийто размер се определя пропорционално на предоставяната от фонда допълнителна компенсация.

(7) Неплащането на дължимите по този закон вноски от инвестиционния посредник не лишава правоимащите клиенти на инвестиционния посредник от компенсация до размерите, предвидени в чл. 77г.

Чл. 77б. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Фондът изплаща компенсации на клиентите на инвестиционния посредник до размерите, предвидени в чл. 77г, в случаите, когато:

1. с решение на съответния окръжен съд за инвестиционния посредник е открито производство по несъстоятелност, включително когато производството по несъстоятелност е прекратено на основание чл. 632 от Търговския закон;

2. (изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) е отнет лицензът, съответно разрешението, за извършване на дейност като инвестиционен посредник, с решение на компетентния орган в случаите по чл. 20, ал. 2, т. 3 от Закона за пазарите на

финансови инструменти, а относно инвестиционните посредници, които са банки – в случаите по чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции.

(2) Органът по ал. 1, т. 1 или 2 е длъжен най-късно до края на деня, следващ постановяването на решението, да изпрати препис от него на фонда.

(3) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) На клиентите на чуждестранен инвестиционен посредник фондът изплаща компенсация при настъпване на събития, аналогични на тези по ал. 1, които са основание за изплащане на компенсация съгласно съответното законодателство.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) В срок до 7 дни от получаване на решението по ал. 2 фондът публикува най-малко в два централни ежедневника и на Интернет страницата си съобщение за постановеното решение по ал. 1 и за срока по чл. 77ф, ал. 2, в който клиентите на инвестиционния посредник могат да предявят искане за изплащане на компенсация от фонда, както и банката, чрез която ще се извършва изплащането на компенсацията.

Чл. 77в. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Изплаща се компенсация за вземанията, възникнали в резултат на невъзможност инвестиционният посредник да върне клиентските активи в съответствие със законовите и договорните условия.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Клиентски активи по смисъла на този раздел са паричните средства, финансови инструменти и другите активи на клиентите на инвестиционния посредник, които той държи, администрира или управлява за тяхна сметка във връзка с предоставените от него услуги по чл. 5, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, включително лихвите, дивидентите и други подобни плащания. В клиентските активи на инвестиционните посредници – банки, не се включват влоговете по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителната разпоредба на Закона за гарантиране на влоговете в банките.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Размерът на вземането по ал. 1 се определя към датата на постановяване на решението по чл. 77б, ал. 1 в съответствие със законовите и договорните условия, като оценката на клиентските активи се извършва при условия и по ред, определени в наредба.

Чл. 77г. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Фондът изплаща компенсация на всеки клиент на инвестиционен посредник в размер на 90 на сто стойността на вземането, но не повече от 40 000 лв.

(2) Не се изплаща компенсация на:

1. членовете на управителния и контролния орган на инвестиционния посредник, както и на неговите прокуристи;

2. (изм. – ДВ, бр. 25 от 2007 г.) лицата, които притежават пряко или непряко 5 или над 5 на сто от гласовете в общото събрание на инвестиционния посредник или могат да го контролират, както и на лицата, принадлежащи към същата група, към която принадлежи и инвестиционният посредник, за която се изготвят консолидирани отчети;

3. регистрирания одитор, одитирал годишния финансов отчет на инвестиционния посредник;

4. съпрузите, роднините по права линия без ограничения, по съребрена линия до втора степен включително и по сватовство до втора степен включително на лицата по т. 1, 2 и 3;

5. инвестиционните посредници;

6. (изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) кредитните институции;

7. застрахователите;

8. пенсионните и осигурителните фондове;

9. (изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) инвестиционните дружества от затворен тип, колективните инвестиционни схеми и дружествата със специална инвестиционна цел;

10. държавата и държавните институции;

11. общините;

12. (изм. – ДВ, бр. 103 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Фонда за компенсиране на инвеститорите във финансови инструменти, Фонда за гарантиране на влоговете в банките и Гаранционния фонд по чл. 287 от Кодекса за застраховането;

13. (нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) инвеститорите, които са се възползвали от обстоятелства, свързани с посредника и довели до влошаването на финансовото му състояние, както и на инвеститорите, допринесли за това състояние;

14. (предишна т. 13 – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) други професионални клиенти по смисъла на § 1, т. 9 от допълнителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти.

(3) Фондът не изплаща компенсация за вземания, възникнали от и/или свързани със сделки и действия, представляващи „изпиране на пари“ по смисъла на чл. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, ако деецът е осъден с влязла в сила присъда.

(4) Обстоятелствата, обуславящи изключенията по ал. 2 и 3, се установяват към датата на решението по чл. 77б, ал. 1.

Чл. 77д. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Фондът се преобразува, прекратява и ликвидира със закон.

(2) При ликвидация на фонда, след изплащането на задълженията му, остатъкът от неговото имущество се разпределя между инвестиционните посредници пропорционално на вноските, платени от тях, с изключение на инвестиционните посредници, чиито задължения към клиентите са изплатени от фонда.

(3) Комисията приема правилник за устройството и дейността на фонда, който се обнародва в „Държавен вестник“.

(4) Сметната палата упражнява контрол върху дейността на фонда.

Чл. 77е. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Управителният съвет на фонда се избира от комисията и се състои от петима членове: председател, заместник-председател и трима членове.

(2) Председателят и заместник-председателят на управителния съвет на фонда се предлагат от заместник-председателя на комисията.

(3) Останалите трима членове на управителния съвет на фонда се предлагат, както следва:

1. (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) лице, предложено от асоциация или асоциации, представляващи лицата, които са получили лиценз за извършване на услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, с изключение на банките, и които са длъжни да правят парични вноски във фонда при условията и по реда на този закон;

2. (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) лице, предложено от асоциация или асоциации, представляващи инвестиционните посредници – банки, получили разрешение за извършване на услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти и които са длъжни да правят парични вноски във фонда при условията и по реда на този закон;

3. лице, предложено съвместно от асоциациите по т. 1 и 2.

(4) В случаите, когато в срока по чл. 77ж, ал. 2 заместник-председателят, както и асоциацията или асоциациите по ал. 3 не предложат лице, което да бъде избрано за член на управителния съвет на фонда, председателят на комисията предлага лицето по своя преценка.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Членовете на управителния съвет трябва да имат висше икономическо или юридическо образование и професионален опит не по-малко от 5 години в областта на правото, финансите, счетоводството, търговията с финансови инструменти или банково-дело.

(6) За членове на управителния съвет на фонда се избират лица, които:

1. не са били членове на управителен или контролен орган или неограничено отговорни съдружници в дружество, за което е открито производство по несъстоятелност, или в прекратено поради несъстоятелност дружество, ако са останали неудовлетворени кредитори;

2. не са обявявани в несъстоятелност и не се намират в производство за обявяване в несъстоятелност като еднолични търговци;

3. не са съпрузи или роднини по права или по съребрена линия до трета степен включително или по сватовство до трета степен включително на друг член на управителния съвет на фонда;

4. не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер;

5. не са лишени от правото да заемат материалноотговорна длъжност.

(7) Председателят и заместник-председателят на Управителния съвет на фонда не могат да извършват друга платена дейност освен научноизследователска и преподавателска.

(8) Възнагражденията на председателя, заместник-председателя и членовете на управителния съвет на фонда са в размер, не по-голям от 90 на сто от размера на възнаграждението на заместник-председателя на комисията.

Чл. 77ж. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Мандатът на управителния съвет е 5 години. Членовете на управителния съвет на фонда продължават да упражняват правомощията си и да осъществяват функциите си и след изтичане на техния мандат до встъпване в длъжност на новите членове. Членовете на управителния съвет могат да бъдат преизбрани без ограничение.

(2) В тримесечен срок преди изтичане на мандата на членовете на управителния съвет на фонда заместник-председателят, асоциацията или асоциациите по чл. 77е, ал. 3 представят своите предложения за лица, които да бъдат избрани за членове на управителния съвет на фонда.

(3) Мандатът на член на управителния съвет се прекратява предсрочно с решение на комисията:

1. при подаване на оставка;
2. ако престане да отговаря на изискванията на чл. 77е, ал. 6;
3. при фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си в продължение на повече от 6 месеца;
4. при нарушение на чл. 77е, ал. 7;
5. ако не участва без основателна причина в три или повече последователни заседания на управителния съвет.

6. (нова – ДВ, бр. 42 от 2009 г.) при влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси.

(4) При предсрочно прекратяване на мандат на член на управителния съвет на негово място се избира друго лице за остатъка от мандата. Алинея 2 се прилага съответно.

Чл. 77з. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Управителният съвет на фонда:

1. определя и събира съобразно правилата, установени в този закон и в актовете по прилагането му, встъпителните и годишните вноски от инвестиционните посредници;

2. (изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) установява след събиране на съответните доказателства спрямо кои клонове на чуждестранни инвестиционни посредници в страната са налице предпоставките по чл. 77а, ал. 4;

3. инвестира средствата на фонда при спазване изискванията на този закон;

4. организира изплащането на компенсации до размерите, предвидени в чл. 77г при условията и по реда на този закон и актовете по прилагането му;

5. приема годишен отчет за дейността на фонда и годишен финансов отчет и ги представя на комисията и на Сметната палата до 30 май на следващата година;

6. приема годишен бюджет за административните разходи на фонда и отчет за изпълнението му и ги представя за одобряване от комисията; одобрените бюджет и отчет за изпълнението му се представят на Сметната палата;

7. разработва проекти на наредби по прилагането на този раздел и ги представя на комисията за обсъждане и приемане;

8. приема щатното разписание на фонда и определя размера на възнаграждението на неговите служители и ги представя за утвърждаване от комисията;

9. разглежда и решава други въпроси, свързани с дейността на фонда.

(2) Фондът може да изисква от инвестиционните посредници всички документи, които са необходими за формиране на обективна преценка относно съществуването и размера на клиентските активи, по които се изплаща компенсация.

(3) По искане на фонда заместник-председателят на комисията, съответно подуправителят, ръководещ управление „Банков надзор“ на Българската народна банка, когато инвестиционният посредник е банка, може да извършва целеви проверки на инвестиционни посредници и представя на фонда резултатите от тях.

(4) Фондът публикува информация за дейността си на интернет страницата си и по друг подходящ начин.

Чл. 77и. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Управителният съвет на фонда разглежда и решава всички въпроси от негова компетентност на заседания, които се провеждат най-малко веднъж на три месеца.

(2) Заседанията се свикват от председателя или по искане на трима от членовете на управителния съвет.

(3) Заседанията се провеждат, ако присъстват повече от половината от членовете на управителния съвет.

(4) Решенията на управителния съвет на фонда се вземат с обикновено мнозинство от членовете му.

Чл. 77к. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Председателят на управителния съвет на фонда:

1. представлява фонда в страната и в чужбина;

2. организира и ръководи текущата дейност на фонда;

3. свиква и ръководи заседанията на управителния съвет;

4. сключва и прекратява договорите с лицата от администрацията на фонда;

5. организира и осъществява текущ контрол за изпълнението на одобрения от комисията бюджет.

(2) Председателят може да възложи някои от своите правомощия на член на управителния съвет.

Чл. 77л. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Дейността на фонда се подпомага от администрация, чийто състав, структура, права и задължения се определят с правилника по чл. 77д, ал. 3.

(2) Правоотношенията със служителите от администрацията се уреждат в съответствие с Кодекса на труда.

Чл. 77м. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Източници за набиране на средствата на фонда са:

1. встъпителните вноски по чл. 77н, ал. 1;

2. годишните вноски по чл. 77н, ал. 2;
3. доходите от инвестиране на набраните във фонда средства;
4. (изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г.) получените от фонда суми от имуществото на инвестиционните посредници в случаите по чл. 77ф, ал. 6;

5. други източници, като заеми, дарения, чуждестранна помощ.

(2) Българската народна банка е депозитар на средствата на фонда.

Чл. 77н. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Встъпителната вноска се внася еднократно и е в размер едно на сто от минимално изискуемия капитал за инвестиционен посредник съобразно разрешените услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

(2) Инвестиционният посредник прави годишна вноска в размер:

1. до 0.5 на сто от общия размер на паричните средства; и

2. до 0.1 на сто от общия размер на останалите клиентски активи за предходната година, определен на средномесечна основа.

(3) Процентите по ал. 2 за съответната година се определят от управителния съвет на фонда в срок до 31 декември на предходната година и са еднакви за всички инвестиционни посредници.

(4) Годишната вноска се внася на четири равни части в срок до 30 дни от края на всяко тримесечие.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) При изчисляване размера на дължимата годишна вноска паричните средства в чуждестранна валута се оценяват по курса на Българската народна банка към последния ден на месеца, а финансовите инструменти и другите активи се оценяват към последния ден на месеца, ако е възможно по пазарната им стойност, в съответствие с правила, определени с наредба.

(6) В общия размер на клиентските активи по ал. 2 не се включват активите на лицата по чл. 77г, ал. 2.

(7) Размерът на дължимата годишна вноска от инвестиционен посредник, получил лиценз за извършване на дейност през съответната година, се изчислява пропорционално на времето от вписването на инвестиционния посредник, съответно на промяната на предмета му на дейност, в търговския регистър до края на годината върху общия размер на клиентските активи към края на същата година, като дните на годината се броят за 360. В тези случаи вноската се заплаща до 31 януари на годината, следваща годината, през която инвестиционният посредник е получил лиценз за извършване на дейност.

(8) При неплащане на съответната част от годишната вноска в срока по ал. 4 за срока на забавата върху дължимата сума се начислява и дължи лихва в размер на законната лихва.

(9) Встъпителните и годишните вноски се отчитат като счетоводни разходи за текущата година.

(10) Направените от инвестиционните посредници вноски не подлежат на възстановяване, освен ако са погрешно внесени или надвнесени.

(11) Инвестиционният посредник е длъжен да представя в комисията и фонда до 10-о число на всеки месец справка за клиентските активи към последния ден на предходния месец по образец, одобрен от заместник-председателя на комисията.

(12) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Инвестиционните посредници – банки, не правят годишни вноски по ал. 2, т. 1.

Чл. 77о. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) В случай, че инвестиционен посредник не плати изискуема сума по годишната вноска, фондът уведомява комисията, съответно заместник-председателя, за предприемане на мерки по чл. 118, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, а в случаите, когато инвестиционният посредник е банка – Българската народна банка, съответно подуправителя, ръководещ управление „Банков надзор“, за предприемане на мерки по Закона за кредитните институции. Ако въпреки предприетите мерки по изречение първо инвестиционният посредник не изпълни задължението си за плащане, комисията, съответно Българската народна банка, отнема лиценза на инвестиционния посредник.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г.) В случай че инвестиционен посредник по чл. 77а, ал. 5 не плати изискуема сума по годишната вноска, фондът уведомява компетентния орган, който е издал лиценза на инвестиционния посредник за извършване на дейност, за предприемане на необходимите мерки за плащане на дължимата от посредника сума. Ако въпреки предприетите мерки инвестиционният посредник не плати дължимата сума, фондът може със съгласието на компетентния орган по изречение първо да прекрати с 12-месечно предизвестие осигуряването на допълнителна компенсация. Фондът публикува най-малко в два централни ежедневника съобщение за датата, от която прекратява осигуряването на допълнителна компенсация.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г.) Фондът осигурява изплащане на компенсация и след отнемане на лиценза за извършване на дейност на инвестиционния посредник, съответно след прекратяване осигуряването на допълнителна компенсация по ал. 2, за вземания, свързани с услуги, предоставени от инвестиционния посредник до отнемането на лиценза, съответно до прекратяване осигуряването на допълнителна компенсация.

Чл. 77п. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Комисията и Българската народна банка предоставят при поискване на фонда цялата притежавана от тях информация относно размера на клиентските активи при инвестиционните посредници, необходима за изчисляване на дължимите от инвестиционните посредници вноски.

(2) Фондът може да използва получените данни само за изпълнение на възложените му функции.

(3) Членовете на управителния съвет на фонда и служителите от неговата администрация не могат да разгласяват лично или чрез друго информация, станала им известна във връзка с изпълнението на техните функции, когато тази информация представлява банкова, професионална или друга защитена от закона тайна.

Чл. 77р. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Средствата на фонда могат да се използват само за изплащане на компенсации до размерите, определени в чл. 77г в предвидените в този закон случаи, на главницата и лихвите по взетите от фонда заеми, както и за покриване на разходите, свързани с дейността на фонда.

(2) Средствата на фонда се инвестират във:

1. (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) финансови инструменти, издадени или гарантирани от държавата;

2. краткосрочни депозити в банки;

3. депозити в Българската народна банка.

Чл. 77с. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Ако средствата на фонда не са достатъчни за покриване на задълженията му по този закон, по решение на управителния съвет недостигът се покрива по един от следните начини:

1. задължаване инвестиционните посредници да внесат наведнъж цялата годишна вноска;

2. задължаване инвестиционните посредници да преведат авансово годишната вноска за следващата година, като за база за определянето ѝ се взема общият размер на клиентските активи към последния ден на предходния месец;

3. увеличаване на годишната вноска;

4. ползване на заеми при условия, не по-неблагоприятни от пазарните.

(2) Решенията на управителния съвет по ал. 1 се одобряват от комисията.

(3) Изплатената авансово сума по ал. 1, т. 2 се приспада от дължимата от инвестиционния посредник годишна вноска за следващата година, като надвнесената сума подлежи на връщане.

(4) Максималният размер на увеличената годишна вноска по ал. 1, т. 3 не може да надхвърля повече от два пъти размера по чл. 77н, ал. 2 и 6.

(5) Ползваните от фонда заеми могат да бъдат обезпечавани с активи на фонда, включително с бъдещите вземания на фонда.

Чл. 77г. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Когато натрупаните средства във фонда надхвърлят 5 на сто от общия размер на клиентските активи при всички инвестиционни посредници, управителният съвет може да вземе решение плащането на годишните вноски временно да се преустанови. Решението на управителния съвет се одобрява от комисията.

(2) Плащането на годишни вноски се възобновява, когато средствата във фонда спаднат под размера по ал. 1.

Чл. 77у. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г.) Стойността на вземането по чл. 77г, ал. 1 се определя, като се събират всички вземания на съответния клиент към инвестиционния посредник, независимо от броя на сметките и мястото, където са открити.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) В случаите, когато клиентските активи са в чуждестранна валута или във финансови инструменти, на клиента се изплаща левовата равностойност на вземанията му в размера по чл. 77г, ал. 1, определен към датата на решението по чл. 77б, ал. 1.

(3) В случаите, когато клиентски активи принадлежат на повече от едно лице, частта на всяко от тях се взема предвид при установяване на общия размер на вземанията му към инвестиционния посредник. Ако не е предвидено друго, приема се, че частите на клиентите са равни.

(4) В случаите, когато клиентът на инвестиционния посредник е действал за чужда сметка, компенсацията се изплаща на лицето, за чиято сметка е действал, при условие че това лице е или може да бъде установено преди датата на решението по чл. 77б, ал. 1. Ако клиентът на инвестиционния посредник е действал за сметка на две или повече лица, се прилага ал. 3.

(5) Клиентски активи, по които има наложени тежести или които служат за обезпечение, се включват при определянето на размера на компенсацията по реда на ал. 1, като съответната припадаща се за клиентските активи част от компенсацията не се изплаща на клиента-титуляр до вдигане на тежестта или обезпечението. Ако за клиентските активи по изречение първо има влязъл в сила акт на орган на съдебната власт, фондът изплаща дължимата относно клиентските активи компенсация на лицето, посочено в акта като имащо право да получи компенсацията по клиентските активи.

(6) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г.) В случаите, когато клиентът има задължения към инвестиционния посредник, при определяне стойността на вземането по чл. 77г, ал. 1 се приспада размерът на задълженията.

Чл. 77ф. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) В срок 30 дни от датата на решението по чл. 77б, ал. 1 назначеният квестор, ликвидатор или синдик представя на фонда писмена информация за клиентските активи.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Искането за изплащане на компенсация се предявява писмено пред фонда в срок една година от публикуването на съобщението по чл. 77б, ал. 4, освен ако пропускането на срока се дължи на особени непредвидени обстоятелства. Правото на компенсация се погасява с изтичането на срока по изречение първо.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г.) Фондът разглежда предявеното искане и изплаща компенсацията не по-късно от три месеца от установяване на основанието и размера на вземането от клиента на инвестиционния посредник.

(4) В особени случаи срокът за изплащане на компенсация на клиентите на инвестиционния посредник може да бъде удължен с не повече от три месеца с разрешение на комисията.

(5) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г.) При спор относно правото на компенсация клиентът може да предяви иск срещу фонда по реда на Гражданския процесуален кодекс в срок три години от деня на получаване на съобщението за решението по искането за изплащане на компенсация.

(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г.) Фондът встъпва в правата на клиентите срещу инвестиционния посредник до размера на изплатената компенсация.

(7) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г.) Фондът уведомява периодично квестора, ликвидатора или синдика за размера на изплатената на всеки клиент компенсация.

(8) (Предишна ал. 7 – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г.) За вземанията си над размера на изплатената компенсация от фонда клиентите се удовлетворяват от имуществото на инвестиционния посредник в съответствие с действащото законодателство.

(9) (Предишна ал. 8, доп. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г.) Редът и начинът за разглеждане на искането и изплащане на компенсация от фонда се уреждат с наредба.

Чл. 77х. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Фондът не дължи лихви по гарантираните суми.

Чл. 77ц. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Независимо от срока, определен в чл. 77ф, ал. 3 или 4, когато клиент на инвестиционния посредник или друго лице, имащо право на компенсация, е обвинено в извършването на престъпление, произтичащо или свързано с изпиране на пари, фондът може да спре изплащането на компенсация до произнасянето на съда.

Чл. 77ч. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Инвестиционните посредници не могат да рекламират изплащане на компенсация в размери над установените в този закон.

Глава шеста

Публично предлагане на ценни книжа и допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар

(Загл. изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Раздел I

Общи положения

Чл. 77ш. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) По смисъла на тази глава:

1. „квалифицирани инвеститори“ са:

а) юридически лица, които имат лиценз за извършване на дейност на финансовите пазари или подлежат на регулиране за извършване на такава дейност, включително банки, инвестиционни посредници, други лицензирани или регулирани финансови институции, застрахователни дружества, колективни инвестиционни схеми и техните управляващи дружества, пенсионни фондове и пенсионноосигурителни дружества, стокови брокери, както и юридически лица, които не са лицензирани или регулирани за извършване на такава дейност и чийто единствен предмет на дейност е инвестиране в ценни книжа;

б) национални и регионални правителства, централни банки, международни и наднационални институции като Международния валутен фонд, Европейската централна банка, Европейската инвестиционна банка и други подобни международни организации;

в) други юридически лица, които не са малки и средни предприятия по смисъла на т. 2;

г) физически лица, които имат постоянен адрес в Република България и са регистрирани като квалифицирани инвеститори при условия и по ред, определени в наредба, както и физически лица, които имат постоянно местожителство в други държави членки и са регистрирани като квалифицирани инвеститори в тези държави;

д) малки и средни предприятия със седалище в Република България, които са регистрирани като квалифицирани инвеститори при условия и по ред, определени в наредба, както и малки и средни предприятия със седалище в други държави членки, които са регистрирани като квалифицирани инвеститори в тези държави;

2. „малки и средни предприятия“ са дружества, които съгласно последния си годишен или консолидиран отчет отговарят на поне две от следните условия:

а) средносписъчният брой на служителите през финансовата година е по-малко от 250;

б) общата стойност на балансовите активи не превишава левовата равностойност на 43 000 000 евро;

в) нетният годишен оборот не превишава левовата равностойност на 50 000 000 евро;

3. „програма за предлагане“ е план за продължително или периодично издаване в рамките на определен емисионен период на недялови ценни книжа, включително варанти във всякаква форма, от подобен вид и/или клас;

4. „ценни книжа, издавани продължително или периодично“ са емисии ценни книжа, издавани редовно в зависимост от инвеститорския интерес, или поне две отделни емисии ценни книжа от подобен вид и/или клас в продължение на една година;

5. „потвърждаване на проспект“ е положителното решение на комисията или съответния компетентен орган на изпращащата държава в резултат от извършената проверка за пълнотата на проспекта, включително за съответствието и достъпността на представената в него информация;

6. „изпращаща държава“ е:

а) държавата членка, в която се намира седалището на емитента, или където ценните книжа са допуснати или се очаква да бъдат допуснати до търговия на регулиран пазар, или където ценните книжа се предлагат публично, по избор на емитента, предложителя или лицето, което иска допускане до търговия на регулиран пазар – за емисии недялови ценни книжа с единична номинална стойност не по-малко от левовата равностойност на 1000 евро или еквивалентна сума в друга валута, в която са деноминирани ценните книжа, и за емисии недялови ценни книжа, които дават право на придобиване на ценни книжа или на получаване на парична сума посредством конвертирането им или упражняването на правата по тях, при условие че емитентът на недяловите ценни книжа не е емитент на базовите ценни книжа или юридическо лице, принадлежащо към групата на последния емитент;

б) държавата членка, в която се намира седалището на емитента – за всички емитенти от държавите членки, които не са посочени в буква „а“;

в) държавата членка, където ценните книжа са предложени публично за първи път след 31 декември 2003 г. или където е било подадено първото заявление за допускане до търговия на регулиран пазар, по избор на емитента, предложителя или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар – за всички емитенти със седалище в трети държави, които не са посочени в буква „а“; изборът по предходното изречение може да бъде променен впоследствие от емитентите със седалище в трети държави, ако изпращащата държава не е била определена по техен избор;

7. „приемаща държава“ е държавата членка, където се извършва публично предлагане на ценни книжа или се иска допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, когато тази държава е различна от изпращащата държава;

8. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г., доп. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.) „предприятие за колективно инвестиране, което не е от затворен тип“ е инвестиционно дружество, договорен фонд или дялов тръст, чиято цел е колективно инвестиране на средства, набрани чрез публично предлагане на дялове, което действа на принципа на разпределение на риска и по искане на притежателите на такива дялове пряко или непряко изкупува обратно своите дялове по цена, основаваща се на нетната стойност на активите му;

9. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) „дялове на предприятие за колективно инвестиране“ са ценни книжа, издадени от предприятие за колективно инвестиране, които изразяват правата на техните притежатели върху активите на предприятието за колективно инвестиране.

(2) Тази глава се прилага и за инструменти на паричния пазар, които имат срок до падежа по-дълъг от 12 месеца.

Чл. 78. (1) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Не се разрешава извършване на публично предлагане на ценни книжа и допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар преди емитентът, предложителят

или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, да публикува проспекта по начина и със съдържанието, установени в този закон и актовете по прилагането му.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Проспектът за публично предлагане или допускане до търговия на регулиран пазар може да се публикува, само ако комисията е издала писмено потвърждение на проспекта.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Записването или продажбата и предложението за записване или продажба, както и допускането до търговия на регулиран пазар на ценни книжа в нарушение на изискванията на ал. 1 и 2 са забранени.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) В случаите на записване или продажба в нарушение на забраната по ал. 3, както и когато съществена информация в проспекта е невярна или в проспекта е укрита съществена информация, инвеститорът в 3-месечен срок от установяване на съответното обстоятелство, но не по-късно от една година от приключване на подписката или извършване на продажбата, може да иска придобиването на ценните книжа да бъде обявено за недействително, освен ако е бил недобросъвестен.

Чл. 78а. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Разпоредбите на тази глава не се прилагат за:

1. (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) дялове, издадени от предприятия за колективно инвестиране, които не са от затворен тип;

2. недялови ценни книжа, издадени от Република България или друга държава членка, от техни регионални или местни органи, от международни организации, на които Република България или друга държава членка е член, от Европейската централна банка, от Българската народна банка или централните банки на другите държави членки;

3. дялове от капитала на централните банки на държавите членки;

4. ценни книжа, безусловно и неотменимо гарантирани от Република България или друга държава членка или от техни регионални или местни органи;

5. ценни книжа, издадени от организации с нестопанска цел, признати в държава членка, с оглед набиране на необходимите средства за постигане на техните цели;

6. недялови ценни книжа, издавани продължително или периодично от банки, при условие че тези ценни книжа:

а) не са подчинени, конвертируеми или заменими;

б) не дават право за записване или придобиване на други видове ценни книжа и не са свързани с деривативен финансов инструмент;

в) изразяват получаване на подлежащи на изплащане депозити;

г) са обхванати от Фонда за гарантиране на влоговете в банките или аналогична система за гарантиране на влоговете в друга държава;

7. незаменими дялове от капитал, чието основно предназначение е да предоставят на техния притежател право да обитава апартамент, друг недвижим имот или част от него и които не могат да бъдат продадени без това право да бъде прехвърлено;

8. недялови ценни книжа, издавани продължително или периодично от банки, когато общата стойност на предлаганите ценни книжа е по-малка от левовата равностойност на 50 000 000 евро, който праг се изчислява за период от една година, при условие че тези ценни книжа:

а) не са подчинени, конвертируеми или заменими;

б) не дават право за записване или придобиване на други видове ценни книжа и не са свързани с деривативен финансов инструмент.

(2) В случаите по ал. 1, т. 2, 4 и 8 емитентът, предложителят или лицето, което иска допускане до търговия на регулиран пазар, може да изготви проспект в съответствие с изискванията на този закон и актовете по прилагането му, когато ценните книжа се предлагат публично или се допускат до търговия на регулиран пазар.

Чл. 79. (1) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Задължението за публикуване на проспект не се отнася за следните видове предлагане:

1. ценните книжа се предлагат само на квалифицирани инвеститори;

2. ценните книжа се предлагат на по-малко от 100 физически или юридически лица в Република България или на по-малко от 100 физически или юридически лица във всяка друга отделна държава-членка;

3. минималната сума, за която могат да бъдат придобити предлаганите ценни книжа, е левовата равностойност на 50 000 евро на инвеститор за всяко отделно предлагане;

4. единичната номинална стойност на предлаганите ценни книжа е най-малко левовата равностойност на 50 000 евро;

5. общата стойност на предлаганите ценни книжа е по-малка от левовата равностойност на 100 000 евро, който праг се изчислява за период от една година.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Всяка следваща продажба на ценни книжа, които са били предмет на един или повече видове предлагане по ал. 1, се разглежда като отделно предлагане за целите на чл. 4, ал. 1. Предлагането на ценни книжа чрез инвестиционен посредник се допуска след публикуване на проспект, ако не е налице някое от условията по ал. 1.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Задължението за публикуване на проспект не се отнася за публично предлагане на следните видове ценни книжа:

1. акции, издадени за замяна на вече издадени акции от същия клас без увеличаване на капитала;

2. ценни книжа, които се предлагат във връзка с търгово предлагане чрез замяна, при условие че на лицата се предоставя документ, съдържащ информация, която по преценка на комисията е еквивалентна на информацията в проспекта;

3. ценни книжа, които се предлагат, разпределят или следва да бъдат разпределени във връзка със сливане или вливане, при условие че на лицата се предоставя документ, съдържащ информация, която по преценка на комисията е еквивалентна на информацията в проспекта;

4. акции, които безплатно се предлагат, разпределят или следва да бъдат разпределени между настоящи акционери, както и дивиденди, изплащани под формата на акции от същия клас както акциите, по които се изплащат тези дивиденди, при условие че на лицата се предоставя документ, съдържащ информация за основанието за предлагането на акциите, за техния брой и вид, за правата по тях и начина на тяхното упражняване, за условията и реда за придобиване на акциите, както и друга информация за предлагането;

5. ценни книжа, които се предлагат, разпределят или следва да бъдат разпределени между настоящи и бивши членове на управителните или контролните органи и/или работници и служители от техния работодател, който вече има ценни книжа, допуснати до търговия на регулиран пазар, или от свързано с него лице, при условие че на лицата се предоставя документ, съдържащ информация за основанието за предлагането на ценните книжа, за техния брой и вид, за правата по тях и начина на тяхното упражняване, за условията и реда за придобиване на ценните книжа, както и друга информация за предлагането.“

(4) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Задължението за публикуване на проспект не се отнася за допускане до търговия на регулиран пазар на следните видове ценни книжа:

1. акции, представляващи по-малко от 10 на сто от броя на вече допуснатите до търговия на същия регулиран пазар акции от същия клас, който праг се изчислява за период от една година;

2. акции, издадени за замяна на вече допуснати до търговия на същия регулиран пазар акции от същия клас без увеличаване на капитала;

3. ценни книжа, които се предлагат във връзка с търгово предлагане чрез замяна, при условие че на лицата се предоставя документ, съдържащ информация, която по преценка на комисията е еквивалентна на информацията в проспекта;

4. ценни книжа, които се предлагат, разпределят или следва да бъдат разпределени във връзка със сливане или вливане, при условие че на лицата се предоставя документ, съдържащ информация, която по преценка на комисията е еквивалентна на информацията в проспекта;

5. акции, които безплатно се предлагат, разпределят или следва да бъдат разпределени между настоящи акционери, както и дивиденди, изплащани под формата на акции от същия клас, както акциите, по които се изплащат тези дивиденди, при условие че акциите са от същия клас, както вече допуснатите до търговия на същия регулиран пазар акции, и на лицата се предоставя документ, съдържащ информация, за основанието за предлагането на акциите, за техния брой и вид, за правата по тях и начина на тяхното упражняване, за условията и реда за придобиване на акциите, както и друга информация за предлагането;

6. ценни книжа, които се предлагат, разпределят или следва да бъдат разпределени между настоящи и бивши членове на управителните или контролните органи и/или работници и служители от техния работодател, или от свързано с него лице, при условие че ценните книжа са от същия клас, както вече допуснатите до търговия на същия регулиран пазар ценни книжа, и на лицата се предоставя документ, съдържащ информация за основанието за предлагането на ценните книжа, за техния брой и вид, за правата по тях и начина на тяхното упражняване, за условията и реда за придобиване на ценните книжа, както и друга информация за предлагането;

7. акции, които са резултат от конвертирането или замяната на други ценни книжа или от упражняването на правата по други ценни книжа, при условие че тези акции са от същия клас, както вече допуснатите до търговия на същия регулиран пазар, акции;

8. ценни книжа, вече допуснати до търговия на друг регулиран пазар, при условие че:

а) тези ценни книжа или ценни книжа от същия клас са били допуснати до търговия на другия регулиран пазар преди повече от 18 месеца;

б) допускането до търговия на другия регулиран пазар е било предшествано от потвърждаване на проспекта и публикуването му съгласно чл. 92а, ал. 5 – за ценни книжа, допуснати за първи път до търговия на регулиран пазар след 31 декември 2003 г.;

в) с изключение на случаите по буква „б“ – за ценни книжа, допуснати за първи път до търговия след 30 юни 1983 г., е бил потвърден проспекта за допускане до търговия;

г) са били изпълнени текущите задължения за търгуване на другия регулиран пазар;

д) лицето, което иска допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар в Република България, като се възползва от настоящото изключение, публикува резюме, изготвено на език, приет от комисията, и резюмето е публикувано съгласно чл. 92а, ал. 5 в Република България, и съдържанието на резюмето отговаря на изискванията на закона и актовете по прилагането му и в него е посочено къде може да бъде получен последният изготвен проспекта и къде може да бъде намерена финансовата информация, публикувана от емитента съгласно задълженията му за текущо разкриване на информацията.“

(5) (Предишна ал. 4, нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) В случаите, когато няма издаден проспекта, инвеститорите имат правото по чл. 78, ал. 4, ако другата информация относно публичното предлагане или допускането на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, разпространена от емитента предложителя или лицето, което иска допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, е невярна или е била укрита съществена информация.

Чл. 79а. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Ако през съответната календарна година се издават повече от една емисии ценни книжа от един клас, всяка от които се предлага до по-малко от 100 лица, но общият им брой адресати е повече от 100 лица, чл. 78 се прилага за емисията, която преминава този праг.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Комисията издава потвърждение на проспекта по ал. 1, ако ценните книжа от досега издадените през годината емисии отговарят на изискванията по чл. 3. Всички емисии ценни книжа по ал. 1 се регистрират при комисията като публични при условия и по ред, определени в наредба.

Чл. 80. (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Подписка може да бъде извършена и на регулиран пазар, при условие че нейните условия предвиждат емисионната стойност на ценните книжа да е изплатена изцяло.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

(3) (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Подписка на акции в случаите по ал. 1 е възможна, само ако е изтекъл срокът по чл. 194, ал. 3 от Търговския закон.

Чл. 80а. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) За неуредените с този закон случаи относно издаването на ценни книжа при условията на първично публично предлагане се прилага Търговският закон.

Раздел II

Проспект

Чл. 81. (1) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Проспектът съдържа цялата информация, която съобразно конкретните особености на емитента и ценните книжа, които се предлагат публично или се допускат до търговия на регулиран пазар, е необходима на инвеститорите за точна оценка на икономическото и финансовото състояние, активите и пасивите, финансовите резултати, перспективите за развитие на емитента и лицата, гарантиращи ценните книжа, както и на правата, свързани с ценните книжа. Проспектът не може да съдържа неверни, заблуждаващи или непълни данни.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Проспектът се подписва от емитента и предложителя или от лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, както и от лицето, гарантиращо ценните книжа, които декларират, че проспектът съответства на изискванията на закона.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., бр. 86 и 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Членовете на управителния орган на емитента и неговият прокурист, както и предложителят, лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, и лицето, гарантиращо ценните книжа отговарят солидарно за вредите, причинени от неверни, заблуждаващи или непълни данни в проспекта. Лицата по чл. 34, ал. 2 от Закона за счетоводството отговарят соли-

дарно с лицата по изречение първо за вреди, причинени от неверни, заблуждаващи или непълни данни във финансовите отчети на емитента, а регистрираният одитор – за вредите, причинени от одитираните от него финансови отчети.

(4) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Отговорност по ал. 3 не може да възникне само въз основа на резюмето на проспекта, включително на неговия превод, освен ако съдържащата се в него информация е заблуждаваща, невярна или противоречи на другите части на проспекта.

(5) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) В проспекта се посочват ясно имената и длъжността, съответно наименованието, седалището и адресът на управление, на лицата по ал. 3, които декларират, че доколкото им е известно, съдържащата се в проспекта информация е вярна и пълна.

(6) (Предишна ал. 4, нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) В случаите, когато няма издаден проспект, ал. 3 се прилага съответно за другата информация, разпространена от емитента, предложителя или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар във връзка с публичното предлагане или допускането до търговия на регулиран пазар.

Чл. 82. (1) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Проспектът съдържа информация за емитента и ценните книжа, които се предлагат публично или се допускат до търговия на регулиран пазар, както и резюме.

(2) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Не се изисква представянето на резюме на проспекта, когато проспектът е за допускане до търговия на регулиран пазар на недялови ценни книжа с единична номинална стойност не по-малка от левовата равностойност на 50 000 евро, освен ако комисията или компетентният орган на съответната държава-членка поиска представянето му.

(3) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Емитентът, предложителят или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, може да изготви проспекта като единен документ или като отделни документи. Проспектът, който се изготвя като отделни документи, съдържа изискуемата от закона и актовете по прилагането му информация, разделена в три документа:

1. регистрационен документ, съдържащ информация за емитента;
2. документ за ценните книжа, съдържащ информация за ценните книжа, които се предлагат публично или се допускат до търговия на регулиран пазар; и
3. резюме на проспекта.

(4) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Информацията, която трябва да се съдържа в проспекта, се определя с наредба.

(5) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Смята се, че проспектът съдържа съответната информация по ал. 1 и когато препраща към един или повече документи, които са потвърдени или представени на комисията, при условие че информацията в тези документи е актуална и е изготвен подробен

указател, даващ възможност на инвеститорите лесно да намерят конкретната информация, към която се препраща. Изречение първо не се прилага по отношение на резюмето на проспекта.

(6) (Предишна ал. 2, изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Ако някои данни от необходимото съдържание на проспекта се окажат неприложими за конкретен емитент поради неговия предмет на дейност или правноорганизационната му форма, или за ценните книжа, за които се отнася проспектът, те се заместват със съответна информация. В случай че не е налице съответна информация, изискването за заместване на данните по изречение първо не се прилага.

(7) (Предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Информацията, съдържаща се в проспекта, трябва да бъде представена по лесен за анализиране и достъпен за инвеститорите начин, даващ възможност за постигане на целите на чл. 81, ал. 1.

Чл. 82а. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Когато емитентът има потвърден от комисията регистрационен документ, при публично предлагане на ценни книжа или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар може да бъде изготвен само документ за ценните книжа и резюме.

(2) В случаите по ал. 1 документът за ценните книжа съдържа и актуализирана информация от регистрационния документ, ако от последната актуализация или допълнение по чл. 85, ал. 2 на регистрационния документ съдържащите се в него данни са променени съществено или са настъпили нови обстоятелства, които могат да повлияят на оценката на инвеститорите.

(3) Комисията се произнася по документа за ценните книжа и резюмето по реда на чл. 91. Когато емитентът има регистрационен документ, който е представен в комисията, без да е потвърден, комисията се произнася по целия проспект, включително по актуализираната информация.

Чл. 82б. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Емитенти, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България, са длъжни най-малко веднъж годишно да представят документ, който съдържа или препраща към цялата информация, която те са публикували или предоставили на разположение на обществеността по друг начин през последните 12 месеца в Република България или в друга държава. Когато документът по изречение първо препраща към определена информация, в него се посочва къде може да бъде намерена тази информация.

(2) Документът по ал. 1 се представя в комисията в срок не по-късно от един месец след публикуването на годишния финансов отчет на емитента.

(3) Алинея 1 не се прилага за емитенти на недялови ценни книжа, чиято единична номинална стойност е най-малко левовата равностойност на 50 000 евро.

Чл. 83. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Заместник-председателят дава указания за графичното оформление на проспектите с оглед защитата на инвеститорите.

Чл. 84. (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Ако емитентът или предложителят извършва подписка за публично предлагане на ценни книжа, той може да удължи еднократно срока и до 60 дни, като внесе съответните поправки в проспекта и уведоми комисията. В този случай последният ден от удължения срок се смята за краен срок на подписката.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Емитентът или предложителят незабавно обявява комисията, по местата на подписката, както и в средствата за масово осведомяване за удължаването на срока по ал. 1.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Емитентът или предложителят уведомява комисията за резултата от подписката до 7 дни след крайния ѝ срок.

(4) Не се допуска записване на ценни книжа преди началния и след крайния срок на подписката.

Чл. 85. (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) В периода от подаването на заявление за потвърждаване на проспект до вземането на решение от комисията емитентът, предложителят или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар са длъжни в срок 3 работни дни от настъпването, съответно от узнаването на промени, които налагат поправки в проспекта, да уведомят комисията за тези промени и внесат съответните поправки в проспекта.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) В периода между издаване на потвърждението на проспекта и крайния срок на публичното предлагане или започването на търговията на регулиран пазар емитентът, предложителят или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, са длъжни най-късно до изтичането на следващия работен ден след настъпването, съответно узнаването на съществено ново обстоятелство, значителна грешка или неточност, свързани със съдържанието се в проспекта информация, които могат да повлияят на оценката на предлаганите ценни книжа, да изготвят допълнение към проспекта и да го представят в комисията. Резюмето, както и неговите преводи също се допълват, ако това е необходимо с оглед новата информация, включена в допълнението на проспекта.“

(3) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Комисията се произнася по допълнението към проспекта в срок до 7 работни дни от получаването му, а когато са били поискани допълнителни сведения и документи – от получаването им. Член 91 се прилага съответно.

(4) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Комисията отказва да одобри допълнението към проспекта, ако не са спазени изискванията на този закон и актовете по прилагането му. В този случай комисията може да

спре окончателно публичното предлагане или търговията с ценните книжа по реда на чл. 212.

(5) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Емитентът, предложителят или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, са длъжни в 7-дневен срок от решението на комисията за потвърждаване на допълнението към проспекта да публикуват съобщение за допълнението и да предоставят допълнението на разположение на обществеността по реда на чл. 92а.

(6) (Предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) В случаите по ал. 2 лицето, което е записало, съответно закупило ценни книжа преди публикуване на допълнението към проспекта, може да се откаже от ценните книжа в срок два работни дни или друг по-дълъг срок, предвиден в проспекта, от публикуването на съобщението за допълнението, без да отговаря, освен ако е било недобросъвестно. Отказът по изречение първо се извършва с писмена декларация на мястото, където са били записани, съответно закупени ценните книжа.

(7) (Предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Емитентът, предложителят или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, отговарят солидарно за вредите, причинени от неизпълнението на задълженията по ал. 1, 2 и 5.

Чл. 86. (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Емитентът, предложителят или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, може да състави проспекта като базов проспект при публично предлагане или допускане до търговия на регулиран пазар на:

1. недялови ценни книжа, включително варанти във всякаква форма, издавани съгласно програма за предлагане;

2. недялови ценни книжа, издавани продължително или периодично от банки, когато:

а) сумите, получени от издаването на тези ценни книжа, се влагат в активи, които предоставят достатъчно покритие на задълженията, произтичащи от ценните книжа до датата на техния падеж;

б) в случай на несъстоятелност на банката емитент сумите по буква „а“ се изплащат с предимство за покриване на главницата и дължимите лихви.

(2) Базовият проспект съдържа съответната информация за емитента и ценните книжа, които се предлагат публично или се допускат до търговия на регулиран пазар, както и по преценка на емитента, окончателните условия на предлагането. Ако е необходимо, тази информация се допълва съгласно чл. 85 с актуални данни за емитента и ценните книжа, които се предлагат публично или се допускат до търговия на регулиран пазар.

(3) В случай че базовият проспект и допълненията към него не включват информация за окончателните условия на предлагането, емитентът, предложителят или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран

пазар, представя тази информация на комисията и я предоставя на разположение на обществеността съгласно чл. 92а, ал. 5 при всяко отделно предлагане във възможно най-кратък срок и ако е възможно, не по-късно от началната дата на предлагането. В случаите по изречение първо се прилага чл. 87а, ал. 1, изречение първо.

Чл. 87. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Комисията може да разреши изключването от проспекта на определена информация, която се изисква по този закон или актовете по прилагането му, ако прецени, че:

1. разкриването на тази информация противоречи на обществения интерес;
2. разкриването на тази информация може да причини съществени вреди на емитента и изключването ѝ не води до заблуждение на инвеститорите относно фактите и обстоятелствата, които са от значение за постигане на целта по чл. 81, ал. 1;

3. тази информация е от минимално значение само за определено предлагане или допускане до търговия на регулиран пазар и не би могла да повлияе на оценката на финансовото състояние и перспективите за развитие на емитента, предложителя или лицето, гарантиращо ценните книжа.

Чл. 87а. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Когато в проспекта не може да бъде включена информация за окончателната емисионна или продажна цена и за окончателния брой на предлаганите ценни книжа, в него се посочват максималната цена или критериите и/или условията за определяне на окончателната цена и окончателния брой на предлаганите ценни книжа. Ако информацията по изречение първо не бъде посочена в проспекта, лицата, които са записали, съответно закупили ценни книжа, могат да се откажат от тях в срок два работни дни или друг по-дълъг срок, предвиден в проспекта, от представянето в комисията на информацията за окончателната цена и окончателния брой на предлаганите ценни книжа чрез писмена декларация по местата, където са били записани, съответно закупени ценните книжа. За отказа си по изречение второ лицето не отговаря, освен ако е било недобросъвестно.

(2) Емитентът, предложителят или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, са длъжни незабавно за уведомят комисията за окончателната цена и окончателния брой на предлаганите ценни книжа и да публикуват тази информация съгласно чл. 92а, ал. 5.

Чл. 88. (Отм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 89. (1) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Лицата, които са записали ценни книжа, внасят сумите в определена от емитента банка по специална сметка. Когато емитент е банка, тази сметка се открива в друга банка.

(2) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.) Сумите по тази сметка не могат да се използват преди приключване на подписката и вписване на увеличението на капитала в търговския регистър.

(3) (Предишна ал. 2 – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Ако подписката приключи неуспешно, без да бъдат изпълнени предвидените в проспекта условия, в срок до един месец от съобщението по чл. 84, ал. 3 набраните суми се връщат на лицата, записали ценни книжа, заедно с начислените от банката по ал. 1 лихви.

(4) (Предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) В случая по ал. 3 емитентът или предложителят са длъжни в деня на съобщението по чл. 84, ал. 3 да уведомят банката за резултата от подписката, както и да публикуват покана в два централни ежедневника към лицата, записали ценни книжа, включително да обявят по местата на подписката условията и реда за връщане на набраните суми.

Раздел III

Издаване и отказ за издаване на потвърждение

Чл. 90. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Емитентът, предложителят или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, подава в комисията заявление за потвърждение на проспект за публично предлагане или допускане до търговия на регулиран пазар, като прилага:

1. проспекта;
2. устава на емитента;
3. последния годишен финансов отчет на емитента, одитиран от регистриран одитор;
4. други документи, определени с наредба.“

Чл. 91. (1) (Предишен текст на чл. 91 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Въз основа на представените документи комисията установява доколко са спазени изискванията за издаване на исканото потвърждение. Ако представените данни и документи са непълни или нередовни или са необходими допълнителна информация или доказателства за верността на данните, комисията изпраща съобщение за констатираните непълноти и несъответствия и/или за исканата допълнителна информация и документи в срок до 10 работни дни от получаване на заявлението.

(2) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Ако съобщението по ал. 1 не бъде прието на посочения от заявителя адрес за кореспонденция, срокът за представянето им тече от поставянето на съобщението на специално определено за целта място в сградата на комисията. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на председателя на комисията.

(3) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Комисията се произнася по заявлението и уведомява заявителя в срок до 10 работни дни от

получаването му, а когато са били поискани допълнителни сведения и документи – в срок до 10 дни от получаването им.

(4) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., предишна ал. 2, изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) В случаите, когато предмет на публичното предлагане са ценни книжа, издадени от емитент, който няма ценни книжа, допуснати до търговия на регулиран пазар, и не е предлагал публично ценни книжа, срокът по ал. 3 е 20 работни дни.

(5) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишна ал. 2, изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) В случаите по ал. 1 не се прилага чл. 7 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност.

(6) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Когато Република България е изпращаща държава, комисията може, поради вида на емитента и предлаганите ценни книжа или особеностите на публичното предлагане, със съгласието на съответния компетентен орган на друга държава членка да му прехвърли потвърждаването на определен проспект. В този случай комисията уведомява емитента, предложителя или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, в срок до три работни дни от датата на нейното решение за прехвърляне на потвърждаването. Срокът за произнасяне на съответния компетентен орган по ал. 3, съответно ал. 4, започва да тече от датата на решението по изречение второ.

(7) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., предишна ал. 5, изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Когато Република България не е изпращаща държава, комисията може при условията на ал. 6 да поеме потвърждаването на проспект от компетентния орган на друга държава членка. Алинея 6 се прилага съответно.

Чл. 92. (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Комисията отказва издаване на потвърждението по чл. 78, ал. 2 с писмено мотивирано решение, ако:

1. проспектът не отговаря на изискванията на закона;
2. емисионната стойност на акциите е по-ниска от балансовата стойност на една акция преди увеличението на капитала, изчислена към момента на вземане на решение за увеличаване на капитала, и по този начин се накърняват интересите на акционерите;
3. поради особените права, които предвиждат акциите, или поради друга причина не са осигурени интересите на инвеститорите.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Комисията може да откаже издаването на потвърждение, само ако заяви-

телят не е отстранил несъответствията и не е представил изискуемите документи в определения от нея срок, който не може да бъде по-малък от един месец.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Комисията не носи отговорност за верността на съдържащите се в проспекта данни.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г., Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Освен в случаите когато не се изисква потвърждаване на проспект в търговския регистър се вписва увеличението на капитала, извършено при условията на чл. 5, след като бъде представено и издаденото от комисията потвърждение.

Чл. 92а. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Емитентът или предложителят публикува съобщение за публичното предлагане, началния и крайния срок на подписката, съответно началния и крайния срок на продажбата, регистрационния номер на издаденото от комисията потвърждение, мястото, времето и начина за запознаване с проспекта, както и други данни, определени с наредба.

(2) Съобщението по ал. 1 се обнародва в „Държавен вестник“ и се публикува в един централен ежедневник най-малко 7 дни преди началния срок на подписката или началото на продажбата.

(3) Датата на публикуване на съобщението по ал. 1 се смята за начало на публичното предлагане.

(4) Датата, посочена в съобщението по ал. 1, на която най-рано могат да бъдат записани, съответно закупени, ценни книжа на емитента, се смята за начало на подписката, съответно на продажбата.

(5) Емитентът, предложителят или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, са длъжни да предоставят проспекта на разположение на обществеността чрез публикуването му в пресата под формата на брошура или по друг подходящ начин не по-късно от началния срок на публичното предлагане или допускането на ценните книжа до търговия на регулиран пазар.

(6) В случаите на първично публично предлагане на клас акции, които досега не са били допуснати до търговия на регулиран пазар и за които ще бъде поискано допускане до търговия за първи път, проспектът се предоставя на разположение на обществеността не по-късно от 6 работни дни преди крайния срок на предлагането.

(7) В рекламите и публикациите във връзка с публично предлагане на ценни книжа или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар се посочва, че проспектът е или ще бъде предоставен на разположение на обществеността, както и начинът, по който инвеститорите могат да се запознаят с него. Рекламите и публикациите не могат да съдържат невярна или заблуждаваща информация, както и такава, която да противоречи на информацията, съдържаща се в подаде-

ния в комисията проспект. Комисията упражнява надзор за съответствието на рекламите и публикациите с изискванията на закона и актовете по прилагането му.

(8) Емитентът, предложителят и лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, не могат да правят изявления, свързани със заявеното публично предлагане или допускане до търговия на регулиран пазар, които противоречат на информацията, съдържаща се в подадения в комисията проспект, или съдържат съществена информация, която липсва в проспекта.

(9) Изискванията за предоставяне на проспекта и на другата, свързана с публичното предлагане или допускането до търговия на регулиран пазар информация на разположение на обществеността, за рекламите и публикациите по ал. 7, за срокове, методи и места за разпространение, за публикуване в пресата на резюме или за разпространяване на информацията чрез информационна агенция, се определят с наредба.

Чл. 92б. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Проспектът е валиден за срок 12 месеца от публикуването му съгласно чл. 92а, ал. 5, при условие че са спазени изискванията на чл. 85, ал. 2.

(2) Регистрационният документ по чл. 82, ал. 3, т. 1 е валиден за срок 12 месеца, при условие че е актуализиран съгласно чл. 82б. В тези случаи регистрационният документ заедно с документа за ценните книжа, актуализиран съгласно чл. 82а, ако е необходимо, и резюмето се смятат за валиден проспект.

(3) В случаите на програма за предлагане базовият проспект е валиден за срок 12 месеца.

(4) В случаите по чл. 86, ал. 1, т. 2 проспектът е валиден, докато приключи продължителното или периодичното издаване на ценните книжа.

Чл. 92в. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Когато Република България е изпращаща държава, може да бъде извършено публично предлагане на ценни книжа, съответно поискано допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар на територията на една или повече приемащи държави, въз основа на потвърден от комисията проспект, след като компетентните органи на приемащите държави бъдат предварително уведомени по реда на ал. 4.

(2) При извършване на публично предлагане или допускане до търговия на регулиран пазар на територията на една или повече приемащи държави емитентът или лицето, отговорно за изготвянето на проспекта, трябва предварително да уведоми за това комисията.

(3) В уведомлението по ал. 2 се посочва приемащата, съответно приемащите държави. Към уведомлението се прилага проспектът, ако не е бил потвърден от комисията.

(4) В срок три работни дни от получаване на уведомлението по ал. 2, съответно в срок един работен ден от потвърждаването на проспекта, когато проспектът е бил подаден за потвърждаване заедно с уведомлението, комисията изпраща на компетентния орган на приемащата държава сертификат, удостоверяващ, че

проспектът е изготвен в съответствие с изискванията на Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и изменяща Директива 2001/34/ЕО, както и копие от проспекта по ал. 3. Комисията уведомява незабавно емитента, съответно лицето, отговорно за изготвянето на проспекта, за изпращането на документите по изречение първо.

(5) Алинеи 2–4 се прилагат съответно за допълненията към проспекта по чл. 85, ал. 2.

(6) Когато комисията е разрешила изключването на някои данни от проспекта в съответствие с чл. 87 или е приложен чл. 82, ал. 5, това се посочва в сертификата по ал. 4 заедно с основанията за прилагането на тези разпоредби.

(7) Когато комисията бъде уведомена от компетентния орган на приемащата държава за извършени нарушения на действащото законодателство на тази държава от емитента или от лицата, упълномощени да извършат публичното предлагане, или за неспазване на задълженията на емитента, произтичащи от допускането на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, комисията прилага съответните мерки по чл. 212 и уведомява приемащата държава за предприетите мерки.

Чл. 92г. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Когато Република България е приемаща държава, ценните книжа могат да бъдат предлагани публично или допуснати до търговия на регулиран пазар на територията ѝ, след като комисията получи от съответния компетентен орган на изпращащата държава:

1. сертификат, удостоверяващ, че за ценните книжа има потвърден проспект, който е изготвен в съответствие с изискванията на Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и изменяща Директива 2001/34/ЕО, както и информация дали са изключени или заместени данни от проспекта, данните, които са изключени или заместени, както и мотиви за изключването или заместването им;

2. копие от потвърдения проспект.

(2) Комисията уведомява незабавно емитента, съответно лицето, отговорно за изготвянето на проспекта, за получаването на документите по ал. 1.

(3) Емитентът, предложителят или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, са длъжни да предоставят проспекта на разположение на обществеността по реда на чл. 92а. Когато проспектът не е изготвен на български език, емитентът, предложителят или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, са длъжни заедно с проспекта да предоставят на разположение на обществеността резюмето на български език.

(4) Алинеи 1 – 3 се прилагат съответно за допълненията към проспекта.

(5) Когато узнае за съществено ново обстоятелство, значителна грешка или неточност в проспекта, комисията уведомява компетентния орган на изпращащата държава за необходимостта от допълнение към проспекта.

(6) Когато установи, че емитентът или лицата, упълномощени да извършат публичното предлагане в Република България, нарушават закона или актовете по неговото прилагане, или че емитентът не спазва задълженията си, произтичащи от допускането на ценните книжа до търговия на регулиран пазар в Република България, комисията уведомява компетентния орган на изпращащата държава.

(7) Ако въпреки приложените от компетентния орган на изпращащата държава мерки или поради това, че тези мерки са се оказали неподходящи, емитентът или лицето, упълномощено да извърши публичното предлагане в Република България, продължава да извършва нарушения на този закон или на актовете по прилагането му, комисията може, след като уведоми компетентния орган на изпращащата държава, да предприеме необходимите мерки за защита на инвеститорите. Комисията уведомява Европейската комисия за предприетите мерки в 7-дневен срок от прилагането им.

Чл. 92д. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Когато се извършва публично предлагане или се иска допускане до търговия на регулиран пазар единствено в Република България и изпращащата държава е Република България, проспектът се изготвя на български език.

(2) Когато се извършва публично предлагане или се иска допускане до търговия на регулиран пазар в една или повече държави-членки, с изключение на Република България, и изпращащата държава е Република България, проспектът се изготвя на език, приет от компетентните органи на тези държави-членки, или на език, който е обичаен в сферата на международните финанси, по избор на емитента, предложителя или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар. За целите на потвърждаването на проспекта от комисията проспектът се изготвя на български или английски език, по избор на емитента, предложителя или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар.

(3) Когато се извършва публично предлагане или се иска допускане до търговия на регулиран пазар в повече от една държава-членка, включително Република България, и изпращащата държава е Република България, проспектът се изготвя на български език. В тези случаи проспектът се предоставя на разположение на обществеността също и на език, приет от компетентните органи на всяка приемаща държава, или на език, който е обичаен в сферата на международните финанси, по избор на емитента, предложителя или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар.

(4) Когато се иска допускане до търговия на регулиран пазар на недялови ценни книжа с единична номинална стойност най-малко левовата равностойност на 50 000 евро в една или повече държави-членки, проспектът се изготвя на език, приет от компетентните органи на изпращащата и приемащите държави, или на език, който е обичаен в сферата на международните финанси, по избор на

емитента, предложителя или лицето, което иска допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар.

Чл. 92е. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) Когато Република България е изпращащата държава за емитент, чието седалище е в трета държава, комисията може да потвърди проспекта за публично предлагане или допускане до търговия на регулиран пазар, изготвен в съответствие със законодателството на трета държава, при условие че:

1. проспектът е изготвен в съответствие с международни стандарти, установени от международни организации на комисиите по ценни книжа, включително стандартите на Международната организация на комисиите по ценни книжа за разкриване на информация;

2. изискванията към съдържащата се в проспекта информация, включително информация от финансов характер, са аналогични на изискванията по този закон и актовете по прилагането му.

(2) Когато ценни книжа, издадени от емитент със седалище в трета държава, се предлагат публично или се допускат до търговия на регулиран пазар в друга държава-членка извън Република България и изпращащата държава е Република България, се прилагат съответно чл. 92в и 92д.

Чл. 92ж. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Комисията си сътрудничи и обменя информация със съответните компетентни органи на другите държави членки, когато това е необходимо за осъществяването на нейните правомощия, и им оказва съдействие с оглед упражняването на техните функции, включително в случаите, когато има две или повече изпращащи държави и съответно компетентни органи, за определен емитент поради издадените от него различни класове ценни книжа, или когато потвърждаването на проспекта е било прехвърлено на компетентния орган на друга държава членка съгласно чл. 91, ал. 6. Комисията си сътрудничи тясно с органите по изречение първо също и когато един или няколко от тях искат временно или окончателно спиране на търговията с определени ценни книжа, които се търгуват в различни държави членки, с цел осигуряване на равнопоставеност между местата за търговия и защита на инвеститорите.

(2) Когато Република България е приемаща държава, комисията може да поиска съдействие от компетентните органи на изпращащата държава от стадия на разглеждане на конкретна преписка, особено в случаите, когато преписката се отнася за нов или рядък вид ценни книжа. Когато Република България е изпращаща държава, комисията е длъжна да оказва съдействие на компетентните органи на приемащата държава в случаите по ал. 1.

(3) Комисията може да иска информация от компетентните органи на приемащата държава по всички въпроси, свързани с капиталовия пазар в тази държава. При поискване от компетентните органи на изпращащата държава комисията е длъжна да предоставя информация за българския пазар.

(4) Когато е необходимо, комисията може да се консултира с регулираните пазари и особено в случаите, когато взема решение за временно или окончателно спиране на търговията с определени ценни книжа.

Чл. 92з. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) (1) За да осигури спазването на разпоредбите на тази глава, освен предвидените в другите части на закона и актовете по прилагането му, комисията има и следните правомощия:

1. да изисква от емитентите, предложителите и лицата, които искат допускане до търговия на регулиран пазар, да включат определена информация в проспекта, ако това е необходимо с цел защита на инвеститорите;

2. да изисква от емитентите, предложителите и лицата, които искат допускане до търговия на регулиран пазар, както и от лицата, които ги контролират или са контролирани от тях, да предоставят определена информация и документи;

3. да изисква от одиторите, членовете на управителните и контролните органи и прокуристите на емитентите, предложителите и лицата, които искат допускане до търговия на регулиран пазар, както и от лицата, упълномощени да извършат публичното предлагане или да поискат допускането до търговия на регулиран пазар, да предоставят определена информация;

4. да спре публично предлагане или допускане до търговия на регулиран пазар за не повече от 10 последователни работни дни за всеки отделен случай, ако има достатъчно основания да смята, че разпоредбите на закона или актовете по прилагането му са били нарушени;

5. да забрани или да спре определена реклама за не повече от 10 последователни работни дни за всеки отделен случай, ако има достатъчно основания да смята, че разпоредбите на закона или актовете по прилагането му са нарушени;

6. да забрани извършването на публично предлагане, ако има достатъчно основания да счита, че разпоредбите на закона или актовете по прилагането му са нарушени или ще бъдат нарушени;

7. да информира обществеността, че определен емитент не спазва задълженията си по този закон или актовете по прилагането му.

(2) Комисията може да оповестява всяка приложена мярка и наложена санкция за нарушаване на разпоредбите на този закон или актовете по прилагането му, освен ако това би застрашило сериозно стабилността на финансовите пазари или би причинило прекомерни вреди на заинтересуваните лица.“

Чл. 93. (Отм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Раздел IV

Разкриване на информация

(Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Чл. 93а. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Чл. 94. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Чл. 95. (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Чл. 95а. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Чл. 96. (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Чл. 97. (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., отм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.)

Чл. 98. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Чл. 98а. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Чл. 99. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Чл. 100. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Раздел V

Особени изисквания при първично публично предлагане на облигации

(Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.)

Чл. 100а. (1) Първично публично предлагане на обезпечени облигации се допуска, ако емитентът е сключил договор с довереник на облигационерите. Член 208, чл. 209, ал. 2 и чл. 210–213 от Търговския закон не се прилагат.

(2) Довереникът на облигационерите действа от свое име в случаите, определени в този закон и в договора по ал. 1.

(3) Възнаграждението на довереника е за сметка на емитента.

(4) Изискването на ал. 1 не се прилага относно облигации, емитирани по Закона за ипотечните облигации.

(5) Изискването на ал. 1 се прилага относно необезпечени облигации, ако това е предвидено в решението по чл. 204, ал. 3 от Търговския закон за емитиране на облигационния заем.

(6) Притежателите на облигации от една емисия или клас могат да решават въпроси от взаимен интерес на общо събрание. Общото събрание се свиква от довереника на облигационерите по реда на чл. 214 от Търговския закон.

Чл. 100б. (1) Проспектът за емисията облигации трябва да съдържа:

1. условията, при които емитентът е длъжен да изплати предсрочно облигационния заем;

2. задължение на емитента да спазва определени финансови показатели до погасяване на облигационния заем, включително максимална стойност на от-

ношението пасиви към активи по счетоводния баланс и минимална стойност на коефициент на покритие на разходите за лихви;

3. условията, на които трябва да отговаря емитентът за издаване на нови облигационни емисии от същия клас.

(2) Коефициентът на покритие на разходите за лихви по ал. 1, т. 2 се изчислява, като печалбата от обичайната дейност, увеличена с разходите за лихви, се разделя на разходите за лихви.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) В случаите, когато емитентът не е сключил договор с довереник на облигационерите, той е длъжен да публикува в бюлетина на регулирания пазар, където се търгуват облигациите, и да предостави на комисията шестмесечен отчет за спазване на условията по облигационния заем в срок до 30 дни от края на всяко шестмесечие. Отчетът съдържа информация относно:

1. спазване на задълженията на емитента към облигационерите съгласно условията на емисията, включително за спазването на определените финансови показатели;

2. изразходване на средствата от облигационния заем;

3. други обстоятелства, определени с наредба.

Чл. 100в. (1) Довереникът на облигационерите е длъжен да действа в най-добър интерес на облигационерите.

(2) Недействителни са уговорките, с които се изключва или ограничава отговорността на довереника към облигационерите в случаите на небрежност.

(3) Довереникът не отговаря пред облигационерите за претърпените от тях вреди, когато неговите действия или бездействия са в изпълнение на решение на общото събрание на облигационерите, взето с мнозинство повече от 1/2 от гласовете на облигационерите, записали заема.

Чл. 100г. (1) Довереник на облигационерите може да бъде само търговска банка със седалище в страната или банка, която извършва дейност в страната чрез клон, лицензиран от Българската народна банка.

(2) Не може да бъде довереник на облигационерите търговска банка:

1. която е поемател на емисията облигации или довереник по облигации от друг клас, издадени от същия емитент;

2. която контролира пряко или непряко емитента или е контролирана пряко или непряко от емитента на облигациите;

3. в други случаи, в които е налице или може да възникне значителен конфликт между интереса на банката или на лице, което я контролира, и интереса на облигационерите.

(3) В случай, че някое от обстоятелствата по ал. 2 настъпи след сключването на договора по чл. 100а, довереникът на облигационерите е длъжен незабавно да уведоми емитента на облигациите и да отстрани несъответствието със закона в срок 30 дни от възникване на обстоятелството. Когато несъответствието не може да бъде отстранено, емитентът на облигациите е длъжен да прекрати

договора с довереника на облигационерите не по-късно от 45 дни от възникване на несъответствието и да сключи нов договор по чл. 100а с друго лице. Довереникът продължава да изпълнява задълженията си към облигационерите до сключване на новия договор.

(4) Разпоредбата на ал. 3 се прилага съответно и в случаите, когато разрешението за извършване на дейност на довереника на облигационерите е отнето, взето е решение за доброволната му ликвидация или спрямо него е открито производство по несъстоятелност.

Чл. 100д. (1) Договорът по чл. 100а трябва да определя пълно правата и задълженията на довереника на облигационерите спрямо емитента на облигациите, задълженията на довереника спрямо облигационерите, както и задълженията на емитента към довереника на облигационерите.

(2) Договорът по чл. 100а е част от проспекта на облигационната емисия.

Чл. 100е. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) (1) Емитентът на облигациите е длъжен:

1. (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) да предоставя на довереника на облигационерите информацията по глава шеста „а“ в съответните срокове;

2. да предоставя на довереника на облигационерите до 10-о число на месеца, следващ всяко тримесечие, отчет за изпълнението на задълженията си съгласно условията на облигационната емисия, включително за изразходване на средствата от облигационния заем, за спазване на определените финансови показатели и за състоянието на обезпечението;

3. да уведомява най-късно до края на следващия работен ден довереника на облигационерите за:

а) всички промени по учреденото обезпечение на облигационната емисия, включително за съществени изменения в стойността на имуществото, предмет на обезпечението;

б) нарушение на задължението да спазва определените в договора финансови показатели.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Емитентът предоставя отчета по ал. 1, т. 2 и на комисията, както и на регулирания пазар на ценни книжа, където се търгуват облигациите.

Чл. 100ж.(1) Довереникът на облигационерите е длъжен:

1. редовно да анализира финансовото състояние на емитента на облигациите с оглед способността да изпълнява задълженията си към облигационерите;

2. (изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) в срок до 30 дни от края на всяко шестмесечие да публикува в бюлетина на регулирания пазар, където се търгуват облигациите, и да предостави на комисията доклад за изтеклия период, съдържащ информацията по чл. 100б, ал. 3, както и информация относно:

а) състоянието на обезпеченията на облигационната емисия, когато такива условия са налице;

б) финансовото състояние на емитента на облигациите с оглед способността да изпълнява задълженията си към облигационерите;

в) извършените от него действия в изпълнение на задълженията му;

г) наличието или липсата на обстоятелства по чл. 100г, ал. 2;

3. редовно да проверява наличността и състоянието на обезпечението;

4. да отговаря писмено на въпроси на облигационерите във връзка с емисията облигации.

(2) При неизпълнение на задължение на емитента съгласно условията на емисията облигации довереникът на облигационерите е длъжен:

1. (изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) да публикува в бюлетина на регулирания пазар, където се търгуват облигациите, и да предостави на комисията уведомление за неизпълнението на емитента и за действията по т. 2, които довереникът предприема;

2. да предприеме необходимите действия за защита на правата и интересите на облигационерите, включително:

а) да изиска от емитента на облигациите да предостави допълнително обезпечение в размер, необходим за гарантиране интересите на облигационерите;

б) да уведоми емитента на облигациите за размера на облигационния заем, който става изискуем в случай на просрочено плащане на определена част от паричните задължения към облигационерите;

в) да пристъпи към извънсъдебно изпълнение върху обезпечението на емисията облигации в допустимите от закона случаи;

г) да предявява искове против емитента на облигациите;

д) да подаде молба за откриване на производство по несъстоятелност на емитента на облигациите.

(3) Довереникът има право на достъп до книгата на облигационерите, чиито интереси представлява.

Чл. 100з. (1) Вземанията на облигационерите могат да бъдат обезпечени със залог, ипотека или по друг начин, като за обезпечен кредитор се посочва довереникът на облигационерите.

(2) Търговски предприятия не могат да бъдат залагани за обезпечаване на вземанията на облигационерите.

(3) В полза на облигационерите могат да бъдат учредявани само първи по ред залози и ипотеки.

Чл. 100и. (1) Първично публично предлагане на емисия облигации, за която е предвидено обезпечение, се допуска след учредяване на обезпечението.

(2) Изискването по ал. 1 не се прилага, когато обезпечението е имущество, придобито със средства, набрани от облигационния заем. До придобиване на имуществото набраните средства се съхраняват по банкова сметка на името на

довереника. Довереникът следи за учредяване на обезпечението съгласно условията на договора по чл. 100а.

(3) При учредяване на обезпечението, както и най-малко веднъж годишно до погасяване на облигационния заем, емитентът възлага на експерти с необходимата квалификация и опит извършването на оценка на заложеното и ипотечираното имущество по пазарна цена. Довереникът на облигационерите може да възложи за сметка на емитента извършването на оценка на имуществото – предмет на обезпечението, и когато са налице обстоятелства, въз основа на които може да се смята, че е настъпило съществено намаление на неговата стойност.

(4) Първоначалната оценка на обезпечението по ал. 1 се прилага към проспекта на емисията облигации, а в останалите случаи оценките се прилагат към отчетите на емитента за изпълнение на задълженията си по заема.

Глава шеста „а“

Разкриване на информация

(Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Раздел I

Общи положения

(Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Чл. 100к. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) С тази глава се уреждат изискванията за разкриване на информация от емитенти, за които Република България е изпращаща държава и чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар, както и от емитенти, които са извършили публично предлагане на ценни книжа в Република България.

(2) По смисъла на тази глава:

1. „изпращаща държава“ е:

а) за емитент на акции или на дългови ценни книжа с единична номинална стойност по-малко от левовата равностойност на 1000 евро или еквивалентна сума в друга валута, в която са деноминирани ценните книжа към датата на издаването им:

аа) за емитент от държава членка – държавата членка, където е неговото седалище;

бб) за емитент от трета държава – държавата членка, в която емитентът е длъжен да предоставя на съответния компетентен орган документ, който съдържа или препраща към цялата информация, която е публикувал или предоставил

на разположение на обществеността по друг начин през последните 12 месеца съгласно изискванията на чл. 10 от Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и относно изменение на Директива 2001/34/ЕО;

б) извън случаите по буква „а“ – държавата членка, в която е седалището на емитента или в която неговите ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар, по избор на емитента; емитентът може да посочи само една изпращаща държава, като изборът му е валиден за период не по-малък от три години, освен ако ценните книжа вече не се търгуват на регулиран пазар в Република България или в друга държава членка;

2. „приемаща държава“ е държавата членка, в която ценните книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар, когато тази държава е различна от изпращащата държава;

3. „ценни книжа, издавани продължително или периодично“ са емисии дългови ценни книжа на един и същ емитент, издавани редовно, или поне две отделни емисии ценни книжа от подобен вид и/или клас;

4. „дългови ценни книжа“ са облигации или други прехвърлими секюритизирани дългове, с изключение на ценни книжа, еквивалентни на акции в дружества, или такива, които при превръщането им или при упражняване на правата по тях дават право за придобиване на акции или ценни книжа, еквивалентни на акции в дружества.

(3) Емитентът, който е избрал Република България за изпращаща държава съгласно ал. 2, т. 1, буква „б“, е длъжен да разкрие публично решението си за избор при условията и по реда на чл. 100т и 100ф.

Чл. 100л. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Разпоредбите на тази глава не се прилагат за:

1. дялове на предприятия за колективно инвестиране, които не са от затворен тип по смисъла на чл. 77ш, ал. 1, т. 8 и 9, или за дялове, придобити или прехвърлени в рамките на такива предприятия за колективно инвестиране;

2. инструменти на паричния пазар с падеж, по-кратък от 12 месеца.

Чл. 100м. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Отчетите, уведомленията и другата информация, които се разкриват публично по тази глава, трябва да съдържат информацията, необходима на инвеститорите, за да вземат обосновано инвестиционно решение. Отчетите, уведомленията и информацията не могат да съдържат неверни, подвеждащи или непълни данни.

(2) Управителният орган на емитента отговаря за съставянето и публичното оповестяване на финансовите отчети.

(3) Членовете на управителния орган на емитента, както и неговият прокурист са солидарно отговорни за вредите, причинени от неверни, заблуждаващи или непълни данни в отчетите, уведомленията и другата информация, която се разкрива по тази глава. Лицата по чл. 34, ал. 2 от Закона за счетоводството са

солидарно отговорни с лицата по изречение първо за вредите, причинени от неверни, подвеждащи или непълни данни във финансовите отчети на емитента, а регистрираният одитор – за вредите, причинени от одитираните от него финансови отчети.

Раздел II

Разкриване на регулирана информация

(Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Чл. 100н. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Емитентът е длъжен да разкрива публично годишния финансов отчет за дейността си в срок до 90 дни от завършването на финансовата година.

(2) Емитентът, който е задължен да изготвя консолидиран финансов отчет, е длъжен да разкрива публично годишния консолидиран финансов отчет за дейността си в срок до 120 дни от завършването на финансовата година.

(3) Емитентът е длъжен да осигури годишния финансов отчет и годишния консолидиран финансов отчет за дейността да останат на разположение на обществеността за период не по-кратък от 5 години.

(4) Годишният финансов отчет за дейността съдържа:

1. заверен от регистриран одитор финансов отчет по Закона за счетоводството, както и доклад на одитора;

2. годишен доклад за дейността;

3. програма за прилагане на международно признатите стандарти за добро корпоративно управление, определени от заместник-председателя;

4. декларации от отговорните в рамките на емитента лица с посочване на техните имена и функции, удостоверяващи, че доколкото им е известно:

а) финансовият отчет, съставен съгласно приложимите счетоводни стандарти, отразява вярно и честно информацията за активите и пасивите, финансовото състояние и печалбата или загубата на емитента и на дружествата, включени в консолидацията;

б) докладът за дейността съдържа достоверен преглед на развитието и резултатите от дейността на емитента, както и състоянието на емитента и дружествата, включени в консолидацията, заедно с описание на основните рискове и несигурности, пред които е изправен;

5. друга информация, определена с наредба.

(5) Когато емитентът е задължен да изготвя консолидиран финансов отчет, годишният консолидиран отчет за дейността е със съдържанието по ал. 4, т. 1, 2, 4 и 5, като финансовият отчет се изготвя съгласно Международните счетоводни стандарти и се представя заедно с годишния одитиран финансов отчет на дружеството майка, изготвен съгласно националното законодателство на държавата членка по седалището на дружеството майка.

(6) Когато емитентът не е длъжен да изготвя консолидиран финансов отчет по ал. 5, одитираният финансов отчет се изготвя в съответствие с националното законодателство на държавата членка по неговото седалище.

(7) Годишният доклад за дейността трябва да включва освен информацията по Закона за счетоводството и информация за:

1. изпълнението на програмата за прилагане на международно признатите стандарти за добро корпоративно управление по ал. 4, т. 3, а когато такава програма не е налице – за причините, поради които не е била изготвена, както и за съответствието на дейността на управителните и контролните органи на емитента през изтеклата година с тези стандарти;

2. причините, поради които дейността на управителните и контролните органи на емитента не е била в съответствие с програмата, съответно със стандартите по т. 1, ако такава несъответствие е налице;

3. мерките, които се предприемат за преодоляване на причините по т. 2, и за изпълнение на програмата за добро корпоративно управление;

4. преценка на програмата и предложения за нейната промяна с цел подобряване прилагането на стандартите за добро корпоративно управление в дружеството;

5. друга информация, определена с наредба.

Чл. 100б. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Емитентът е длъжен да разкрива публично тримесечен финансов отчет за дейността си в срок до 30 дни от края на всяко тримесечие.

(2) Емитентът, който изготвя консолидиран годишен финансов отчет, е длъжен да разкрива публично тримесечен консолидиран финансов отчет за дейността си в срок до 60 дни от края на всяко тримесечие.

(3) Емитентът е длъжен да осигури тримесечния финансов отчет и тримесечния консолидиран финансов отчет за дейността да останат на разположение на обществеността за период не по-кратък от 5 години.

(4) Тримесечният финансов отчет за дейността съдържа:

1. комплект финансови отчети;

2. междинен доклад за дейността, съдържащ информация за важни събития, настъпили през тримесечието и с натрупване от началото на финансовата година до края на съответното тримесечие, и за тяхното влияние върху резултатите във финансовия отчет, както и описание на основните рискове и несигурности, пред които е изправен емитентът през останалата част от финансовата година; за емитентите на акции докладът трябва да съдържа информация за сключените големи сделки между свързани лица, чието минимално съдържание се определя с наредба;

3. декларации от отговорните в рамките на емитента лица с посочване на техните имена и функции, удостоверяващи, че доколкото им е известно:

а) комплектът финансови отчети, съставени съгласно приложимите счетоводни стандарти, отразяват вярно и честно информацията за активите и пасиви-

те, финансовото състояние и печалбата или загубата на емитента или на дружествата, включени в консолидацията;

б) междинният доклад за дейността съдържа достоверен преглед на информацията по т. 2;

4. друга информация, определена с наредба.

(5) Когато емитентът е задължен да изготвя консолидиран финансов отчет, консолидираният тримесечен финансов отчет за дейността е със съдържанието по ал. 4, като финансовият отчет се изготвя съгласно Международните счетоводни стандарти, приложими за изготвяне на междинни отчети.

(6) Когато емитентът не е длъжен да изготвя междинен консолидиран финансов отчет по ал. 5, комплектът финансови отчети, в случаите когато не е изготвен съгласно Международните счетоводни стандарти, трябва да съдържа най-малко съкратен баланс, съкратен отчет за доходите и подбрани пояснителни приложения, чието съдържание се определя с наредба. При изготвянето на съкратения баланс и на съкратения отчет за доходите се прилагат същите принципи за признаване и отчитане, прилагани при изготвянето на годишния финансов отчет.

(7) Ако междинният финансов отчет е бил заверен от регистриран одитор или му е извършен одиторски преглед при условия и със съдържание, определени с наредба, одиторският доклад, съответно резултатите от прегледа, се предоставят на разположение на обществеността заедно с финансовия отчет. Ако финансовият отчет не е заверен или не му е извършен преглед, емитентът посочва това обстоятелство.

Чл. 100п. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Изискванията по чл. 100н и 100о не се прилагат за емитенти от трета държава, ако комисията прецени, че законодателството на съответната държава урежда изисквания, еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му. Условията, при които комисията може да смята, че изискванията на законодателството на третата държава са еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му, се определят с наредба.

(2) Информацията, която лицата по ал. 1 са длъжни да разкриват съгласно националното си законодателство, се разкрива при условията и по реда на чл. 100т и 100ф.

(3) Лицата по ал. 1 са длъжни да разкриват при условията и по реда на чл. 100т и 100ф и информацията, която разкриват съгласно националното си законодателство, включително когато не е регулирана, но би могла да е от значение за обществеността в държавите членки.

(4) Комисията публикува на страницата си в интернет списък на държавите, за които смята, че законодателствата им уреждат изисквания, еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му.

Чл. 100р. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Разпоредбите на чл. 100н и 100о не се прилагат за:

1. Република България, регионални или местни органи в Република България, публични международни организации, в които членува поне една държава членка, Европейската централна банка, Българската народна банка и централните банки на другите държави членки, независимо дали са емитенти на акции или други ценни книжа;

2. емитенти, които издават единствено дългови ценни книжа, допуснати до търговия на регулиран пазар, с номинална стойност не по-малка от левовата равностойност на 50 000 евро, или в случаите на дългови ценни книжа, деноминирани във валута, различна от евро, с номинална стойност към датата на издаването им не по-малка от левовата равностойност на 50 000 евро.

(2) Разпоредбите на чл. 100о не се прилагат за банки, чиито акции не са допуснати до търговия на регулиран пазар и които са емитирали единствено дългови ценни книжа, издавани от тях продължително или периодично, при условие че:

1. общата номинална стойност на дълговите ценни книжа е по-малка от левовата равностойност на 100 000 000 евро;

2. не са публикували проспект.

Чл. 100с. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Емитентът на ценни книжа, различни от акции, е длъжен незабавно да разкрива публично промените в правата на притежателите на ценни книжа, различни от акции, включително промените в сроковете и условията по тези ценни книжа, които биха могли непряко да засегнат тези права, които са резултат от промяна в условията по заема или лихвения процент.

(2) Емитентът на ценни книжа е длъжен незабавно да разкрива публично информацията за издаване на нова емисия дългови ценни книжа и всички свързани с нея гаранции и обезпечения. Това изискване не се прилага за международни институции или други подобни организации, в които членува поне една държава членка.

Чл. 100т. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Емитентът или лицето, поискало без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, е длъжен да разкрива регулираната информация едновременно на комисията и на обществеността. Емитентът, който е извършил само публично предлагане на ценни книжа, е длъжен да разкрива информацията по изречение първо на територията на Република България.

(2) Алинея 1 се прилага и за емитентите, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България и не са допуснати до търговия на регулиран пазар в изпращащата държава. В този случай регулираната информация трябва да отговаря на минималните изисквания на Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и изменение на Директива 2001/34/ЕО.

(3) Регулираната информация се разкрива на обществеността по начин, който осигурява достигането ѝ до възможно най-широк кръг лица едновременно, и по начин, който не ги дискриминира. Емитентът е длъжен да използва информационна агенция или друга медия, която може да осигури ефективното разпространение на регулираната информация до обществеността във всички държави членки. Изискванията към формата и съдържанието на регулираната информация, както и условията, начините и редът за нейното разкриване се определят с наредба.

(4) Емитентът или лицето, което е поискало допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, не може да събира такси от инвеститорите за достъп до регулираната информация.

Чл. 100у. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Комисията създава и поддържа централизирана база данни за съхраняване на регулираната информация, получена от емитентите, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар и чиято изпращаща държава е Република България.

(2) Информацията по ал. 1 е публична и достъпът до нея е безплатен.

(3) Създаването и поддържането на централизираната база данни за съхраняване на регулираната информация, както и изискванията за сигурност на информацията, за надеждност на източниците ѝ, за времето, реда и начина за предоставяне на достъп до нея, се определят с наредба.

Чл. 100ф. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Когато ценните книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар единствено в Република България и Република България е изпращащата държава, регулираната информация се разкрива на български език. Когато ценните книжа са предложени публично на територията на Република България, регулираната информация се разкрива на български език.

(2) Когато ценните книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар едновременно в една или повече държави членки, включително в Република България, и Република България е изпращащата държава, регулираната информация се разкрива на български език и на език, приет от компетентния орган на тези държави, или на език, обичаен в сферата на международните финанси, по избор на емитента.

(3) Когато ценните книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар едновременно в една или повече държави членки, с изключение на Република България, и Република България е изпращащата държава, регулираната информация се разкрива на език, приет от компетентните органи на тези държави членки, или на език, който е обичаен в сферата на международните финанси, по избор на емитента. За целите на осъществяване на надзорните функции на комисията информацията се разкрива и на български език или на английски език, по избор на емитента.

(4) Когато ценните книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар без съгласието на емитента, изискванията по ал. 1 – 3 се прилагат за лицето, което е поискало допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар.

(5) Извън случаите по ал. 1 – 4, когато ценни книжа с единична номинална стойност най-малко левовата равностойност на 50 000 евро или дългови ценни книжа с номинална стойност във валута, различна от евро, но най-малко левовата равностойност на 50 000 евро към датата на издаването им, са допуснати до търговия на регулиран пазар в една или повече държави членки, регулираната информация се разкрива на език, приет от изпращащата и приемащите държави членки, или на език, приет за обичаен в сферата на международните финанси, по избор на емитента или на лицето, което е поискало допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар.

Раздел III

Изисквания към емитенти на облигации за предоставяне на информация на притежателите на облигации и други дългови ценни книжа

(Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Чл. 100х. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Емитентът на облигации е длъжен да осигури равнопоставеност на намиращите се в еднакво положение облигационери относно всички права, свързани с облигациите.

(2) Облигационерите могат да бъдат представлявани от пълномощник с пълномощно, изготвено съгласно законодателството на държавата, в която е седалището на емитента.

(3) Лицето по ал. 1 е длъжно да:

1. осигури всички необходими условия и информация, за да могат облигационерите да упражняват своите права, както и да гарантира целостта на тази информация;

2. предостави образец на пълномощното по ал. 2 на хартиен носител или чрез електронни средства, ако е приложимо, заедно с материалите за общото събрание или при поискване и след свикването му;

3. посочи поне една финансова институция, чрез която се извършват плащания по облигациите; видовете финансови институции, чрез които могат да се извършват плащанията, се определят с наредба.

(4) Емитентът може да използва електронни средства за предоставяне на информация на облигационерите, ако общото събрание е взело такова решение и са спазени следните условия:

1. използването на електронни средства не зависи от седалището или адреса на облигационерите или на лицата, които ги представляват;

2. взети са мерки за идентифициране, така че информацията действително да бъде предоставена на облигационерите;

3. облигационерите са заявили изрично писмено съгласие за предоставяне на информацията чрез електронни средства или в 14-дневен срок от получаване на искане от емитента за такова съгласие не са заявили изричен отказ; по искане на облигационерите емитентът е длъжен по всяко време да им предоставя информацията и на хартиен носител;

4. определянето на разходите, свързани с предоставянето на информация чрез електронни средства, не противоречи на принципа по ал. 1 за осигуряване на равнопоставеност.

(5) Алинеи 1 – 4 се прилагат съответно за предоставянето на информация от емитенти на други дългови ценни книжа на притежателите им.

Чл. 100ц. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Емитентът на облигации е длъжен да изпрати на комисията поканата по чл. 214, ал. 1 от Търговския закон най-малко 15 дни преди общото събрание. Освен информацията по чл. 223, ал. 4 от Търговския закон, поканата за общото събрание трябва да включва информация относно правото на облигационерите да участват в него.

(2) Емитентът на облигации е длъжен да уведоми комисията за:

1. плащането на лихви;

2. решенията във връзка с превръщане, замяна, записване или обезсилване на права по облигациите и плащания по тях.

(3) Задължението по ал. 2 се изпълнява до края на работния ден, следващ деня на вземане на решението, а когато то подлежи на вписване в търговския регистър – до края на работния ден, следващ деня на узнаване за вписването, но не по-късно от 7 дни от вписването.

(4) Когато поканата за общо събрание се отнася само до притежатели на облигации с единична номинална стойност най-малко левовата равностойност на 50 000 евро или еквивалентна сума в друга валута, в която са деноминирани облигациите към датата на емитирането им, емитентът на облигациите, за когото Република България е изпращаща държава, може да вземе решение общото събрание да се проведе във всяка една от държавите членки, при условие че в тази държава са осигурени всички необходими условия и информация, за да могат облигационерите да упражняват своите права. В този случай емитентът уведомява комисията за своя избор.

(5) Комисията дава публичност на получената информация чрез водения от нея регистър за публичните дружества и други емитенти на ценни книжа.

(6) Алинеи 1 – 5 се прилагат съответно за емитенти на други дългови ценни книжа.

Чл. 100ч. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Изискванията по този раздел не се прилагат за емитенти от трета държава, ако комисията прецени, че законодателството на съответната държава урежда изисквания, еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му. Условието, при които комисията може да смята, че изискванията на законодателство-

то на третата държава са еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му, се определят с наредба.

(2) Информацията, която лицата по ал. 1 са длъжни да разкриват съгласно националното си законодателство, се разкрива при условията и по реда на чл. 100т и 100ф.

(3) Лицата по ал. 1 са длъжни да разкриват при условията и по реда на чл. 100т и 100ф и информацията, която разкриват съгласно националното си законодателство, включително когато не е регулирана, но би могла да е от значение за обществеността в държавите членки.

(4) Комисията публикува на страницата си в интернет списък на държавите, за които смята, че законодателствата им уреждат изисквания, еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му.

Раздел IV

Надзорни изисквания

(Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Чл. 100ш. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Емитентът е длъжен да уведомява комисията за:

1. промените в устава си;
2. промените в управителните и контролните си органи;
3. решението си за преобразуване на дружеството;
4. други обстоятелства, определени с наредба.

(2) Задължението по ал. 1 се изпълнява от емитента до края на работния ден, следващ деня на вземане на решението или узнаване на съответното обстоятелство, а когато то подлежи на вписване в търговския регистър – до края на работния ден, следващ деня на узнаване за вписването, но не по-късно от 7 дни от вписването.

(3) Комисията дава публичност на получената информация по ал. 1 чрез водения от нея регистър за публични дружества и други емитенти на ценни книжа.

Чл. 100щ. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Изискванията относно формата на отчетите и уведомленията по тази глава, редът и начинът на предоставянето им на комисията, както и относно предоставянето на отчетите на разположение на обществеността, се определят с наредба.

(2) Обстоятелствата, подлежащи на разкриване от емитент в производство по ликвидация или несъстоятелност, се определят с наредба.

(3) Задълженията на емитента по тази глава се прекратяват с решението на заместник-председателя за отписването му от регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор.

(4) Условията и редът за вписване и отписване на емитенти от регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор се определят с наредба.

Раздел V

Надзор и сътрудничество

(Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.)

Чл. 100ю. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) За да осигури спазването на разпоредбите на тази глава, освен предвидените в другите дялове на закона и актовете по прилагането му правомощия, заместник-председателят може да:

1. изисква от одиторите, емитента и от лицата, които го контролират или които са контролирани от него, да предоставят определена информация и документи;

2. изисква от емитент да разкрие публично информацията по т. 1 по начин и в срок, определени от него;

3. публикува след представяне на обяснение от емитента информацията по т. 1 по собствена инициатива в случаите, когато емитентът или лицата, които го контролират или които са контролирани от него, не са изпълнили задължението си по т. 2;

4. изисква от членовете на управителните и контролните органи и прокуристите на емитента да предоставят определена по тази глава информация, а когато е необходимо – и допълнителна информация и документи;

5. спре търговията на регулиран пазар с определени ценни книжа за не повече от 10 дни, ако има достатъчно основания да смята, че разпоредбите на тази глава и на актовете по прилагането ѝ са нарушени;

6. забрани извършването на търговията на регулиран пазар, ако разпоредбите на тази глава и на актовете по прилагането ѝ са нарушени или има достатъчно основания да смята, че са нарушени;

7. задължи емитента да предприеме конкретни мерки за навременно разкриване на информация, така че да се осигури публичен достъп до нея едновременно във всички държави членки, в които негови ценни книжа са допуснати до търговия;

8. информира обществеността, че определен емитент не спазва задълженията си по тази глава или актовете по прилагането ѝ;

9. задължи емитента в определен от него достатъчен срок да отстрани констатираните непълноти и други несъответствия с изискванията на този закон и актовете по прилагането му, включително с Международните счетоводни стандарти, допуснати във финансовите отчети, регистри и други счетоводни документи.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1 по отношение на одитора не се прилагат ограниченията за разкриване на информация, предвидени в закон, подзаконов нормативен акт или договор. Одиторът не носи отговорност за разкриването на информация по ал. 1, т. 1 пред комисията и заместник-председателя.

(3) Комисията може да оповестява всяка приложена принудителна мярка и наложена санкция за нарушаване на разпоредбите по тази глава и актовете по

прилагането ѝ, освен ако това би застрашило сериозно стабилността на финансовите пазари или би причинило прекомерни вреди на лицата, за които тази информация се отнася.

Чл. 100я. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Комисията си сътрудничи и обменя информация със съответните компетентни органи на другите държави членки, когато това е необходимо за осъществяването на нейните правомощия по тази глава, и им оказва съдействие с оглед упражняването на техните функции.

(2) Когато Република България е приемаща държава и комисията установи, че емитент нарушава закона и актовете по прилагането му, тя уведомява за това компетентния орган на изпращащата държава.

(3) Ако въпреки приложените от компетентния орган на изпращащата държава мерки или поради това, че тези мерки са се оказали неподходящи, емитентът продължава да извършва нарушения на този закон и на актовете по прилагането му, комисията може, след като уведоми компетентния орган на изпращащата държава, да предприеме необходимите мерки за защита на инвеститорите. Комисията уведомява Европейската комисия за предприетите мерки в 7-дневен срок от прилагането им.

(4) Когато комисията бъде уведомена от съответния компетентен орган на приемащата държава относно емитент, за когото Република България е изпращаща държава, който нарушава законодателството на държавата членка, на чиято територия негови ценни книжа са допуснати до търговия, комисията, съответно заместник-председателят, прилага съответни принудителни административни мерки.

Глава седма

Търговия с ценни книжа

Раздел I

Общи положения

Чл. 101. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Раздел II

Търговия на официалния пазар на ценни книжа

Чл. 102. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 103. (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 104. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 105. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 106. (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 107. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 108. (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Раздел III

Търговия на неофициалния пазар на ценни книжа

Чл. 109. (Отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Раздел IV

Системи за сетълмент на сделки с финансови инструменти по смисъла на чл. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти

(Нов – ДВ, бр. 31 от 2005 г., в сила от 10 октомври 2005 г., загл. изм. – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 юни 2011 г.)

Чл. 109а. (Нов – ДВ, бр. 31 от 2005 г., в сила от 10 октомври 2005 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 юни 2011 г.) За сетълмент на сделките с финансови инструменти по смисъла на чл. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти могат да се създават и оперират системи, наричани по-нататък „системи“, с поне трима участници по ред, определен със закон.

(2) Участници в системата по ал. 1 са Централният депозитар, неговите членове и други юридически лица, определени в операционните правила на системата. Изграждането и организирането на системата за регистриране и обслужване на търговията с държавни ценни книжа се уреждат с отделен нормативен акт.

(3) В операционните правила на системата се определя моментът на сетълмент като момент, след който приетото от системата нареждане за регистриране на прехвърляне не може да бъде оттеглено от участник в системата или от трето лице, както и изпълнението на такова нареждане не може да бъде осуетено по друг начин.

(4) (Нова – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30.06.2011 г.) Правилата на глава пета „а“ от Закона за платежните услуги и платежните системи се прилагат съответно към системите за сетълмент на сделките по ал. 1.

Чл. 109б. (Нов – ДВ, бр. 31 от 2005 г., в сила от 10 октомври 2005 г., отм. – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 юни 2011 г.)

Чл. 109в. (Нов – ДВ, бр. 31 от 2005 г., в сила от 10 октомври 2005 г., отм. – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 юни 2011 г.)

Глава осма

Публично дружество

Раздел I

Общи положения

Чл. 110. (1) (изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Публично е акционерното дружество със седалище в Република България, което:

1. е издало акции при условията на първично публично предлагане, или

2. (изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) има вписана в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор емисия от акции с цел търговия на регулиран пазар на ценни книжа, или

3. (нова – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) има повече от 10 000 акционери в последния ден на две последователни календарни години.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Публични са и дружествата по чл. 122, ал. 1.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Дружество по ал. 1, т. 1 става публично от вписване на съответното дружество или на увеличаването на неговия капитал в търговския регистър. То е длъжно в 7-дневен срок от вписването в търговския регистър да подаде документи за вписване в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Дружество по ал. 1, т. 2 става публично от решението за регистриране на емисията акции с цел търговия на регулиран пазар.

(5) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., (отм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

(6) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) В търговския регистър се вписва, че дружеството по ал. 1 е публично. Дружеството е длъжно да заяви за вписване в търговския регистър това обстоятелство.

(7) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Комисията уведомява писмено дружеството по ал. 1 за вписването му в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор в 7-дневен срок.

(8) (Предишна ал. 6, изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Условията и редът за вписване и отписване от регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор на публичните дружества се определят с наредба.

(9) (Предишна ал. 7, изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Лицата, които управляват и представляват публичното дружество, са длъжни:

1. (изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) да заявят за впис-

ване в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор всяка последваща емисия от акции в 7-дневен срок от вписването в търговския регистър;

2. (изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) да поискат допускане на всяка последваща емисия от акции за търговия на регулиран пазар в 7-дневен срок от вписването в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор.

Чл. 110а. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г.)

Чл. 110б. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.; изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Публичното дружество осигурява равнопоставеност на намиращите се в еднакво положение акционери, включително по отношение на участието и упражняването на право на глас в общото събрание на дружеството.

Чл. 110в. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Публичното дружество осигурява всички необходими условия и информация, за да могат акционерите да упражняват своите права, както и гарантира целостта на тази информация.

Чл. 111. (1) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Правото на глас в общото събрание на публично дружество възниква с пълното изплащане на емисионната стойност на всяка акция и след вписване на дружеството, съответно на увеличението на неговия капитал, в търговския регистър.

(2) Капиталът на дружеството не може да бъде намаляван чрез принудително обезсилване на акциите.

(3) Акциите на дружеството по ал. 1 са безналични. Член 185, ал. 2, изречение второ от Търговския закон не се прилага.

(4) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Публично дружество не може да издава привилегировани акции, даващи право на повече от един глас или на допълнителен ликвидационен дял.

(5) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Публично дружество може да придобива през една календарна година повече от 3 на сто собствени акции с право на глас в случаите на намаляване на капитала чрез обезсилване на акции и обратно изкупуване само при условията и по реда на търгово предлагане по чл. 149б. В този случай изискванията относно притежаване на най-малко 5 на сто и минимален размер на изкупуване повече от 1/3 от акциите с право на глас не се прилагат.

(6) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Публичното дружество уведомява комисията за броя собствени акции, които ще закупи в рамките на ограничението по ал. 5, и за инвестиционния посредник, на който е дадена поръчка за изкупуването. Уведомяването трябва да бъде извършено най-късно до края на работния ден, предхождащ деня на изкупуването. Комисията дава публичност на получената информация чрез водения от нея регистър за публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа.

(7) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) При предложение за придобиване на собствени акции без право на глас в случаите по ал. 5 публичното дружество е длъжно да закупи съразмерно акциите на приелите предложението акционери. В този случай чл. 149б не се прилага.

(8) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Публичното дружество, което придобие или прехвърли собствени акции пряко или чрез друго лице, действащо от свое име, но за негова сметка, е длъжно да разкрие информация за броя на гласовете, свързани с тези акции, при условията и по реда на чл. 100т и 100ф незабавно, но не по-късно от 4 работни дни от придобиването или прехвърлянето, когато броят им достигне, надхвърли или падне под 5 или 10 на сто от правата на глас.

(9) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Правата на глас се изчисляват въз основа на общия брой акции, които дават право на глас.

Чл. 111а. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Публичното дружество е длъжно да разкрива при условията и по реда на чл. 100т и 100ф всички промени в правата по отделните класове акции, включително промени в правата по деривативни финансови инструменти, издадени от него, които дават право за придобиване на акции на дружеството.

(2) Публичното дружество е длъжно да уведоми комисията за всяко решение за издаване на нови акции, включително за решения относно разпределение, записване, обезсилване или превръщане на облигации в акции.

(3) Задължението по ал. 1 и 2 се изпълнява до края на работния ден, следващ деня на вземане на решението, а когато то подлежи на вписване в търговския регистър – до края на работния ден, следващ деня на узнаване за вписването, но не по-късно от 7 дни от вписването.

(4) Комисията дава публичност на получената информация чрез водения от нея регистър за публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа.

Чл. 112. (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) (1) При увеличаване на капитала на публично дружество всеки акционер има право да придобие акции, които съответстват на неговия дял в капитала преди увеличението. Член 194, ал. 4 и чл. 196, ал. 3 от Търговския закон не се прилагат.

(2) При увеличаване на капитала на публично дружество чрез издаване на нови акции се издават права по § 1, т. 3. Срещу всяка съществуваща акция се издава едно право.

(3) Капиталът на публично дружество не може да бъде увеличаван чрез увеличаване на номиналната стойност на вече издадени акции, както и чрез превръщане в акции на облигации, които не са издадени като конвертируеми.

(4) При увеличаване на капитала на публично дружество емисионната стойност на новите акции трябва да бъде изплатена напълно, освен при увеличаване на капитала съгласно чл. 197 от Търговския закон, както и чрез превръщане на облигации в акции. Член 188, ал. 1, изречение второ от Търговския закон не се прилага.

Чл. 112а. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., отм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 112б. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Решението за увеличаване на капитала на публично дружество съдържа посочване на инвестиционен посредник с капитал не по-малък от предвидения в чл. 8, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, който да обслужва увеличението на капитала, както и други необходими данни за емисиите от права и акции. Дружеството е длъжно да изпрати на комисията, на регулирания пазар и на Централния депозитар протокола с решението за увеличение на капитала в срок до края на работния ден, следващ деня на провеждане на общото събрание, или деня на провеждане на заседанието на управителния орган.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Право да участват в увеличението на капитала имат лицата, придобили акции най-късно 14 дни след датата на решението на общото събрание за увеличаване на капитала, а когато това решение се взема от управителния орган – лицата, придобили акции най-късно 7 дни след датата на обнародване на съобщението по чл. 92а, ал. 1. На следващия работен ден Централният депозитар открива сметки за права на лицата по изречение първо въз основа на данните от книгата на акционерите.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) След получаване на решението на общото събрание по ал. 1, а когато решението за увеличение на капитала е взето от управителния орган – след обнародване на съобщението по чл. 92а, ал. 1, регулираният пазар, на който се търгуват акциите, незабавно оповестява последната дата за сключване на сделки с тях, в резултат на които приобретателят на акциите има право да участва в увеличението на капитала. За периода, в който акциите се прехвърлят с право за участие в увеличението на капитала, регулираният пазар може да прилага особени правила относно ценови ограничения за подаваните поръчки или котировки и за сключените сделки.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Срокът за прехвърляне на правата не може да бъде по-кратък от 14 дни и по-дълъг от 30 дни.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Срокът за записване на акции е най-малко 30 дни. Началото на срока за записване на акции съвпада с началото на срока за прехвърляне на правата. Срокът за записване на акции изтича най-малко 15 работни дни след изтичане на срока за прехвърляне на правата.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Прехвърлянето на правата се извършва на регулиран пазар. Регулираният пазар, на който са допуснати до търговия акции на публичното дружество, е длъжен да допусне до търговия издадените от дружеството права.

(7) На петия работен ден след изтичане на срока за прехвърляне на правата публичното дружество предлага чрез инвестиционния посредник по ал. 1 на регулирания пазар за продажба при условията на явен аукцион тези права, срещу които не са записани акции от новата емисия до изтичане на срока за прехвърляне на правата. Дружеството разпределя сумата, получена от продажбата на неупражнените права, намалена с разходите по продажбата, съразмерно между техните притежатели.

(8) Сумите, получени от продажба на права, постъпват по специална сметка, открита от Централния депозитар, и не могат да се ползват до вписването на увеличаването на капитала.

(9) Публичното дружество организира подписката по начин, даващ възможност за дистанционно записване на акции чрез Централния депозитар и неговите членове.

(10) В началото на всеки работен ден по време на подписката Централният депозитар публично оповестява информация за упражнените до края на предходния работен ден права.

(11) Алинеи 1 – 10 се прилагат съответно при издаване на варианти и конвертируеми облигации.

(12) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Публичното дружество уведомява комисията в срок 3 работни дни от приключване на подписката за нейното провеждане и резултатите от нея, включително за затруднения, спорове и други подобни при търгуването на правата и записване на акциите. Уведомлението не може да съдържа неверни или непълни съществени данни.

Чл. 112в. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 юли 2007 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.; изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Вписване в търговския регистър на увеличаването на капитала на публично дружество е допустимо само ако са спазени разпоредбите на тази глава. Дружеството е длъжно да представи доказателства, че са спазени изискванията на чл. 112, ал. 4, чл. 112б, ал. 2, 8 и ал. 12, изречение първо, а когато решението за увеличаване на капитала на дружеството е взето от общото събрание – и изискванията на чл. 115, ал. 4.

Чл. 112г. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм., бр. 67 от 2003 г., бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Комисията приема наредба по прилагането на 112б.

Чл. 112д. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Публичното дружество е длъжно да разкрива при условията и по реда на чл. 100г и 100ф информация за общия брой акции с право на глас и за размера на капитала към края на всеки месец, в рамките на който е настъпило увеличение или намаление. Информацията се разкрива за всеки отделен клас акции.

Чл. 113. (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Капиталът на публично дружество не може да бъде увеличаван по реда на чл. 193, 195 и чл. 196, ал. 3 от Търговския закон.

(2) Алинея 1 не се прилага:

1. за банки, инвестиционни посредници, застрахователни или други дружества, когато увеличаването на капитала е необходимо за изпълнение на оздравителна програма за привеждане на капиталовата им адекватност в съответствие с изискванията на закона или им е наложена принудителна мярка, изискваща увеличаване на техния капитал по реда на чл. 195 от Търговския закон;

2. когато увеличаването на капитала по реда на чл. 195 от Търговския закон е необходимо за осъществяване на вливане, търгово предлагане за замяна на акции или за осигуряване на правата на притежателите на варанти или конвертируеми облигации.

Чл. 114. (1) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Лицата, които управляват и представляват публично дружество, без да бъдат изрично овластени за това от общото събрание, не могат да извършват сделки, в резултат на които:

1. дружеството придобива, прехвърля, получава или предоставя за ползване или като обезпечение под каквато и да е форма дълготрайни активи на обща стойност над:

а) една трета от по-ниската стойност на активите съгласно последния одитиран или последния изготвен счетоводен баланс на дружеството;

б) 2 на сто от по-ниската стойност на активите съгласно последния одитиран или последния изготвен счетоводен баланс на дружеството, когато в сделките участват заинтересувани лица;

2. възникват задължения за дружеството към едно лице или към свързани лица на обща стойност над стойността по т. 1, буква „а“, а когато задълженията възникват към заинтересувани лица или в полза на заинтересувани лица – над стойността по т. 1, буква „б“;

3. вземанията на дружеството към едно лице или към свързани лица надхвърлят стойността по т. 1, буква „а“, а когато длъжници на дружеството са заинтересувани лица – над 10 на сто от стойността по т. 1, буква „б“.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Сделките на публично дружество с участие на заинтересувани лица, извън посочените в ал. 1, подлежат на предварително одобрение от управителния орган.

(3) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Стойността на придобиваното и получаваното за ползване имущество по ал. 1, т. 1 е уговорената цена, а на прехвърляното и предоставяно за ползване или като обезпечение имущество – стойността му съгласно последния одитиран финансов отчет на дружеството. В стойността на задълженията и вземанията по ал. 1, т. 2 и 3 се включват и договорените лихви. Когато предмет на сделки по ал. 1 са ценни книжа, те се оценяват по текуща пазарна цена.

(4) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Сделки, които поотделно са под праговете по ал. 1, но в съвкупност водят до имуществена промяна, надвишаваща тези прагове, се разглеждат като едно цяло, ако са извършени в период три календарни години и в полза на едно лице или на свързани лица, съответно ако страна по сделките е едно лице или свързани лица. В тези случаи на одобрение от общото събрание на акционерите подлежи действието или сделката, с които се преминават праговете по ал. 1.

(5) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Заинтересувани лица са членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество, неговият прокурист, както и лица, които пряко или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират, когато те или свързани с тях лица:

1. са страна, неин представител или посредник по сделката, или в тяхна полза се извършват сделките или действията; или

2. притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или контролират юридическо лице, което е страна, неин представител или посредник по сделката, или в чиято полза се извършват сделките или действията;

3. са членове на управителни или контролни органи или прокуристи на юридическо лице по т. 2.

(6) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Получаването или предоставянето за ползване под каквато и да е форма на дълготрайни активи от страна на публично дружество трябва да бъде извършено при условията и по реда на договор за съвместно предприятие по раздел III, ако имуществото:

1. се предоставя на дружество, което притежава пряко или непряко най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на публичното дружество, или контролира публичното дружество, или е свързано с него лице; и

2. служи за осъществяване на основната дейност на публичното дружество по смисъла на чл. 126б, ал. 2 или на съществена част от нея.

(7) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Ако условията по ал. 6, т. 1 и 2 възникнат след предоставяне на имуществото за ползване, публичното дружество и на срещната страна са длъжни незабавно да предприемат действия по сключване на договор за съвместно предприятие, включително в едномесечен срок да отправят искане до заместник-председателя по чл. 126в.

(8) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага в случаите:

1. на сделки, извършени при осъществяване на обичайната търговска дейност на дружеството, включително при сключване на договори за банкови кредити и предоставяне на обезпечения, освен ако в тях участват заинтересувани лица;

2. (изм. и доп. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) на кредитиране от холдингово дружество и предоставяне на депозити от дъщерно дружество при условия не по-неблагоприятни от пазарните за страната;

3. когато е налице договор за съвместно предприятие по раздел III.

(9) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Обичайна търговска дейност по ал. 8, т. 1 е съвкупността от действия и сделки, извършвани от дружеството в рамките на предмета му на дейност и съобразно обичайната търговска практика, без сделките и действията, които произтичат от извънредни обстоятелства.

(10) (Нова – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Сделките, извършени в нарушение на ал. 1–9, са нищожни.

(11) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Когато се предоставят депозити по ал. 8, т. 2, холдинговото дружество е длъжно да уведоми в 7-дневен срок комисията.

Чл. 114а. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) (1) Управителният орган представя пред общото събрание мотивиран доклад за целесъобразността и условията на сделките по чл. 114, ал. 1. Докладът е част от материалите, предоставяни на акционерите при свикване на общото събрание. С наредба се определят обстоятелствата, които подлежат на разкриване от управителния орган пред общото събрание.

(2) Общото събрание на дружеството взема решение по чл. 114, ал. 1 в случаите на придобиване или разпореждане с дълготрайни активи с мнозинство 3/4 от представения капитал, а в останалите случаи – с обикновено мнозинство.

(3) При вземане на решение по чл. 114, ал. 1 заинтересуваните лица не могат да упражняват правото си на глас. Заинтересуваните членове на управителния орган не участват във вземането на решения по чл. 114, ал. 2.

(4) Сделките по чл. 114, ал. 1, т. 1 и ал. 2, в които участват заинтересувани лица, могат да бъдат извършвани само по пазарна цена. Оценката се извършва от управителния орган, а в случаите по чл. 114, ал. 1, т. 1, буква „б“ – от определени от него независими експерти с необходимата квалификация и опит.

(5) Решението по ал. 3 следва да посочва съществените условия на сделката, включително страни, предмет и стойност, както и в чия полза се извършва сделката.

Чл. 114б. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество, неговият прокурист и лицата, които пряко или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират, са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация:

1. за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол;

2. за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са;

3. за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересувани лица.

(2) Членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество и неговият прокурист са длъжни да декларират обстоятелствата по ал. 1 в 7-дневен срок от избирането им, а лица, които пряко или непряко притежават поне 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират – в 7-дневен срок от придобиване на гласовете, съответно на контрола. Лицата по изречение първо са длъжни да актуализират декларацията в 7-дневен срок от настъпване на съответните обстоятелства.

Чл. 115. (1) Общото събрание на публичното дружество се провежда по неговото седалище. Редовното общо събрание се провежда до края на първото полугодие след приключване на отчетната година.

(2) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.; изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Освен информацията по чл. 223, ал. 4 от Търговския закон поканата за общото събрание трябва да включва информацията относно:

1. общия брой на акциите и правата на глас в общото събрание към датата на решението за свикване на общото събрание, включително общия брой за всеки клас акции, ако капиталът е разделен на класове акции, както и правото на акционерите да участват в общото събрание;

2. правото на акционерите да включват въпроси в дневния ред на общото събрание и да правят предложения за решения по въпроси, включени в дневния ред на общото събрание, и крайния срок за упражняване на това право; поканата може да съдържа само крайния срок, в който тези права могат да бъдат упражнени, ако посочва мястото на интернет страницата на дружеството, където се съдържа по-подробна информацията относно тези права;

3. правото на акционерите да поставят въпроси по време на общото събрание;

4. правилата за гласуване чрез пълномощник, образците, които се използват за гласуване чрез пълномощник, и начините, чрез които дружеството ще бъде уведомявано за извършени упълномощавания по електронен път;

5. правилата за гласуване чрез кореспонденция или електронни средства, когато е приложимо;

6. датата по чл. 115б, ал. 1 с указание, че само лицата, вписани като акционери на тази дата, имат право да участват и да гласуват в общото събрание;

7. мястото и начина на получаване на писмените материали, свързани с дневния ред на общото събрание по чл. 224 от Търговския закон;

8. интернет страницата, на която се публикува информацията по ал. 5.

(3) (Нова – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Правилата за гласуване по ал. 2, т. 5 се приемат от общото събрание, а ако уставът допуска – от управителния орган на дружеството. С правилата се уреждат изискванията към съдържанието на образеца за гласуване, начините за получаването му от акционерите и условията за идентификация на акционерите.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 юли 2007 г., предишна ал. 2 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.; предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Дружеството е длъжно да обяви поканата по чл. 223, ал. 4 от Търговския закон в търговския регистър и да я оповести при условията и по реда на чл. 100т, ал. 1 и 3 най-малко 30 дни преди неговото откриване. Публичното дружество не може да събира такси от акционерите за изготвянето и оповестяването на поканата.

(5) (Доп. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., предишна ал. 3 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.; предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Поканата по ал. 2 заедно с материалите на общото събрание по чл. 224 от Търговския закон се изпраща на комисията в срока по ал. 4 и се публикува на интернет страницата на дружеството за времето от обявяването ѝ съгласно ал. 4 до приключването на общото събрание. Информацията по изречение първо, публикувана на страницата на публичното дружество в интернет, трябва да е идентична по съдържание с информацията, предоставена на обществеността.

(6) (Нова – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Публичното дружество публикува по реда на ал. 5 и образците за гласуване чрез пълномощник или чрез кореспонденция, ако е приложимо. Ако образците не могат да бъдат публикувани по технически причини, дружеството е длъжно да посочи на интернет страницата си начина, по който образците могат да бъдат получени на хартиен носител, като в този случай при поискване от акционера дружеството изпраща образците чрез пощенска услуга за своя сметка

(7) (Нова – ДВ, бр. 39 от 2005 г., доп. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., предишна ал. 4 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.; предишна ал. 5, изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) В случаите по чл. 223а от Търговския закон акционерите представят на комисията и на публичното дружество най-късно на следващия работен ден след обявяването на въпросите в търговския регистър материалите по чл. 223а, ал. 4 от Търговския закон. Публичното дружество е длъжно да актуализира поканата и да я публикува заедно с писмените материали при условията и по реда на чл. 100т, ал. 1 и 3 незабавно, но не по-късно от края на работния ден, следващ деня на получаване на уведомлението за включването на въпросите в дневния ред.

(8) (Нова – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Публичното дружество може да предвиди в своя устав възможност общото събрание на дружеството да се провежда чрез използване на електронни средства посредством една или повече от следните форми:

1. предаване в реално време на общото събрание;
2. двупосочни съобщения в реално време, позволяващи на акционерите да участват в обсъждането и вземането на решения в общото събрание от разстояние;

3. механизъм за гласуване преди или по време на общото събрание, без да е необходимо упълномощаване на лице, което да участва лично на общото събрание.

(9) (Нова – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Участието на акционерите в общото събрание посредством използването на електронни средства съгласно ал. 8 се отчита при определяне на кворума, а гласуването се отбелязва в протокола от общото събрание. Към протокола от общото събрание се прилага и списък на лицата, упражнили правото си на глас в общото събрание чрез електронни средства, и на броя на притежаваните акции, който се заверява от председателя и секретаря на общото събрание.

(10) (Нова – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Публичното дружество осигурява необходимите мерки за идентификация на акционерите и лицата, които ги представяват при участието им в общото събрание посредством използването на електронни средства, и за сигурност на връзката само доколкото са необходими за постигане на тези цели.

(11) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., предишна ал. 4 – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишна ал. 5 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.; предишна ал. 6 – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Членовете на управителните и контролните органи и прокуристите на дружеството са длъжни да отговарят вярно, изчерпателно и по същество на въпроси на акционерите, задавани на общото събрание, относно икономическото и финансовото състояние и търговската дейност на дружеството, освен за обстоятелства, които представляват вътрешна информация. Акционерите могат да задават такива въпроси независимо дали те са свързани с дневния ред.

(12) (Нова – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) При липса на кворум в случаите по чл. 227, ал. 1 и 2 от Търговския закон може да се насрочи ново заседание не по-рано от 14 дни и то е законно независимо от представения на него капитал. Датата на новото заседание може да се посочи и в поканата за първото заседание. В дневния ред на новото заседание не могат да се включват точки по реда на чл. 223а от Търговския закон.

Чл. 115а. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Публичното дружество може да използва електронни средства за предоставяне на информация на акционерите, ако общото събрание е взело такова решение и са спазени следните условия:

1. използването на електронни средства не зависи от седалището или адреса на акционерите или на лицата по чл. 146, ал. 1, т. 1 – 8;

2. взети са мерки за идентифициране, така че информацията действително да бъде предоставена на акционерите или на лицата, които имат право да упражняват правото на глас или да определят неговото упражняване;

3. акционерите или лицата по чл. 146, ал. 1, т. 1 – 5, имащи право да придобият, прехвърлят или упражняват правото на глас, са заявили изрично писмено съгласие за предоставяне на информацията чрез електронни средства или в 14-дневен срок от получаване на искане от публичното дружество за такова

съгласие не са заявили изричен отказ; по искане на лицата по изречение първо публичното дружество по всяко време е длъжно да им предоставя информацията и на хартиен носител;

4. определянето на разходите, свързани с предоставянето на информация чрез електронни средства, не противоречи на принципа по чл. 110б за осигуряване на равнопоставеност.

Чл. 115б. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., предишен текст на чл. 115а – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Правото на глас се упражнява от лицата, вписани в регистрите на Централния депозитар като акционери 14 дни преди датата на общото събрание.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Централният депозитар е длъжен да предостави на дружеството списъци на акционерите по ал. 1 и на чуждестранните лица по чл. 136, ал. 1 по искане на лицето, овластено да управлява и представлява дружеството.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.; отм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.).

(4) (Нова – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Публичното дружество може да предвиди в устава си възможност правото на глас да се упражнява преди датата на общото събрание чрез кореспонденция, като се използва поща, включително електронна поща, куриер или друг технически възможен начин.

(5) (Нова – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Гласуването чрез кореспонденция е валидно, ако вотът е получен от дружеството не по-късно от деня, предхождащ датата на общото събрание. Акциите на лицата, гласували чрез кореспонденция, се вземат предвид при определянето на кворума, а гласуването се отбелязва в протокола от общото събрание. Към протокола от общото събрание се прилага и списък на лицата, упражнили правото си на глас в общото събрание чрез кореспонденция, и на броя на притежаваните акции, който се заверява от председателя и секретаря на общото събрание.

(6) (Нова – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Ако акционерът присъства на общото събрание лично, упражненото от него право на глас чрез кореспонденция е валидно, освен ако акционерът заяви обратното. По въпросите, по които акционерът гласува на общото събрание, упражненото от него право на глас чрез кореспонденция отпада.

(7) (Нова – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Публичното дружество може да поставя изисквания за установяване качеството на акционер и за гласуването чрез кореспонденция, които са необходими за осигуряване идентификация на акционерите и само доколкото това съответства за постигането на тази цел.

Чл. 115в. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., предишен текст на чл. 115б – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Правото да получат дивидент имат лицата, вписани в регистрите на Централния депозитар като акционери на 14-ия ден след деня на общото

събрание, на което е приет годишният финансов отчет и е взето решение за разпределение на печалбата. Член 115б, ал. 2 се прилага съответно.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., доп. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Дружеството е длъжно незабавно да уведоми комисията, Централния депозитар и регулирания пазар за решението на общото събрание относно вида и размера на дивидента, както и относно условията и реда за неговото изплащане, включително да посочи поне една финансова институция, чрез която ще се извършват плащанията. Видовете финансови институции, чрез които могат да се извършват плащанията, се определят с наредба.

(3) След получаване на уведомлението по ал. 2 регулираният пазар, на който се търгуват акциите, незабавно оповестява последната дата за сключване на сделки с тях, в резултат на които приобретателят на акциите има право да получи дивидента по тях, гласуван на общото събрание.

(4) До изтичане на работните дни, следващи деня на уведомяването по ал. 2 и последния ден за сключване на сделки по ал. 3, на регулирания пазар на ценни книжа могат да се прилагат особени правила относно ценовите ограничения за подаваните поръчки или котировки и за сключените сделки.

(5) Дружеството е длъжно да осигури изплащането на акционерите на гласувания на общото събрание дивидент в 3-месечен срок от провеждането му. Разходите по изплащането на дивидента са за сметка на дружеството.

(6) Изплащането на дивидента се извършва със съдействието на Централния депозитар. Редът за изплащане на дивиденти се определя с наредба.

Чл. 115г. (Нов – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) (1) Акционерите в публично дружество имат право да упълномощат всяко физическо или юридическо лице да участва и да гласува в общото събрание от тяхно име. Член 220, ал. 1, изречение трето от Търговския закон не се прилага, ако акционерът изрично е посочил начина на гласуване по всяка от точките от дневния ред.

(2) Пълномощникът има същите права да се изказва и да задава въпроси на общото събрание, както акционерът, когото представлява.

(3) Пълномощникът е длъжен да упражнява правото на глас в съответствие с инструкциите на акционера, съдържащи се в пълномощното.

(4) Пълномощникът може да представлява повече от един акционер в общото събрание на публичното дружество. В този случай пълномощникът може да гласува по различен начин по акциите, притежавани от отделните акционери, които представлява.

(5) Упълномощаването може да се извърши и чрез използване на електронни средства. Публичното дружество е длъжно да осигури най-малко един способ за получаване на пълномощни чрез електронни средства. То е длъжно да публикува на своята интернет страница условията и реда за получаване на пълномощни чрез електронни средства.

(6) Публичното дружество може да поставя изисквания относно упълномощаването, представянето на пълномощното на дружеството и даването на инструкции от акционера за начина на гласуване, ако има такива, които изисквания са необходими за идентификация на акционерите и пълномощника или за да се осигури възможност за проверка на съдържанието на инструкциите и само доколкото това съответства на постигането на тези цели.

(7) Редът по ал. 5 и 6 се прилага и при оттегляне на пълномощно.

Чл. 116. (1) (Изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Писменото пълномощно за представяване на акционер в общото събрание на акционерите на публично дружество трябва да е за конкретно общо събрание, да е изрично и да посочва най-малко:

1. данните за акционера и пълномощника;
2. броя на акциите, за които се отнася пълномощното;
3. дневния ред на въпросите, предложени за обсъждане;
4. предложенията за решения по всеки от въпросите в дневния ред;
5. начина на гласуване по всеки от въпросите, ако е приложимо;
6. дата и подпис..

(2) (Отм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.; нова – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) В случаите, когато в пълномощното не е посочен начинът на гласуване по отделните точки от дневния ред, в него трябва да се посочи, че пълномощникът има право на преценка дали и по какъв начин да гласува

(3) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Публичното дружество е длъжно да предостави образец на писменото пълномощно на хартиен носител или чрез електронни средства, ако е приложимо, заедно с материалите за общото събрание или при поискване след свикването му.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., предишна ал. 3 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Преупълномощаването с правата по ал. 1, както и пълномощното, дадено в нарушение на правилата по ал. 1, е нищожно.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Предложението за представяване на акционер или акционери с повече от 5 на сто от гласовете в общото събрание на публично дружество трябва да бъде публикувано в централен ежедневник или изпратено до всеки акционер, за който то се отнася. Предложението съдържа най-малко следните данни:

1. дневния ред на въпросите, предложени за обсъждане на общото събрание, и предложенията за решения по тях;
2. покана за даване на инструкции от акционерите относно начина на гласуване по въпросите от дневния ред;
3. изявление за начина, по който ще гласува предложителят по всеки от въпросите от дневния ред, ако приелят предложението акционер не даде инструкции относно гласуването.

(6) (Предишна ал. 5, изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Предложителят е длъжен да гласува на общото събрание на дружеството в съот-

ветствие с инструкциите на акционерите, съдържащи се в пълномощното, а ако такива не са дадени – в съответствие с изявлението по т. 3 на ал. 5. Предложителят може да се отклони от инструкции на акционерите, съответно от изявлението си относно начина на гласуване, ако:

а) са възникнали обстоятелства, които не са били известни към момента на отправяне на предложението или подписването на пълномощните от акционерите;

б) предложителят не е могъл предварително да иска нови инструкции и/или да направи ново изявление, или не е получил навреме нови инструкции от акционерите;

в) отклонението е необходимо за запазване на интересите на акционерите.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., предишна ал. 6 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Дружеството не може да изисква да му бъдат представени пълномощните по ал. 1 по-рано от два работни дни преди деня на общото събрание. Дружеството уведомява присъстващите на общото събрание на акционерите за постъпилите пълномощни при откриване на общото събрание.

(8) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., предишна ал. 7 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Ако бъдат представени повече от едно пълномощно по ал. 1, издадени от един и същ акционер, валидно е по-късно издаденото пълномощно.

(9) (Предишна ал. 8 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Ако до започване на общото събрание дружеството не бъде писмено уведомено от акционер за оттегляне на пълномощно, то се счита валидно.

(10) (Предишна ал. 9 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Ако акционерът лично присъства на общото събрание, издаденото от него пълномощно за това общо събрание е валидно, освен ако акционерът заяви обратното. Относно въпросите от дневния ред, по които акционерът лично гласува, отпада съответното право на пълномощника.

(11) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишна ал. 10 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Дружеството е длъжно да уведоми комисията в 7-дневен срок от общото събрание за упражняването на гласове чрез представители.

(12) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., предишна ал. 11 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.; отм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.)

Чл. 116а. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) (1) За членове на управителните и контролните органи на публично дружество не могат да бъдат избирани лица, които към момента на избора са осъдени с влязла в сила присъда за престъпления против собствеността, против стопанството или против финансовата, данъчната и осигурителната система, извършени в Република България или в чужбина, освен ако са реабилитирани.

(2) Най-малко една трета от членовете на съвета на директорите или на надзорния съвет на публичното дружество трябва да бъдат независими лица. Независимият член на съвета не може да бъде:

1. служител в публичното дружество;
2. акционер, който притежава пряко или чрез свързани лица най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание или е свързано с дружеството лице;
3. лице, което е в трайни търговски отношения с публичното дружество;
4. член на управителен или контролен орган, прокурист или служител на търговско дружество или друго юридическо лице по т. 2 и 3;
5. свързано лице с друг член на управителен или контролен орган на публичното дружество.

(3) Лица, избрани за членове на управителни и контролни органи, за които след датата на избора им възникнат обстоятелствата по ал. 1 или 2, са длъжни незабавно да уведомят управителния орган на публичното дружество. В този случай лицата престават да осъществяват функциите си и не получават възнаграждение.

(4) Кандидатите за изборна длъжност доказват липсата на обстоятелствата по ал. 1 със свидетелство за съдимост, а по ал. 2 – с декларация.

Чл. 116б. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) (1) Членовете на управителните и контролните органи на публично дружество са длъжни:

1. да изпълняват задълженията си с грижата на добър търговец по начин, който обосновано считат, че е в интерес на всички акционери на дружеството и като ползват само информация, за която обосновано считат, че е достоверна и пълна;

2. да проявяват лоялност към дружеството, като:

а) предпочитат интереса на дружеството пред своя собствен интерес;

б) избягват преки или косвени конфликти между своя интерес и интереса на дружеството, а ако такива конфликти възникнат – своевременно и пълно ги разкриват писмено пред съответния орган и не участват, както и не оказват влияние върху останалите членове на съвета при вземането на решения в тези случаи;

в) не разпространяват непублична информация за дружеството и след като престанат да бъдат членове на съответните органи, до публичното оповестяване на съответните обстоятелства от дружеството.

(2) Разпоредбата на ал. 1 се прилага и спрямо физическите лица, които представляват юридически лица – членове на управителните и контролните органи на дружеството, както и спрямо прокуристите на публично дружество.

Чл. 116в. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) (1) Възнагражденията и тантиемите на членовете на управителните и контролните органи на публично дружество, както и срокът, за който са дължими, задължително се определят от общото събрание.

(2) Лицата по ал. 1 са длъжни в 7-дневен срок от избирането им да внесат гаранция за управлението си.

(3) Гаранцията се внася в левове. Размерът на гаранцията се определя от общото събрание на акционерите и не може да бъде по-малък от 3-месечното брутно възнаграждение на лицата по ал. 1.

(4) Гаранцията се блокира в полза на дружеството в банка на територията на страната. Лихвите от блокираните в банка гаранции са свободни и могат да се теглят при поискване от вносителя на гаранцията.

(5) В случай на невнасяне на гаранцията в определения срок съответното лице не получава възнаграждение като член на съответния орган до внасяне на пълния размер на гаранцията.

(6) Гаранцията се освобождава:

1. в полза на внеслото я лице по ал. 1 – след датата на решението на общото събрание за освобождаването му от отговорност и след освобождаването му от дължност;

2. в полза на дружеството – в случай че общото събрание е взело решение за това при констатиране на нанесени вреди на дружеството.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Общото събрание може да освободи от отговорност член на управителен и контролен орган на редовно годишно общо събрание при наличие на заверени от регистриран одитор годишен финансов отчет за предходната година и междинен финансов отчет за периода от началото на текущата година до последния ден на месеца, предхождащ месеца, в който е обнародвана поканата за свикване на общото събрание.

(8) Алинеи 1–7 се прилагат и за прокуристите, като правомощията на общото събрание се изпълняват от надзорния съвет, съответно съвета на директорите. Тези органи се отчитат пред общото събрание за размера на получените възнаграждения, определените гаранции и степента на изпълнение на възложените задължения на съответното лице.

Чл. 116г. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) (1) Управителният орган на публичното дружество е длъжен да назначи по трудов договор директор за връзки с инвеститорите.

(2) Директорът за връзки с инвеститорите трябва да има подходяща квалификация или опит за осъществяване на своите задължения и не може да бъде член на управителен или контролен орган или прокурист на публичното дружество.

(3) Директорът за връзки с инвеститорите:

1. осъществява ефективна връзка между управителния орган на дружеството и неговите акционери и лицата, проявили интерес да инвестират в ценни книжа на дружеството, като им предоставя информация относно текущото финансово и икономическо състояние на дружеството, както и всяка друга информация, на която те имат право по закон в качеството им на акционери или инвеститори;

2. отговаря за изпращане в законоустановения срок на материалите за свикано общо събрание до всички акционери, поискали да се запознаят с тях;

3. води и съхранява верни и пълни протоколи от заседанията на управителния и надзорния орган на дружеството;

4. (изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) отговаря за навременното изпращане на всички необходими отчети и

уведомления на дружеството до комисията, регулирания пазар, на който се търгуват ценните книжа на дружеството, и Централния депозитар;

5. води регистър за изпратените материали по т. 2 и 4, както и за постъпилите искания и предоставената информация по т. 1, като описва и причините в случай на непредоставяне на поискана информация.

(4) Директорът за връзки с инвеститорите се отчита за дейността си пред акционерите на годишното общо събрание.

(5) Лицата, които управляват дружеството, са длъжни да съдействат на директора за връзки с инвеститорите, както и да контролират изпълнението на функциите по ал. 3.

(6) За директора за връзки с инвеститорите се прилагат чл. 116а, ал. 1 и чл. 116б.

Чл. 117. (1) (Нова – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Резултатите от гласуването в протокола от заседанието на общото събрание трябва да включват информация относно броя на акциите, по които са подадени действителни гласове, каква част от капитала представляват, общия брой на действително подадените гласове, броя подадени гласове „за“ и „против“ и, ако е необходимо – броя на въздържалите се, за всяко от решенията по въпросите от дневния ред.

(2) (Предишен текст на чл. 117, изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм., бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.; досегашна ал. 1, изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Дружеството е длъжно да изпрати на комисията протокола от заседанието на общото събрание в срок три работни дни от провеждането на събранието.

(3) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.; досегашна ал. 2, изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) В срока по ал. 2 публичното дружество публикува протокола от общото събрание на своята интернет страница за срок, не по-кратък от една година.

Чл. 118. (1) Лица, притежаващи заедно или поотделно най-малко 5 на сто от капитала на публично дружество, при бездействие на управителните му органи, което застрашава интересите на дружеството, могат да предявят пред съда искове на дружеството срещу трети лица. Като страна по делото се призовава и дружеството.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Лицата по ал. 1 могат:

1. да предявят иск пред окръжния съд по седалището на дружеството за обезщетение на вреди, причинени на дружеството от действия или бездействия на членовете на управителните и контролните органи и на прокуристите на дружеството;

2. да искат от общото събрание или от окръжния съд назначаването на контролори, които да проверят цялата счетоводна документация на дружеството и да изготвят доклад за констатациите си;

3. да искат от окръжния съд свикване на общо събрание или овластяване на техен представител да свика общо събрание по определен от тях дневен ред.

4. (нова – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) да искат включването на въпроси и да предлагат решения по вече включени въпроси в дневния ред на общото събрание по реда на чл. 223а от Търговския закон.

(3) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Съдът се произнася незабавно по исканията по ал. 2, т. 2 и 3.

Чл. 118а. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Лице, което контролира публично дружество, както и всяко друго лице, което посредством своето влияние върху публичното дружество е склонило член на управителните или контролните му органи или негов прокурист да действа или да се въздържа от действие не в интерес на дружеството, отговаря солидарно за причинените на дружеството вреди. Член 118, ал. 2, т. 1 се прилага съответно.

Чл. 119. (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.) Дружеството по чл. 110, ал. 1 престава да бъде публично от решението за отписване от регистъра на заместник-председателя, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, ако:

1. (изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) общото събрание на дружеството е взело решение за отписването му с мнозинство 2/3 от представения капитал при условия, че:

а) броят на акционерите е под 300 лица 14 дни преди общото събрание, както и в последния ден на предходните две календарни години; и

б) стойността на активите на дружеството е под 500 000 лв. съгласно последния месечен счетоводен баланс, както и съгласно последните два заверени годишни счетоводни баланса; или;

2. (отм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.)

3. (изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) е осъществено търгово предлагане по чл. 149а и:

а) акционери, които притежават най-малко 1/2 от общия брой на акциите – обект на търговото предложение, са приели търговото предложение, или

б) (изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) общото събрание на дружеството е взело решение за отписването му с мнозинство 1/2 от представения капитал; в представения капитал не се включват акциите, които търговият предложител е придобил преди регистриране в комисията на търговото предложение по чл. 149а, ал. 1; търговият предложител гласува само с акциите, които е придобил в резултат на това търгово предложение и след това.

4. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) е налице изкупуване на всички акции с право на глас в общото събрание на публичното дружество съгласно чл. 157а.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) В поканата за свикване на общото събрание по ал. 1, т. 1 следва да бъдат посочени мотивите на предложението за решение за отписване на дружеството.

(3) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.) В заявлението за отписване от регистъра на заместник-председателя, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ дружеството посочва сделките и действията, които са допринесли съществено за спадане броя на акционерите и на стойността на активите на дружеството под съответните прагове по ал. 1, т. 1. Член 91 се прилага съответно.

(4) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Заместник-председателят отказва да отпише от регистъра публично дружество, ако не са налице условията по ал. 1, т. 1, 3 или 4, включително когато при тяхното осъществяване е нарушен законът.

(5) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) С влизане в сила на решението на заместник-председателя за отписване от регистъра на публично дружество от неговия устав отпада посочването, че дружеството е публично. Дружеството е длъжно да заяви за вписване в търговския регистър промяната, както и да представи актуализиран устав по реда на чл. 174, ал. 4 от Търговския закон.

(6) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) След решението на заместник-председателя за отписване от регистъра акциите на дружеството не могат да бъдат търгувани на регулиран пазар на ценни книжа.

(7) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Публичното дружество може да се преобразува в дружество с ограничена отговорност само след решението на заместник-председателя за отписване от регистъра.

(5) (Отм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.)

(6) (Отм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.)

(7) (Отм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.)

(8) (Отм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.)

(9) (Отм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.)

Чл. 120. (Доп. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.; изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) За публичното дружество, включително за формата, реда и начина на предоставяне на информацията по чл. 115, ал. 5 и 7 и чл. 117, както и за публичното разпространяване на тази информация се прилага глава шеста „а“, раздел IV.

Чл. 120а. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Членове 110б, 110в, чл. 111, ал. 8 и 9, чл. 111а, 112д, чл. 115, ал. 2, т. 1, чл. 115а, чл. 115в, ал. 2 относно посочването на финансова институция и чл. 116, ал. 3 се прилагат и за емитентите на акции от трета държава, за които Република България е изпращаща държава съгласно чл. 100к, ал. 2, т. 1.

(2) Изискванията по ал. 1 не се прилагат за емитенти от трета държава, за които Република България е изпращаща държава, ако комисията прецени, че

законодателството на съответната държава урежда изисквания, еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му. Условието, при които комисията може да смята, че изискванията на законодателството на третата държава са еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му, се определят с наредба.

(3) Информацията, която лицата по ал. 1 са длъжни да разкриват съгласно националното си законодателство, се разкрива при условията и по реда на чл. 100т и 100ф.

(4) Комисията публикува на страницата си в интернет списък на държавите, за които смята, че законодателствата им уреждат изисквания, еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му.

Чл. 121. За неуредените случаи се прилагат разпоредбите на Търговския закон.

Раздел II

Преобразуване

Чл. 122. (1) (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) В случаите на преобразуване по глава шестнадесета от Търговския закон, в което участва поне едно публично дружество, новоучреденото и приемащото дружество или дружества, също са публични.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.) Вписване на преобразуването по ал. 1 в Търговския регистър се допуска само след представяне на решението на заместник-председателя по чл. 124, ал. 1.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) В 7-дневен срок от вписване в Търговския регистър на преобразуването управителните органи на новоучреденото или приемащото дружество или дружества са длъжни да:

1. подадат в комисията документи за вписване в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор;

2. подадат в Централния депозитар документи за регистриране на емисиите си от акции и разпределянето им по сметки или прехвърлянето на акциите.

(4) (Отм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.)

(5) (Отм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.)

(6) (Отм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.)

(7) (Отм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.)

(8) (Отм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.)

(9) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., отм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.)

Чл. 123. (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Договорът или планът за преобразуване по чл. 262ж от Търговския закон освен данните по чл. 262ж от Търговския закон трябва да съдържа и:

1. справедливата цена на акциите на всяко от преобразуващите се дружества, съответно дружество, както и съотношението на замяна на акциите на преобразуващите се дружества, съответно преобразуващото се дружество, срещу акции на новоучредените дружества, съответно дружество, или на приемащото дружество, определени към дата, която не може да е по-рано от един месец преди датата на договора или плана за преобразуване;

2. обосновка на цената по т. 1 въз основа на общоприети оценъчни методи;

3. други мерки, предлагани на акционерите с особени права и на притежателите на други ценни книжа, извън правата по чл. 262ж, ал. 2, т. 8 от Търговския закон, ако такива са предвидени.

(2) Изискванията към съдържанието на обосновката по ал. 1, т. 2, включително към прилагането на оценъчните методи, се определят с наредба.

(3) Договорът или планът за преобразуване по ал. 1 се проверява от независим проверител по чл. 262л от Търговския закон, включен в списък, утвърден от заместник-председателя.

Чл. 124. (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Договорът или планът за преобразуването, както и докладите на управителния орган по чл. 262и от Търговския закон и на проверителя по чл. 262м от Търговския закон на всяко от участващите в преобразуването дружества, се одобряват от заместник-председателя.

(2) Преобразуващите се дружества, съответно преобразуващото се дружество, подават заявление за издаване на одобрение, като прилагат:

1. договора или плана за преобразуването, отговарящ на изискванията на чл. 262е и 262ж от Търговския закон;

2. доклад на управителния орган на всяко от преобразуващите се и приемащите дружества по чл. 262и от Търговския закон, посочващ и причините, поради които се налага преобразуването;

3. доклад на проверителя по чл. 262м от Търговския закон, съответно и по чл. 262ф от Търговския закон, както и декларация от проверителя, че не е свързано лице с участващите в преобразуването дружества и няма други отношения с тях, пораждащи основателни съмнения в неговата безпристрастност;

4. годишните финансови отчети по чл. 26, ал. 1 от Закона за счетоводството и докладите за дейността на всички преобразуващи се и приемащи дружества за последните три финансови години, ако има такива и те не са представени в комисията;

5. счетоводен баланс към последното число на месеца преди датата на договора или плана за преобразуване;

6. проекта на нов устав на всяко от новоучредените дружества, съответно за изменения и допълнения на устава на всяко от преобразуващите се и приемащите дружества;

7. копие от заявлението до Централния депозитар по чл. 262ч, ал. 5 от Търговския закон;

8. други документи, определени с наредба.

(3) Счетоводният баланс по ал. 1, т. 5 трябва да бъде изготвен при прилагане на същата счетоводна политика и форма, както при последния годишен финансов отчет.

Чл. 124а. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., отм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.)

Чл. 125. (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Заместник-председателят отказва издаване на одобрение, ако писмените материали по чл. 124, ал. 2 не отговарят на изискванията на закона, съдържащата се в тях информация не е представена по достъпен за акционерите начин или не разкрива вярно и пълно съществените обстоятелства от значение за вземане от акционерите на обосновано решение по предложението за преобразуване, както и ако по друг начин интересите на акционерите са накърнени. Член 91 и чл. 92, ал. 2 и 3 се прилагат съответно.

Чл. 126. (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) (1) Всеки акционер, напуснал дружеството по реда на чл. 263с от Търговския закон, има право да получи равностойността на притежаваните от него акции преди преобразуването на цената, посочена в плана или в договора за преобразуване. В този случай чл. 111, ал. 5 не се прилага.

(2) В срок 30 дни от датата на уведомлението за прекратяване на участие по чл. 263с от Търговския закон новоучреденото и/или приемащото дружество е длъжно да изкупи акциите на акционерите по ал. 1.

Чл. 126а. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., отм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.)

Раздел III

Договор за съвместно предприятие

(Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.)

Чл. 126б. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) (1) С договор за съвместно предприятие публично дружество се задължава да осъществява основната си дейност или част от нея в общ интерес с друго дружество, което притежава пряко или непряко най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на публичното дружество, което контролира публичното дружество или е свързано с него.

(2) Основна дейност по ал. 1 е съвкупността от правни и фактически действия и сделки на дружеството, от които се формират не по-малко от 25 на сто от неговите приходи от продажба на стоки и извършване на услуги съобразно последния одитиран годишен финансов отчет.

(3) Съвместното предприятие се управлява заедно от управителните органи на дружествата – страни по договора, или самостоятелно от управителния орган на едно от тези дружества, съответно от определени от управителните органи лица.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Лицата по ал. 3 са длъжни да представят на комисията годишен и тримесечен финансов отчет за дейността по глава шеста „а“, раздел II, както и друга информация, определена

с наредба. Редът, сроковете и начинът за предоставянето на информацията по изречение първо на комисията, както и относно публичното ѝ разпространение, се определят с наредба.

(5) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Комисията дава публичност на получената информация по ал. 1 чрез водения от нея регистър по чл. 30, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор.

(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Разпределението на печалбите и загубите от дейността на съвместното предприятие се извършва съобразно съотношението между активите и другите форми на принос, с които всяко от дружествата участва в съвместното предприятие.

(7) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Договорът трябва да урежда формата и начина на участие на всяко от дружествата в съвместното предприятие, предмета на дейност, начина на управление, методите на разпределение между дружествата на печалбите и загубите на съвместното предприятие, както и условията и реда за прекратяване на договора.

Чл. 126в. (1) Управителният орган на всяко публично дружество – страна по договора за съвместно предприятие, съставя писмен доклад, съдържащ правната и икономическата обосновка на договора, оценка на активите и другите форми на принос, с които всяко едно от дружествата участва в съвместното предприятие, както и обосновка, въз основа на общоприети оценъчни методи, на справедливата цена на акциите на съответното публично дружество. Изискванията към съдържанието на обосновката на справедливата цена, включително към прилагането на оценъчните методи, се определят с наредба.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Докладът по ал. 1 трябва да бъде проверен от не повече от трима независими експерти с необходимата квалификация и опит, одобрени от заместник-председателя по предложение на дружествата – страни по договора. Разходите по експертизата са за сметка на дружествата.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Експертите съставят писмен доклад за акционерите, в който трябва да бъдат посочени методите за оценка на формите на принос на страните по договора и за оценка на справедливата цена на акциите на публичното дружество, доколко е коректно използването на тези методи, както и затрудненията при оценяването, ако има такива. В доклада се посочват и други съществени обстоятелства от значение за вземане от акционерите на обосновано решение по проекта на договор.

(4) (Нова – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Всеки експерт има право да получи достъп до всяка информация и писмени материали, отнасящи се до всяко от дружествата, участващи в съвместното предприятие, които са свързани със задачата му, както и да извърши всички необходими проверки.

Чл. 126г. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Проектът за договор за съвместно

предприятие и докладите по чл. 126в трябва да бъдат одобрени от заместник-председателя.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Всяко публично дружество – страна по договора за съвместно предприятие, подава до комисията заявление за одобрение, като прилага документите по ал. 1 и други документи, определени с наредба. Заместник-председателят се произнася по заявлението в срок 30 дни от получаването му, а когато е поискано отстраняване на непълноти и несъответствия или представяне на допълнителна информация – до 14 дни от допълнително подадените документи.

(3) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Въз основа на представените документи заместник-председателят установява доколко са спазени изискванията за издаване на исканото одобрение. Ако представените данни и документи са непълни или нередовни или е нужна допълнителна информация или доказателства за верността на данните, заместник-председателят изпраща съобщение за констатираните непълноти и несъответствия и/или за исканата допълнителна информация и документи.

(4) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Ако съобщението по ал. 3 не бъде прието на посочения от заявителя адрес за кореспонденция, срокът за представянето им тече от поставянето на съобщението на специално определено за целта място в сградата на комисията. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на председателя на комисията.

(5) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Заявителят се уведомява писмено за взетото решение в 7-дневен срок.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишна ал. 3 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Заместник-председателят издава мотивиран отказ за одобрение само ако документите по ал. 1 не отговарят на изискванията на закона, ако съдържащата се в тях информация не е представена по достъпен за акционерите начин или не разкрива коректно и пълно съществени обстоятелства от значение за вземане от акционерите на обосновано решение по проекта на договор или ако по друг начин са накърнени интересите на акционерите в публично дружество – страна по договора за съвместно предприятие.

Чл. 126д. (1) Договорът за съвместно предприятие влиза в сила след одобрение от общите събрания на всяко едно от дружествата – страни по договора. Решението на общото събрание се взема с мнозинство 3/4 от представения капитал.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Дружествата представят договора за съвместно предприятие, решението на заместник-председателя за неговото одобрение и решенията на общите им събрания в Търговския регистър в 7-дневен срок от влизането в сила

на договора. В този срок публичното дружество – страна по договора, го заявява за вписване и в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор.

(3) Прекратяването и развалянето на договора за съвместно предприятие имат действие занаяпред. В тези случаи ал. 1 се прилага съответно.

(4) Последващи изменения в договора за съвместно предприятие се извършват при съответно спазване разпоредбите на тази глава.

Чл. 126е. (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Всеки акционер в публично дружество – страна по договора за съвместно предприятие, има право да иска от дружеството да изкупи всички или част от притежаваните от него акции на цената, посочена в одобрения от заместник-председателя доклад на управителния орган на това дружество, ако е гласувал против решението на общото събрание за одобрение на договора или на последващо негово изменение. В този случай чл. 111, ал. 5 не се прилага.

(2) В договора може да бъде предвидено правото на лицата по ал. 1 вместо изкупуване от публичното дружество да искат всички или част от притежаваните от тях акции в публичното дружество да бъдат заменени с акции в дружеството – насрещна страна по договора. В този случай докладът на управителния орган по чл. 126в трябва да съдържа данни за правата по акциите на контролиращото дружество и обосновка, въз основа на общоприети икономически методи, на справедливата цена на акциите на контролиращото дружество и на съотношението им на замяна с акции на публичното дружество.

(3) Лицата по ал. 1 следва да внесат в съответното публично дружество искане за изкупуване или за замяна на акции в срок 30 дни от датата на общото събрание.

(4) В срок до 30 дни след изтичане на срока по ал. 3, но не преди влизане в сила на договора за съвместно предприятие публичното дружество е длъжно да изкупи акциите на акционерите, отпразвили искане.

Чл. 126ж. (1) Лицата, които управляват съвместното предприятие, са длъжни да действат в интерес на страните по договора и техните акционери. Член 116б се прилага съответно.

(2) Лицата по ал. 1 отговарят солидарно за причинените поради неизпълнение на техните задължения при управлението на съвместното предприятие вреди на всяко от дружествата – страни по договора за съвместно предприятие.

(3) Лице, което посредством своето влияние върху управляващо съвместното предприятие друго лице го е склонило да действа или да се въздържа от действие не в интерес на страните по договора, отговаря солидарно за причинените вреди.

(4) Лица, притежаващи заедно или поотделно най-малко 5 на сто от капитала на публично дружество – страна по договор за съвместно предприятие, могат да предявят иск пред окръжния съд по седалището на публичното дружество за обезщетение на вреди, причинени на публичното дружество от действия или бездействия на лицата по ал. 2.

Чл. 126з. (1) За договорите за съвместно предприятие с международен елемент се прилагат разпоредбите на този раздел и повелителните разпоредби на българското право.

(2) Страните по договора – чуждестранни лица, както и чуждестранните лица, които управляват съвместното предприятие, са длъжни да посочат представителят в страната и адрес.

Глава девета

Централен депозитар

Чл. 127. (1) Издаването и разпореждането с безналични ценни книжа има действие от регистрацията им в Централния депозитар.

(2) Централният депозитар е акционерно дружество с едностепенна система на управление и с предмет на дейност:

1. откриване и водене на сметки за ценни книжа по ал. 1;
2. регистриране на сделки с ценни книжа по ал. 1;
3. водене на парични сметки и осъществяване на плащания във връзка със сделки с ценни книжа по ал. 1;
4. администриране на ценни книжа, включително водене на книгите за безналични акции и облигации;
5. обездвижване на ценни книжа в случаите по чл. 141, ал. 2;
6. други дейности, определени в наредбата по чл. 140.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Централният депозитар не може да извършва търговски сделки, освен ако това е необходимо за осъществяване на дейностите по ал. 2.

(4) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Централният депозитар не може да:

1. дава заеми или обезпечава вземания на трети лица;
2. издава облигации;
3. получава заеми при условия, по-неблагоприятни от пазарните за страната.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г., изм. – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Централният депозитар формира фонд „Резервен“ по реда на чл. 246 от Търговския закон и гаранционен фонд по реда на чл. 132.

(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г., отм. – ДВ, бр. 57 от 2011 г.)

(7) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Централният депозитар трябва да разполага с квалифициран персонал, материално, техническо и програмно осигуряване, необходими за ефективно и сигурно извършване на дейностите по ал. 2.

(8) (Предишна ал. 7 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Към Централния депозитар се създава арбитражен съд. Общото събрание на Централния депозитар приема правилник на арбитражния съд и избира неговия председател и заместник-председател.

(9) (Предишна ал. 8 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Централният депозитар не може да бъде прекратен по решение на общото събрание. За Централния депозитар не се открива производство по несъстоятелност.

Чл. 128. (1) Централният депозитар издава само поименни акции с право на един глас. Централният депозитар не може да издава привилегирвани акции.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Акционери на Централния депозитар могат да бъдат Министерството на финансите, Българската народна банка, банки, инвестиционни посредници и лица по чл. 131, ал. 1, т. 4 и 5.

(3) (Нова – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) До 10 на сто от капитала на Централния депозитар може да се притежава от акционери извън лицата по ал. 2.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., доп. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., предишна ал. 3 – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Акционер в Централния депозитар не може да притежава пряко или чрез свързани лица повече от 5 на сто от неговите акции. Това ограничение не се прилага по отношение участието на Министерството на финансите, Българската народна банка и на лицата по чл. 131, ал. 1, т. 4 и 5.

Чл. 129. (1) (Нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г., изм. – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Членовете на съвета на директорите на Централния депозитар трябва да:

1. имат постоянно местопребиваване в страната, когато са овластени да представляват Централния депозитар;

2. притежават квалификация и професионален опит в сферата на осъществяваните от Централния депозитар дейности, както и висше образование в областта на икономиката, правото, финансите, банковото дело или информатиката;

3. не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер;

4. не са били членове на управителен или контролен орган или неограничено отговорни съдружници в дружество, прекратено поради несъстоятелност, ако са останали неудовлетворени кредитори;

5. не са обявявани в несъстоятелност или не се намират в производство за обявяване в несъстоятелност;

6. не са свързани лица по смисъла на този закон;

7. не са лишени от право да заемат материалноотговорна длъжност.

(2) (Нова – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Обстоятелствата по ал. 1, т. 4–7 се удостоверяват с декларация.

(3) (Нова – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Изискванията на ал. 1 се прилагат и за физическите лица, които представляват юридически лица – членове на съвета на директорите на Централния депозитар, както и за други лица, оправомощени да управляват и представляват Централния депозитар.

(4) (Предишна ал. 2, доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишна ал. 1 – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г., предишна ал. 2 – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Съветът на директорите на Централния депозитар:

1. приема правилник за устройството и дейността на Централния депозитар;
2. приема и изключва членове на Централния депозитар;
3. организира и контролира плащанията по сключените сделки;
4. налага санкции на членовете при условия и по ред, предвидени в наредбата по чл. 140;
5. упражнява всички други права, които са му предоставени съгласно закона, наредбата по чл. 140, устава и правилника;
6. приема решения и издава нареждания във връзка с упражняването на правата си.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., предишна ал. 1, изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишна ал. 2 – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 28 октомври 2006 г., предишна ал. 3 – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) На заседанията на съвета на директорите могат да присъстват и представители на комисията.

Чл. 130. (1) (Предишен текст на чл. 130 – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Правилникът на Централния депозитар съдържа:

1. условията и реда за приемане на членове и за тяхното временно или окончателно изключване;
2. условията и реда за извършването на дейностите и услугите по чл. 127, ал. 2;
3. организацията на вътрешния контрол;
4. условията и реда за налагане на санкции на членовете на Централния депозитар;
5. условията и реда за предоставяне на информация за извършваните услуги, изискванията за воденето на регистрите на Централния депозитар, както и контрола за спазването им;
6. (изм. – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) условията и реда за набиране на средствата и управлението на гаранционния фонд по чл. 132 и за изплащане на обезщетения от него.

(2) (Нова – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Изменения и допълнения в правилника на Централния депозитар могат да се извършат само след предварително одобрение на заместник-председателя. Член 85, ал. 3 и 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти се прилага съответно.

Чл. 131. (1) Членове на Централния депозитар могат да бъдат:

1. банки;
 2. инвестиционни посредници;
 3. управляващи дружества;
 4. (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) регулирани пазари, съответно пазарни оператори, в случаите, когато са различни лица от регулирани пазари;
 5. чуждестранни депозитарни и клирингови институции.
- (2) Никой от членовете на Централния депозитар не може да ползва предимство пред останалите членове.

Чл. 132. (1) Към Централния депозитар функционира гаранционен фонд за обезщетяване на вреди, възникнали при осъществяване на дейността на Централния депозитар.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Всеки член на Централния депозитар е длъжен да внесе встъпителна и годишна парична вноска в размер, определен в правилника по чл. 130, ал. 1. Други източници за набиране на средства във фонда са отчисления от приходите от дейността на дружеството съгласно условията и реда, определени с правилника на Централния депозитар, заеми, дарения, чуждестранна помощ и други.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Управлението на рисковете при сетълмента на ценните книжа се урежда с наредбата по чл. 140.

Чл. 133. (1) (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Всеки инвеститор има право на достъп до регистрите на Централния депозитар чрез негов член само относно информацията, свързана с притежаваните от него ценни книжа, и със сделки с ценни книжа, по които той е страна. Централният депозитар, както и неговите членове, не могат да откажат услугите по изречение първо.

(2) Членовете на съвета на директорите на Централния депозитар, неговите служители и всички други лица, работещи за Централния депозитар, не могат да разгласяват, освен ако не са оправомощени за това, и да ползват за облагодетелстване на себе си или на други лица факти и обстоятелства, засягащи наличностите и операциите по сметките за ценни книжа, водени от Централния депозитар, които са узнали при изпълнение на служебните и професионалните си задължения.

(3) Лицата по ал. 2 при встъпване в длъжност или започване на дейност в Централния депозитар подписват декларация за спазване на тайната по ал. 2.

(4) Разпоредбата на ал. 2 се отнася и за случаите, когато посочените лица не са на служба или дейността им е преустановена.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Освен на комисията, съответно заместник-председателя за целите на контролната им дейност Централният депозитар може да дава сведения за наличностите и операциите по сметките за ценни книжа, водени от него, само:

1. със съгласие на членовете на Централния депозитар и на техните клиенти, или

2. (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) по решение на съда, издадено при условията и по реда на чл. 35, ал. 6 и 7 от Закона за пазарите на финансови инструменти;

3. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.; изм. – ДВ, бр. 109 от 2007 г.; бр. 69 от 2008 г.; бр. 93 от 2009 г.) по писмено искане на директора на Националната следствена служба, на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ или на главния секретар на Министерството на вътрешните работи относно дружествата с над 50 на сто държавно и/или общинско участие;

4. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) по искане на главния прокурор или оправомощен от него заместник при наличие на данни за организирана престъпна дейност или изпиране на пари.

Чл. 134. (1) Централният депозитар поддържа безсрочно архив на всички данни, включително за погрешни и коригирани вписвания.

(2) Централният депозитар поддържа в Българската народна банка дубликат на базата данни, съхраняваща цялата информация по ал. 1.

(3) В наредбата по чл. 140 се определят мерките за предотвратяване изгубването на информация от регистрите на Централния депозитар и спиране на неговата дейност в случай на авария, природно бедствие и други подобни.

Чл. 135. (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Дружествата с емисия от безналични ценни книжа са длъжни да ги регистрират в Централния депозитар по ред, определен в наредбата по чл. 140. Регистрацията на емисията от ценни книжа в Централния депозитар може да се закрие след представяне на решението на заместник-председателя за отписване от регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор.

(2) Централният депозитар може да откаже извършването на регистрация, ако:

1. не са налице всички необходими данни или документи или те не са подадени по надлежния ред;

2. липсват определените реквизити или има неточности и противоречия в данните по т. 1;

3. наличността по сметките на прехвърлителя или приобретателя е недостатъчна за извършването на операцията по сделката в рамките на периода за сетълмент, установен с правилника на Централния депозитар;

4. съществуват несъответствия при сравнение между данните, представени от прехвърлителя и от приобретателя;

5. съществуват нормативно установени забрани или ограничения;

6. са налице други случаи, предвидени в наредбата по чл. 140.

(3) В случаите по ал. 2, т. 1, 2 и 4 Централният депозитар изисква чрез съответния член отстраняването на недостатъците в определен срок, като изпраща указания за това. В случаите по ал. 2, т. 3 сделките се уреждат при условия и по ред, предвидени в правилника на Централния депозитар.

Чл. 136. (1) (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) В регистъра на Централния депозитар се записват имената на притежателите на безналични ценни книжа, както и имената на чуждестранните лица по чл. 41, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, придобили ценни книжа на свое име, но за сметка на други чуждестранни лица.

(2) Централният депозитар води книгите на акционерите на дружествата с безналични акции, както и книгите на притежателите на други безналични ценни книжа по ред, определен в наредбата по чл. 140.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Вписаните в Централния депозитар ценни книжа се смятат спрямо кредиторите на Централния депозитар, на инвестиционните посредници по чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти и всички останали трети лица за ценни книжа на техните притежатели.

(4) Гаранционните фондове и обезпеченията, които гарантират изпълнението на задълженията на членовете на Централния депозитар, не се смятат за права на Централния депозитар и неговите членове спрямо техните кредитори.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Разпределянето на лихви, дивиденди, извършването на уведомления и други действия по администриране на ценните книжа, както и съответните отговорности на публичните дружества и на другите емитенти, на Централния депозитар и на инвестиционните посредници по чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, се уреждат в наредбата по чл. 140.

Чл. 137. (1) Издаването и разпореждането с безналични ценни книжа се удостоверява с акт за регистрация. Условиата и редът за издаването на акта за регистрация на ценни книжа или на вписаното в регистъра на Централния депозитар чуждестранно лице по чл. 136, ал. 1 се определят в наредбата по чл. 140.

(2) Акт за регистрация на ценни книжа се издава на членове на Централния депозитар, за които или чрез които е извършено вписването по чл. 127, ал. 1. По искане на притежателя на безналични ценни книжа Централният депозитар му издава удостоверителен документ за притежаваните от него ценни книжа чрез член на Централния депозитар. Членовете на Централния депозитар не могат да откажат на своите клиенти услугата по изречение второ.

(3) Чуждестранното лице по ал. 2 може да издаде депозитарни разписки на своите клиенти чуждестранни лица за придобитите за тяхна сметка ценни книжа, след като Централният депозитар е ограничил разпореждането с тези ценни книжа в страната.

Чл. 138. (1) Придобиването на ценни книжа на регулиран пазар от добросъвестно лице е действително, независимо дали прехвърлителят е техен притежател.

(2) Сключените и приети за изпълнение сделки с ценни книжа от Централния депозитар се приключват съгласно правилника на Централния депозитар, независимо от оспорвания и от предявени иски. Изключения се допускат в случаите, предвидени в наредбата по чл. 140. Обезщетенията за вреди се уреждат съгласно търговското и гражданското законодателство.

(3) Редът за поправяне на грешните вписвания, извършени от Централния депозитар, се урежда в наредбата по чл. 140.

Чл. 139. (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Комисията и заместник-председателят, упражняват контрол върху дейността на Централния депозитар.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Централният депозитар е длъжен да представя на комисията годишен отчет до 31 март на следващата година, както и 6-месечен отчет до 31 август на съответната година.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Отчетите по ал. 2 съдържат данни за дейността на Централния депозитар, за акционерния състав и членовете на Централния депозитар, както и годишен финансов отчет съгласно чл. 26, ал. 1 ЗС, одитиран от регистриран одитор. Отчетите се съставят по образец, утвърден от заместник-председателя.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Централният депозитар е длъжен при поискване да представи на комисията и на заместник-председателя всякакви други сведения и документи, свързани с неговата дейност.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Заместник-председателят извършва проверки на място.

Чл. 140. (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 67 от 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Комисията издава наредба по прилагането на тази глава.

Глава десета

Публично предлагане в Република България на ценни книжа, емитирани от чуждестранни лица. Публично предлагане в чужбина на ценни книжа, емитирани от местни лица

Чл. 141. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2004 г., в сила от 6 август 2004 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) За публичното предлагане в страната на ценни книжа, които са емитирани от лица със седалище в трети държави и които не са предлагани публично и не са допуснати до търговия на регулиран пазар в друга държава-членка, се прилагат съответно изискванията на глави шеста и седма, както и наличието на следните условия:

1. ценните книжа да отговарят на изискванията на този закон;

2. емитентът да е представил доказателства за спазване на закона по мястото на регистрацията му;

3. да е гарантирано осъществяването на правата на местните инвеститори.

(2) Ако ценните книжа по ал. 1 са налични, те могат да се предлагат публично, след като бъдат обездвижени в Централния депозитар.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Когато е предвидено в международен договор, по който е страна Република България, комисията може да признае проспекта за ценни книжа, публикуван съгласно закона по мястото на неговото потвърждаване, ако се постигат це-

лите на чл. 81. В този случай комисията може да изиска от емитента допълнителна информация и документи, необходими за осъществяване на своите функции.

Чл. 142. (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) За публичното предлагане в трети държави на ценни книжа, емитирани от местни лица, се уведомява комисията.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) При подаване на документите за публично предлагане в трета държава пред съответните компетентни органи на третата държава емитентът или предложителят представя на комисията:

1. проекта за проспект и други документи, изисквани съгласно чуждестранния закон;

2. (изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., бр. 39 от 2005 г., бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) декларация, че се задължава да представя на комисията копия от всички документи, публикувани или представени в трета държава съгласно чуждестранния закон;

3. други документи, определени с наредба.

Чл. 143. (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2004 г., в сила от 6 август 2004 г.) За сключване и/или изпълнение на сделки в резултат на публично предлагане по реда на чл. 141 или чл. 142 се спазват и изискванията на Валутния закон.

Чл. 144. (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) За неуредените случаи се прилага съответно глава шеста.

Глава единадесета

Разкриване на дялово участие и търгово предлагане на ценни книжа

Раздел I

Разкриване на дялово участие

Чл. 145. (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Всеки акционер, който придобие или прехвърли пряко и/или по чл. 146 право на глас в общото събрание на публично дружество, е длъжен да уведоми комисията и публичното дружество, когато:

1. в резултат на придобиването или прехвърлянето правото му на глас достигне, надхвърли или падне под 5 на сто или число,кратно на 5 на сто, от броя на гласовете в общото събрание на дружеството;

2. правото му на глас надхвърли, достигне или падне под праговете по т. 1 в резултат на събития, които водят до промени в общия брой на правата на глас въз основа на информацията, оповестена съгласно чл. 112д.

(2) Правата на глас се изчисляват въз основа на общия брой акции с право на глас, независимо от това дали за упражняването на правото на глас е наложено ограничение. Изчисляването се извършва за всеки отделен клас акции.

(3) Когато достигането или преминаването на праговете по ал. 1 е в резултат на пряко придобиване или на прехвърляне на акции с право на глас, задължението по ал. 1 възниква и за Централния депозитар. Формата, съдържанието и редът за извършване на уведомяването се определят с наредба.

(4) Алинея 1 не се прилага за права на глас, свързани със:

1. акции, придобити единствено с цел извършване на клиринг и сетълмент в рамките на обичайния сетълмент-цикъл, който не може да бъде по-дълъг от три работни дни от сключването на сделката;

2. акции, държани от попечители в това им качество и при условие, че могат да упражняват правата на глас, свързани с акциите, единствено по нареждане на клиента, дадено в писмена или електронна форма.

(5) Не се изисква уведомяване от маркет-мейкър, действаш в това си качество, чието право на глас достигне, надхвърли или падне под 5 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството, при условие че:

1. е получил лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник съгласно чл. 3 от Директива 93/22/ЕИО на Съвета относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа;

2. не участва в управлението на дружеството и не упражнява влияние върху дружеството за покупка на акциите или поддържане на цените им.

Чл. 146. (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Задължението по чл. 145, ал. 1 се отнася и за всяко лице, което има право да придобие, прехвърли или да упражнява правата на глас в общото събрание на публично дружество в един или повече от следните случаи:

1. права на глас, притежавани от трето лице, с което лицето е сключило споразумение за следване на трайна обща политика по управлението на дружеството чрез съвместно упражняване на притежаваните от тях права на глас;

2. права на глас, притежавани от трето лице, с което лицето е сключило споразумение, предвиждащо временно прехвърляне на правата на глас;

3. права на глас, свързани с акции, предоставени като обезпечение на лицето, при условие че може да контролира правата на глас и изрично е декларирало намерението си да ги упражнява;

4. права на глас, свързани с акции, предоставени за ползване на лицето;

5. права на глас, които се притежават или могат да бъдат упражнявани съгласно т. 1 – 4, от дружество, върху което лицето упражнява контрол;

6. права на глас, свързани с акции, депозирани в лицето, които то може да упражнява по своя преценка без специални нареждания от акционерите;

7. права на глас, притежавани от трети лица от тяхно име, но за сметка на лицето;

8. права на глас, които лицето може да упражнява в качеството му на пълномощник, когато то може да ги упражнява по своя преценка, без специални нареждания от акционерите.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.) Към правата на глас на дружеството майка на управляващо дружество не се прибавят правата на глас на управляващото дружество, свързани с акции, включени в портфейл, управляван от него съгласно чл. 86, ал. 2, т. 1 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, при условие че управляващото дружество упражнява правата на глас независимо от дружеството-майка.

(3) Към правата на глас на дружеството майка на инвестиционен посредник, получил лиценз за извършване на дейност съгласно чл. 3 от Директива 93/22/ЕИО на Съвета относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа, не се прибавят правата на глас на инвестиционния посредник, свързани с акции, включени в индивидуален портфейл, който той управлява съгласно § 1, т. 7 от допълнителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти, при условие че:

1. инвестиционният посредник има право да извършва управление на индивидуален портфейл съгласно чл. 5, ал. 2, т. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти;

2. (изм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.) инвестиционният посредник може да упражнява правата на глас по акциите само по нареждане, дадено в писмена форма или по електронен начин, или да гарантира, че управлението на индивидуалния портфейл се извършва независимо от други услуги и при условия, еквивалентни на условията по Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ, L 302/32 от 17 ноември 2009 г.), наричана по-нататък „Директива 2009/65/ЕО чрез прилагане на подходящи мерки;

3. инвестиционният посредник упражнява правата си на глас независимо от дружеството майка.

(4) Алинеи 2 и 3 не се прилагат в случаите, когато дружеството майка или друго дружество, контролирано от дружеството майка, е инвестирало в акции с право на глас, включени в индивидуален портфейл, управляван от управляващото дружество, съответно от инвестиционния посредник и управляващото дружество, съответно инвестиционният посредник няма право да упражнява правата на глас по собствена преценка, а може да ги упражнява само в съответствие с преки или непреки указания, дадени му от дружеството майка или от друго дружество, контролирано от дружеството майка.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.) Алинеи 2 – 4 се прилагат и за дружества, чието седалище е в трета държава, за които би се изисквал лиценз съгласно чл. 6 от Директива 2009/65/ЕО или за управление на индивидуален портфейл съгласно т. 3 от раздел „А“ на приложението към Директива 93/22/ЕИО на Съвета относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа, ако имаха седалище в държава членка, или в случаите на инвестиционен посредник – ако главното му управление се намираше в държава членка, при условие че спазват еквивалентни

изисквания за независимо упражняване правата на глас или при управлението на портфейл като управляващо дружество, съответно инвестиционен посредник. Условията, при които изискванията се смятат за еквивалентни, се определят с наредба.

Чл. 147. (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Изискванията по чл. 145 и чл. 146, ал. 1, т. 3 не се прилагат за акции, предоставени на или от Европейската централна банка, Българската народна банка или централните банки на другите държави членки при изпълнение на техните функции по осъществяване на паричната политика, включително за акции, предоставени на или от тях като обезпечение, при репо сделки или подобни споразумения за осигуряване на ликвидност за целите на паричната политика или в рамките на една платежна система, ако сделките се сключват за кратък период от време и не се упражняват правата на глас, свързани с акциите.

Чл. 148. (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Уведомлението по чл. 145, ал. 1 и чл. 146, ал. 1 трябва да съдържа най-малко:

1. броя на гласовете в резултат на промяната;
2. контролираните лица, чрез които лицето упражнява правата на глас, ако е приложимо;
3. датата, на която правата на глас на лицето са достигнали, надхвърлили или паднали под праговете по чл. 145, ал. 1;
4. данни за акционера, независимо дали има право да упражнява правата на глас съгласно чл. 146, ал. 1, и за лицата, които имат право да упражняват правото на глас за сметка на акционера.

(2) Уведомлението се изготвя на български език или на език, обичаен в сферата на международните финанси. Публичното дружество не е длъжно да предоставя превод на уведомлението на езика, приет от комисията или другите компетентни органи.

(3) Задължението за уведомяване по чл. 145, ал. 1 и чл. 146, ал. 1 се изпълнява незабавно, но не по-късно от 4 работни дни от деня, следващ деня, в който акционерът или лицето по чл. 146, ал. 1:

1. узнае за придобиването, прехвърлянето или за възможността да упражнява правата на глас съгласно чл. 146, или на който съобразно конкретните обстоятелства е бил длъжен да узнае, независимо от датата, на която е извършено придобиването, прехвърлянето или е възникнала възможността за упражняване на правата на глас;

2. е уведомено за настъпването на събитията по чл. 145, ал. 1, т. 2.

(4) Задължението за уведомяване по чл. 145, ал. 3 се изпълнява най-късно до края на деня, следващ придобиването или прехвърлянето на акциите.

(5) Изискването по ал. 1 не се прилага за лицето, за което задължението за уведомяване е изпълнено от неговото дружество майка, а когато самото дружество майка е контролирано дружество – от неговото дружество майка.

(6) Към уведомлението се прилага декларация за наличието на обстоятелствата по чл. 145 и/или чл. 146.

(7) Формата и редът за извършване на уведомлението, както и допълнителните изисквания към неговото съдържание, случаите, в които се смята, че лицето е било длъжно да узнае за придобиването и прехвърлянето, условията, при които се смята, че упражняването на гласовете, съответно управлението на портфейла, от страна на управляващото дружество и инвестиционния посредник са независими, както и мерките за осъществяване на контрол относно спазването на условията за освобождаване от задълженията за уведомяване по този раздел, се определят с наредба.

Чл. 148а. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., сила от 3 юли 2007 г.) (1) Задължението за уведомяване по чл. 145 се отнася и за лицата, които притежават пряко или непряко финансови инструменти, които им дават право да придобият по тяхна собствена инициатива и въз основа на писмен договор акции с право на глас в общото събрание на публично дружество.

(2) Видовете финансови инструменти по ал. 1, редът за извършване на уведомяването, характерът на договора, съдържанието, срокът и формата на уведомлението, както и други изисквания във връзка с извършване на уведомлението, се определят с наредба.

Чл. 148б. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., сила от 3 юли 2007 г.) Публичното дружество е длъжно да разкрие на обществеността по реда на чл. 100г информацията, предоставена с уведомленията на лицата по чл. 145 и 146 в срок три работни дни от уведомяването му.

Чл. 148в. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., сила от 3 юли 2007 г.) (1) За да осигури спазването на разпоредбите на този раздел, освен предвидените в другите части на закона и актовете по прилагането му правомощия, заместник-председателят може да:

1. изисква от публичното дружество, Централния депозитар, акционерите, лицата, които притежават други финансови инструменти, и лицата по чл. 146 и 148а да предоставят определена информация и документи;

2. изисква от публичното дружество да разкрива публично информацията по т. 1 по начин и в срок, определени от него;

3. публикува информацията по т. 1 по собствена инициатива в случаите, когато публичното дружество не е изпълнило задължението си по т. 2, и след представяне на обяснение от дружеството;

4. изисква от Централния депозитар, акционерите и лицата, които притежават други финансови инструменти, както и от лицата по чл. 146 и 148а да предоставят информацията по този раздел, а когато е необходимо – и допълнителна информация и документи;

5. информира обществеността, че определено публично дружество, акционер или лице, което притежава други финансови инструменти, или лицето по чл. 146

или 148а не спазва задълженията си по този раздел или актовете по прилагането му.

(2) Комисията може да оповестява всяка приложена принудителна мярка и наложено наказание за нарушаване разпоредбите на този раздел и на актовете по прилагането му, освен ако това би застрашило сериозно стабилността на финансовите пазари или би причинило прекомерни вреди на лицата, за които тази информация се отнася.

Чл. 148г. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., сила от 3 юли 2007 г.) (1) Комисията си сътрудничи и обменя информация със съответните компетентни органи на другите държави членки, когато това е необходимо за осъществяването на нейните правомощия по този раздел, и им оказва съдействие с оглед упражняването на техните функции.

(2) Когато Република България е приемаща държава и комисията установи, че емитент, акционер или притежател на други финансови инструменти или лицето по чл. 146 нарушава закона и актовете по прилагането му, тя уведомява за това компетентния орган на изпращащата държава.

(3) Ако въпреки приложените от компетентния орган на изпращащата държава мерки или поради това, че тези мерки са се оказали неподходящи, емитентът, акционерът, притежателят на други финансови инструменти или лицето по чл. 146 продължава да извършва нарушения на този закон и на актовете по прилагането му, комисията може, след като уведоми компетентния орган на изпращащата държава, да предприеме необходимите мерки за защита на инвеститорите. Комисията уведомява Европейската комисия за предприетите мерки в 7-дневен срок от прилагането им.

(4) Когато комисията бъде уведомена от съответния компетентен орган на приемащата държава по смисъла на чл. 100к, ал. 2, т. 2 относно публично дружество, акционер, притежател на други финансови инструменти или лице по чл. 146, което нарушава законодателството на съответната държава членка, комисията, съответно заместник-председателят, прилага съответни принудителни административни мерки.

Чл. 148д. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., сила от 3 юли 2007 г.) (1) Този раздел се прилага и за емитентите от трета държава, чиито акции са допуснати до търговия на регулиран пазар, за които Република България е изпращаща държава по смисъла на чл. 100к, ал. 2, т. 1.

(2) В случаите на чл. 145, ал. 1, т. 2, когато емитентът е от трета държава, уведомяването се извършва при настъпването на еквивалентни събития, които водят до промени в общия брой на правата на глас.

(3) Изискванията на чл. 148б относно срока за оповестяване не се прилагат за лицата по ал. 1, ако комисията прецени, че законодателството на съответната държава урежда еквивалентни изисквания. Условиата, при които комисията може да смята, че изискванията на законодателството на третата държава са еквивалентни на изискванията на чл. 148б, се определят с наредба.

(4) Комисията публикува на страницата си в интернет списък на държавите, за които смята, че законодателствата им уреждат изисквания, еквивалентни на изискванията на чл. 148б.

Чл. 148е. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., сила от 3 юли 2007 г.) Разпоредбите на този раздел не се прилагат за:

1. дялове на предприятия за колективно инвестиране, които не са от затворен тип по смисъла на чл. 77ш, ал. 1, т. 8 и 9, или за дялове, придобити или прехвърлени в рамките на такива предприятия за колективно инвестиране;

2. инструменти на паричния пазар с падеж, по-кратък от 12 месеца.

Раздел II

Търгово предлагане на закупуване и замяна на акции

Чл. 148ж. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., сила от 3 юли 2007 г.) По смисъла на този раздел „свързани лица“ са лицата, които въз основа на изрично или мълчаливо, писмено или устно споразумение с предложителя или дружеството – обект на търгово предложение, целят придобиване на контрол върху публичното дружество или възпрепятстване на успешното приключване на търгово предлагане. Лицата, контролирани от друго лице по смисъла на § 1, т. 44 от допълнителните разпоредби, се смятат за свързани лица с това лице и помежду си, както и с лицата по § 1, т. 12, букви „в“ и „г“ от допълнителните разпоредби.

Чл. 148з. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., сила от 3 юли 2007 г.) Този раздел не се прилага за търгови предлаганията относно:

1. ценни книжа, издадени от дружества, чиято цел е колективно инвестиране на средства, набрани чрез публично предлагане на дялове, което действа на принципа на разпределение на риска и по искане на притежателите на дялове пряко или непряко изкупува обратно своите дялове по цена, основаваща се на нетната стойност на активите им;

2. акции, издадени от централните банки на държавите членки.

Чл. 149. (1) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Лице, което придобие пряко или чрез свързани лица повече от 50 на сто от гласовете в общото събрание на публично дружество, е длъжно в срок 14 дни от придобиването:

1. (изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) да регистрира в комисията съгласно чл. 151 търгово предложение към останалите акционери с право на глас за закупуване на техните акции и/или за замяната им с акции, които ще бъдат издадени от предложителя за тази цел, или

2. да прехвърли необходимия брой акции, така че да притежава пряко или чрез свързани лица по-малко от 50 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството.

(2) Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и:

1. спрямо лица, които притежават заедно повече от 50 на сто от акциите с право на глас и са сключили споразумение за обща политика по управление на

съответното дружество чрез съвместно упражняване на притежаваните от тях права на глас;

2. когато други лица притежават за сметка на лицето по ал. 1 акции с право на глас и общият им брой гласове е повече от 50 на сто от всички гласове в общото събрание.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., сила от 3 юли 2007 г.) При придобиване чрез свързани лица, както и в случаите на ал. 2, т. 1, търгов предложител е лицето, което притежава най-голям от общия брой притежавани гласове, а в случаите на ал. 2, т. 2 – лицето, за чиято сметка се притежават акциите.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) В случаите по ал. 2 предложителят е длъжен да регистрира в комисията търгово предложение в срок 14 дни от сключване на споразумението, съответно от придобиването на акциите за сметка на лицето по ал. 1.

(5) До публикуването на търговото предложение по реда на чл. 154, съответно до прехвърлянето на акциите, лицата по ал. 1 и 2 нямат право да упражняват правото си на глас в общото събрание.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Задължението по ал. 1, т. 1 възниква и за лице, което придобие пряко, чрез свързани лица или непряко по ал. 2 повече от 2/3 от гласовете в общото събрание на публично дружество, освен ако в 14-дневен срок от придобиването лицето прехвърли необходимия брой акции, така че да притежава пряко, чрез свързани лица или непряко по ал. 2 по-малко от 2/3 от гласовете. Алинеи 3, 4 и 5 се прилагат съответно.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Ако лицето по ал. 1 придобие в 14-дневен срок повече от 2/3 от гласовете, то регистрира едно търгово предложение.

(8) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Лице, което притежава пряко, чрез свързани лица и/или непряко по ал. 2 повече от половината от гласовете в общото събрание, няма право да придобива, включително чрез свързани лица или непряко по ал. 2, в рамките на една година акции с право на глас в количество, по-голямо от 3 на сто от общия брой акции на дружеството, без да отправи търгово предложение по чл. 149б. Алинея 5 се прилага съответно.

(9) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Лицата по ал. 1, 2, 6 и 8 са длъжни да осъществят търговото предлагане чрез упълномощен от тях инвестиционен посредник, като ползват възможностите за дистанционно приемане на търговото предложение чрез Централния депозитар. Инвестиционният посредник трябва да разполага с капитал не по-малък от предвидения в чл. 8, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

Чл. 149а. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Лице, което придобие пряко, чрез свързани лица или непряко в случаите по чл. 149, ал. 2 повече от 90 на сто от гласовете в общото събрание на публично дружество, има право да регистрира търгово предложение за заку-

пуване на акциите на останалите акционери. **Член 149**, ал. 3, 4 и 9 се прилагат съответно.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Ако лицето по ал. 1 не регистрира търгово предложение в срок 14 дни след придобиването на броя гласове по ал. 1, то е длъжно да уведоми акционерите, регулирания пазар и комисията за своите намерения да регистрира търгово предложение най-малко 3 месеца предварително. Лицето е длъжно незабавно да уведоми акционерите, регулирания пазар и комисията, в случай че намерението за търгово предложение отпадне, включително за причините за това.

(3) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Ако лицето по чл. 149, ал. 1 и 6 в 14-дневния срок придобие пряко, чрез свързани лица или непряко по чл. 149, ал. 2 повече от 90 на сто от гласовете в общото събрание на публичното дружество, то изпълнява задължението си по чл. 149, ал. 1 и 6 и може да упражни правото си по ал. 1, като регистрира едно търгово предложение.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишна ал. 3 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Комисията може да откаже публикуването на търгово предложение по ал. 1, ако в последните 24 месеца предложителят е нарушил изискването по чл. 149, ал. 8.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) До публикуването на търговото предложение, както и 14 дни след крайния му срок лицето по ал. 1 е длъжно при поискване да закупи акциите на всеки акционер. В този случай се прилага съответно чл. 150, ал. 6.

Чл. 149б. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Лице, което притежава най-малко 5 на сто от гласовете в общото събрание на публично дружество и иска да придобие пряко, чрез свързани лица или непряко в случаите по чл. 149, ал. 2 повече от 1/3 от гласовете в общото събрание на това дружество, може да публикува търгово предложение за закупуване или за замяна на акции към всички акционери с право на глас след предварително потвърждаване на проект за търгово предложение от комисията. Член 149, ал. 3, 4 и 9 се прилагат съответно.

(2) Предложителят по ал. 1 е длъжен да закупи, съответно да замени, всички акции с право на глас на приелия предложението акционер. Ако броят на депозиранияте акции с право на глас от страна на всички акционери, приели предложението, надвишава общото количество акции по търговото предложение, предложителят закупува или заменя акции от всеки от приелите акционери съразмерно на депозиранияте от тях акции.

(3) Лицето по ал. 1 може да определи минималния брой акции, които следва да му бъдат предложени за придобиване, за да бъде това предложение валидно.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Комисията може да спре търговията с акции на дружеството, чиито

акции са обект на търговото предложение, ако това се налага с оглед на принципите по чл. 150, ал. 1.

Чл. 150. (1) Търговото предлагане се осъществява в съответствие със следните принципи:

1. (доп. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) осигуряване на равнопоставеност на намиращите се в еднакво положение акционери в дружеството – обект на търгово предложение и защита на останалите акционери при придобиване на контрол върху дружеството;

2. (доп. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) предоставяне на достатъчно време и информация на акционерите в дружеството за точна оценка на предложението и вземане на обосновано решение относно приемането му. При предоставянето на становище по търговото предложение управителният орган на дружеството – обект на търгово предложение, излага мнението си относно последиците от приемането на търговото предложение върху служителите, условията по трудовите договори и мястото на извършване на дейност;

3. (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) поведението на управителните органи да е в интерес на дружеството като цяло и да не възпрепятства акционерите от възможността да вземат решение по съществуващото на търговото предложение;

4. недопускане на пазарни манипулации с ценните книжа на дружеството – обект на търгово предложение, както и на други дружества, засегнати от търговото предлагане;

5. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) отправяне на търгово предложение само след осигуряване на възможност за пълно изплащане, съответно замяна, на акциите на приелите предложението акционери;

6. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) дружеството – обект на търгово предлагане, да не бъде поставяно в положение, което затруднява осъществяването от него дейност за необосновано продължителен период от време.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Предложението по чл. 149, ал. 1, 6 и 8, чл. 149а и чл. 149б трябва да съдържа следната информация:

1. (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) името или наименованието, седалището и адреса на търговия предложител и на упълномощения от него инвестиционен посредник;

2. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) акциите, съответно класа акции, за които се отнася търговото предложение;

3. (доп. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., предишна т. 2 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) броя на акциите с право на глас, които предложителят не притежава и е длъжен да поиска или иска да придобие;

4. (изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишна т. 3 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) предлаганата цена за акция, издадена от дружеството – обект на търгово предложение, и/или съотношението ѝ на замяна с акции по чл. 149, ал. 1, т. 1, емисионната стойност и сведения за правата по тези акции;

5. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) обезщетението за правата на акционерите, които могат да бъдат ограничени съгласно чл. 151а, ал. 4, включително реда и начина за изплащането му и методите за неговото определяне;

6. (предишна т. 4 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) сведения за видовете и броя на акциите, които предложителят притежава пряко или чрез свързани лица, както и при условията на чл. 149, ал. 2 в дружеството – обект на търгово предложение;

7. (предишна т. 5 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) срока за приемане на предложението;

8. (доп. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., предишна т. 6 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) условията, при които предложителят ще финансира придобиването на акциите и доказателства за наличието на необходимите средства за закупуването или на необходимите ценни книжа за замяна;

9. (предишна т. 7, изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) намеренията на предложителя относно бъдещата дейност на дружеството – обект на търгово предложение, и на предложителя – юридическо лице, доколкото е засегнат от търговото предложение, относно запазването на състава на управителните органи и на служителите на дружествата, включително за съществени промени в условията по трудовите договори, и по-специално за стратегическите планове на предложителя за двете дружества и за въздействието, което предложението може да окаже върху служителите и мястото на дейност на дружествата;

10. (предишна т. 8 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) срока за изпълнение на задълженията при приемане на търговото предложение;

11. (предишна т. 9 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) данните по чл. 82, ал. 1, когато се предлага и замяна на акции;

12. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) приложимо право относно договорите между предложителя и акционерите при приемане на търговото предложение и компетентния съд;

13. (изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишна т. 10 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) други данни и документи, определени с наредба или поискани от комисията по реда на чл. 152, ал. 1.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Търговото предложение по чл. 149а трябва да указва, че след изтичане на срока за приемането му дружеството може да престане да бъде публично, дори и да не е изпълнено условието по чл. 119, ал. 1, т. 1, както и дали предложителят възнамерява да поиска отписване на дружеството от регистъра на комисията. Относно това търгово предложение не се прилагат т. 3 и 11 на ал. 2.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Предложението се подписва от предложителя и от инвестиционния посредник по чл. 149, ал. 9, които декларират, че то съответства на изискванията на закона.

(5) Предложителят и подписалият предложението инвестиционен посредник отговарят солидарно за вредите, причинени от неверни, заблуждаващи или непълни данни в предложението.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Предложението по чл. 149, ал. 1 и 6 и по чл. 149а включва обосновка на предлаганата цена, съответно на предлаганата разменна стойност по ал. 2, т. 4. В обосновката се посочва справедливата цена на една акция на дружеството, изчислена въз основа на общоприети оценъчни методи. Изискванията към съдържанието на обосновката, включително към прилагането на оценъчните методи, се определят с наредба.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Цената, съответно разменната стойност на търговото предложение по чл. 149, ал. 1 и 6 и по чл. 149а, не може да бъде по-ниска от най-високата стойност между:

1. (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) справедливата цена на акцията, посочена в обосновката по ал. 6;

2. (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) средната претеглена пазарна цена на акциите за последните 3 месеца;

3. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) най-високата цена за една акция, заплатена от предложителя, от свързаните с него лица или от лицата по чл. 149, ал. 2 през последните 6 месеца преди регистрацията на предложението; в случаите, когато цената на акциите не може да бъде определена съгласно предходното изречение, тя се определя като по-високата между последната емисионна стойност и последната цена, платена от търговия предводител.

(8) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., доп. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Цената на търговите предложения по чл. 149, ал. 8, както и по чл. 149б не може да бъде по-ниска от средната претеглена пазарна цена на акциите за последните 3 месеца, а когато такава не е налице – от най-високата цена за една акция, заплатена от предложителя, от свързаните с него лица или от лицата по чл. 149, ал. 2, през последните 6 месеца преди регистрацията на предложението. Търговият предводител може да обоснове предлаганата от него цена съгласно ал. 6.

(9) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Ако до изтичането на срока на търговото предложение търговият предводител придобие пряко, чрез свързани лица или непряко по чл. 149, ал. 2 акции с право на глас в общото събрание на дружеството – обект на търгово предложение, на цена, по-висока от предлаганата в търговото предложение, той е длъжен да увеличи предложената цена до тази по-висока цена. В този случай закупуването на акциите се извършва на по-високата цена по отношение на всички акционери, приели предложението преди или след увеличението.

(10) (Предишна ал. 8 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., предишна ал. 9 – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Предложението за замяна на акции задължително трябва да съдържа и алтернативна възможност за закупуване на акциите с право на глас на останалите акционери.

(11) (Предишна ал. 9 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., предишна ал. 10, изм. и доп. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Срокът по ал. 2, т. 7 не може да бъде по-кратък от 28 дни и по-дълъг от 70 дни от деня на публикуването на търговото предложение, освен в случаите на отправено конкурентно търгово предложение, когато срокът на търговото предложение се удължава до изтичането на срока за приемане на конкурентното търгово предложение.

Чл. 151. (1) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Предложенията по чл. 149, ал. 1, 2, 6, 8 и чл. 149а се регистрират в комисията и могат да бъдат публикувани, ако в срок 14 работни дни комисията не издаде временна забрана, а относно предложението по чл. 149б – окончателна забрана. Непроизнасянето на комисията в сроковете по изречение първо се смята за мълчаливо потвърждение на търговото предложение.

(2) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Алинея 1 не се прилага за търгово предложение за придобиване и/или замяна на акции с право на глас на дружество, което е със седалище в държава членка и чиито акции са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България, което е подлежало на одобрение и е одобрено от компетентния орган на държава членка. В този случай комисията може да изиска от търговия предложител да изготви превод на търговото предложение, както и да включи в него допълнителна информация, която е специфична за пазара в Република България и се отнася до условията за приемане на търговото предложение, получаването на цената на акциите или разменната им стойност, както и до дължимите такси във връзка с тях.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., предишна ал. 2, изм. и доп. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) В деня на регистрацията по ал. 1 търговият предложител е длъжен да представи предложението на управителния орган на дружеството – обект на търгово предложение, на представителите на своите служители или на служителите, когато няма такива представители, както и на регулирания пазар, на който са допуснати до търговия акциите на дружеството. В уведомленията до тях изрично се посочва, че комисията още не е взела отношение по предложението.

(4) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Управителният орган на дружеството – обект на търгово предложение, предоставя търговото предложение на представителите на своите служители или на служителите, когато няма такива представители.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 52 от 2007

г., в сила от 3 юли 2007 г.) Управителният орган на дружеството в 7-дневен срок от получаване на предложението представя в комисията, на предложителя и на представителите на служителите или на служителите, когато няма такива представители, мотивирано становище по предложената сделка, включително относно последиците от приемането на търговото предложение върху дружеството и служителите и относно стратегическите планове на предложителя за дружеството – обект на търгово предложение, и тяхното евентуално въздействие върху служителите и мястото на извършване на дейност, както е посочено в търговото предложение съгласно чл. 150, ал. 2, т. 9. Становището трябва да съдържа и информация относно съществуването на евентуални споразумения по упражняване на правото на глас по акциите на дружеството – обект на търговото предложение, доколкото такава е известна на управителния орган, както и сведения за броя акции на дружеството, притежавани от членовете на управителния му орган, и дали те възнамеряват да приемат предложението. Когато управителният орган на дружеството – обект на търгово предложение, получи в срока по изречение първо становище от представителите на служителите относно влиянието на търговото предложение върху служителите, това становище се прилага към становището на управителния съвет.

(6) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) След получаване на предложението по ал. 3 до публикуване на резултатите от търговото предлагане, съответно неговото прекратяване, управителният орган на дружеството – обект на търговото предложение, не може да извършва действия, с изключение на търсене на конкурентно търгово предложение, чиято основна цел е осуетяване приемането на търговото предложение или създаване на значителни затруднения или значителни допълнителни разходи за предложителя като издаване на акции или сключване на сделки, които биха довели до значителна промяна в имуществото на дружеството, освен ако действията се извършват с предварителното одобрение на общото събрание на дружеството – обект на търговото предложение.

(7) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Общото събрание одобрява и всяко решение на управителния орган за предприемане на действия по ал. 6, взето преди получаване на търговото предложение, което не е частично или изцяло осъществено и което не е част от обичайната дейност на дружеството и може да осуети приемането на търговото предложение.

Чл. 151а. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Всички ограничения върху прехвърлянето на акциите с право на глас, предвидени в устава на дружеството – обект на търгово предложение, в споразумения между дружеството – обект на търговото предложение, и акционерите или в споразумения между акционерите не се прилагат по отношение на търговия предложител в рамките на срока за приемане на търговото предложение.

(2) Ограничения върху правото на глас, предвидени в устава на дружеството – обект на търгово предлагане, в споразумения между дружеството – обект на

търговото предложение, и акционерите или в споразумения между акционерите не се прилагат при вземане на решение от общото събрание относно предприемане на мерки по чл. 151, ал. 6 и 7.

(3) Когато в резултат на търгово предлагане предложителят придобие повече от 75 на сто от гласовете в общото събрание на публично дружество, не се прилагат ограниченията по ал. 1 и 2, както и изключителните права на акционерите, свързани с избор или отстраняване на членове на управителните органи, предвидени в устава на дружеството – обект на търгово предложение.

(4) Предложителят е длъжен да изплати обезщетение на акционерите за ограничаването на правата им по ал. 1 – 3. Условието и редът за изплащане на обезщетението се определят от предложителя и се посочват в търговото предложение. Спорове във връзка с определения размер на обезщетението се решават по общия ред.

(5) Алинеи 2 и 3 не се прилагат за акции, когато ограниченията в правото на глас са компенсирани с допълнителен дивидент или други парични плащания.

(6) Алинеи 1 – 4 не се прилагат за особените права на държавата, свързани с нейното участие в дружеството – обект на търгово предложение.

Чл. 152. (1) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., доп. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Ако представените документи са нередовни, нужна е допълнителна информация или доказателства за верността на данните, в срок 14 работни дни от регистрацията на предложението комисията издава временна забрана за публикуване на предложението и изпраща съобщение за констатираните непълноти и несъответствия или за исканата допълнителна информация и доказателства. Относно търговото предложение по чл. 149б срокът по изречение първо е 7 работни дни. Комисията може да изиска всякаква информация относно търговото предложение, която ѝ е необходима за осъществяване на нейните функции, и от членовете на управителния орган на предложителя – юридическо лице, дружеството – обект на търгово предложение, акционерите и членовете на управителния орган на дружеството – обект на търгово предложение, както и от свързаните с тях лица.

(2) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Уведомяванията и съобщаванията в производството по ал. 1 могат да се извършват и по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка, по телекс, телефакс, с телеграма или по електронна поща. Уведомяванията и съобщаванията с препоръчано писмо с обратна разписка или с телеграма се удостоверяват с известие за доставянето им, по телефакс се удостоверява писмено от длъжностното лице, което го е извършило, както и от потвърждението за получаване, по телекс – с писменото потвърждение за изпратено съобщение, а по електронна поща – с копие от електронния запис за изпратеното съобщение.

(3) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Ако уведомяванията и съобщаванията

в производството по ал. 1 не бъдат приети на посочените от лицата или вписани в съответния регистър по чл. 30, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор адрес, телекс, факс, уведомяванията и съобщаванията се считат за извършени с поставянето им на специално определено за целта място в сградата на комисията. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на председателя на комисията.

(4) (Предишна ал. 2, изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Лицето отстранява посочените непълноти или несъответствия или представя исканата допълнителна информация и документи в срок до 14 работни дни след получаване на съобщението за това, а в случая на търгово предложение по чл. 149б – в срок до 3 работни дни.

Чл. 153. (1) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Извън случая на търгово предлагане по чл. 149б, ако в срок 7 работни дни от получаването на исканите документи комисията не издаде окончателна забрана за публикуване на предложението, предложителят може да го публикува.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Комисията може мотивирано да издаде забраната по ал. 1, само ако предложението и приложенията към него не отговарят на изискванията на този закон и на актовете по прилагането му или по друг начин интересите на акционерите са накърнени. Член 152, ал. 2 и 3 се прилагат съответно.

(3) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Комисията може да издаде окончателна забрана относно предложението по чл. 149б само ако са налице съществени пропуски в обстоятелствата по чл. 150, ал. 2. Член 152, ал. 2 и 3 се прилагат съответно.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Комисията не носи отговорност за верността на съдържащите се в предложението данни.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Комисията може мотивирано да прекрати търговото предлагане преди изтичане на срока за приемане на предложението, ако при и след публикуването му бъдат нарушени изискванията на този закон и актовете по прилагането му. Приемането на предложението от акционерите преди прекратяване на търговото предлагане не поражда действие.

(6) (Предишна ал. 5, изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) В случаите, когато комисията е издала окончателна забрана по ал. 1 или е прекратила търговото предлагане по ал. 5, се възстановява действието на забраната по чл. 149, ал. 5 до публикуването на последващо търгово предложение.

Чл. 154. (1) (Доп. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) В тридневен срок от изтичане на срока по чл. 151, ал. 1, съответно по чл. 153, ал. 1, предложителят публикува в два централни ежедневника търговото предложение и становището на управителния орган на дружеството относно придобиването, ако то бъде дадено. В срока по изречение първо предложителят е длъжен да предостави търговото предложение на представителите на своите служители и на представителите на служителите на дружеството – обект на търговото предложение, или на служителите, когато няма такива представители. С наредба могат да бъдат предвидени и допълнителни изисквания за оповестяване на информацията по изречение първо.

(2) Рекламите и публикациите във връзка с търговото предлагане трябва да посочват броя и датата на централните ежедневници по ал. 1.

(3) (Нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) В случай че акциите на дружеството – обект на търгово предложение, са допуснати до търговия на регулиран пазар и в друга държава членка, предложителят е длъжен в срока по ал. 1 да предостави търговото предложение на разположение на акционерите в държавите, където неговите акции са допуснати до търговия. При поискване от компетентния орган на държавата членка търговият предложител е длъжен да изготви превод на търговото предложение на езика, приет от съответния компетентен орган, както и да включи допълнителна информация, която е специфична за съответния пазар и се отнася до условията за приемане на търговото предложение, получаване на цената по акциите или разменната им стойност или до дължимите такси във връзка с тях.

Чл. 155. (1) (Доп. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Извън случая на търгово предлагане по чл. 149б след публикуването му търговото предложение не може да бъде оттеглено от страна на предложителя. Изключения се допускат само когато предложението не може да бъде осъществено поради обстоятелства, намиращи се извън контрола на предложителя, не е изтекъл срокът за приемането му и е налице одобрение на комисията. Член 151, ал. 1 и 3, чл. 152 и 153 се прилагат съответно. В 7-дневен срок от уведомяването му за издаденото одобрение предложителят публикува в два централни ежедневника съобщение за оттегляне на предложението.

(2) При оттегляне на търговото предложение съгласно ал. 1 се възстановява действието на забраната по чл. 149, ал. 5 до публикуването на последващо търгово предложение.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Комисията незабавно уведомява регулирания пазар, както и инвестиционния посредник или Централния депозитар, в които са депозирани удостоверителните документи за акциите, за оттегляне на предложението. В 3-дневен срок от получаването на уведомлението инвестиционният посредник или Централни-

ят депозитар осигуряват условия за връщане на удостоверителните документи на приелите предложението акционери.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Предложителят може да удължи срока за приемане на предложението в рамките на максимално допустимия срок по чл. 150, ал. 11, както и да увеличи предложената цена за акция. В този случай закупуването на акциите се извършва на по-високата цена по отношение на всички акционери, приели предложението преди или след увеличението. Предложителят може да извърши други промени в предложението след одобрение от комисията.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Промените по ал. 4 се регистрират в комисията и се публикуват незабавно в два централни ежедневника, ако в срок 3 работни дни комисията не издаде забрана. Член 151, ал. 3, чл. 152 и 153 се прилагат съответно.

Чл. 156. (1) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Търговото предложение се приема с изрично писмено волеизявление и с депозиране на удостоверителните документи за акциите при инвестиционен посредник или в Централния депозитар, както и с извършване на други необходими действия във връзка с прехвърлянето. Приемането на предложението може да бъде оттеглено до изтичането на срока по чл. 150, ал. 2, т. 7, съответно на удължения срок по чл. 155, ал. 4.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Сделката се смята за сключена към момента на изтичането на срока по чл. 150, ал. 2, т. 7, съответно на удължения срок по чл. 155, ал. 4.

(3) Плащането на цената, съответно замяната на ценните книжа, се извършва в срок 7 работни дни след приключване на сделката съобразно ал. 1.

(4) Правата по акциите – предмет на търговото предложение, преминават върху предложителя с регистрацията на прехвърлянето на акциите в Централния депозитар.

Чл. 157. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) След изтичане на срока за приемане на предложението предложителят незабавно публикува резултата от търговото предлагане по реда на чл. 154 и уведомява комисията и регулирания пазар.

Чл. 157а. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Лице, което в резултат на търгово предлагане, отправено до всички акционери с право на глас, придобие пряко, чрез свързани лица или непряко в случаите по чл. 149, ал. 2 най-малко 95 на сто от гласовете в общото събрание на публично дружество, има право в тримесечен срок от крайния срок на търговото предложение да изкупи акциите с право на глас на останалите акционери. Член 149, ал. 3, 4 и 9 се прилага съответно.

(2) Предложението за изкупуване се одобрява от комисията.

(3) Предлаганата от лицето по ал. 1 цена трябва да е най-малко равна на цената:

1. предложена по търговото предложение, с което е достигнат прагът по ал. 1, когато отправянето му е било задължително;

2. предложена по търговото предложение, с което е достигнат прагът по ал. 1, когато отправянето му е било доброволно и при условие че лицето по ал. 1 е придобило не по-малко от 90 на сто от акциите с право на глас, предложени с това търгово предложение;

3. определена съгласно чл. 150, ал. 6 и 7 – в останалите случаи.

(4) За издаване на одобрение лицето по ал. 1 представя в комисията предложение за изкупуване, което съдържа данните по чл. 150, ал. 2, т. 1 – 4, 6, 8, 10, 12 и 13. Член 150, ал. 4 и 5 се прилага съответно.

(5) Комисията се произнася в срок 14 дни от получаване на заявлението за издаване на одобрение. Членове 152 и 153 се прилагат съответно.

(6) В тридневен срок от издаване на одобрението лицето по ал. 1 е длъжно да представи предложението на дружеството и регулирания пазар, на които акциите на дружеството са допуснати до търговия, и да го публикува съгласно чл. 154.

(7) Акционерите са длъжни да продадат своите акции на лицето по ал. 1 в едномесечен срок от публикуване на предложението, без да е необходимо тяхното съгласие. Акциите, които не са продадени в този срок, се смятат за собственост на лицето по ал. 1 към момента на изтичането на срока. **Член 156** се прилага съответно.

Чл. 157б. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Всеки акционер има право да изиска от лицето, което е придобило пряко, чрез свързани лица или непряко в случаите по чл. 149, ал. 2 най-малко 95 на сто от гласовете в общото събрание на публично дружество в резултат на търгово предлагане, да изкупи неговите акции с право на глас в тримесечен срок от крайния срок на търговото предложение. Искането трябва да бъде в писмена форма и да съдържа данни за акционера и за притежаваните от него акции. В този случай чл. 157а, ал. 3 се прилага съответно.

(2) Лицето по ал. 1 е длъжно да изкупи акциите в срок 30 дни от получаване на искането.

Чл. 157в. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Комисията осъществява надзор върху търговите предлагания, когато дружеството – обект на търгово предложение, е със седалище в Република България и издадените от него акции са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България или в трета държава.

(2) Комисията осъществява надзор върху търговото предлагане и в случаите, когато акциите на дружеството – обект на търгово предложение, са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България, но не са допуснати до търговия на регулиран пазар в държавата членка по неговото седалище.

(3) Когато акциите на дружеството – обект на търгово предлагане, по ал. 2 са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България и в друга държава членка, надзорът върху търговото предлагане се осъществява от комисията, ако акциите на дружеството са допуснати за първи път до търговия на регулиран пазар в Република България.

(4) Когато акциите на дружеството – обект на търгово предложение, по ал. 2 са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България и в друга държава членка едновременно, надзорът върху търговото предлагане се осъществява от комисията, ако дружеството я е определило като компетентен орган, който осъществява надзора върху търговото предлагане. Дружеството уведомява за решението си комисията и компетентните органи на другите държави членки, в които акциите на дружеството са допуснати до търговия на регулиран пазар, както и съответните регулирани пазари на първия ден за търговия.

(5) Комисията оповестява публично решението по ал. 4, с което е определена да осъществява надзор върху търговото предлагане.

(6) В случаите по ал. 2 – 4 по въпросите относно цената и/или разменната стойност на търговото предложение, решението на предложителя за отправяне на търгово предложение, съдържанието на търговото предложение и неговото публикуване се прилага този закон и актовете по прилагането му, а по въпросите относно информацията, която се предоставя на служителите на дружеството – обект на търгово предложение, и относно дружественото право, включително случаите, при които възниква задължение за отправяне на търгово предложение и при които това задължение не се прилага, както и обстоятелствата, при които дружеството – обект на търгово предложение, може да предприема действия, които могат да осуетят търговото предлагане, се прилага законодателството на държавата членка, където е седалището на дружеството – обект на търгово предложение.

Чл. 157г. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Комисията си сътрудничи и обменя информация с компетентните органи на другите държави членки, особено в случаите по чл. 157в, ал. 2 – 4.

(2) Компетентни органи на другите държави членки са органите, които осъществяват надзор върху търговите предлагания, пазарите на ценни книжа и други финансови инструменти и търговията на тези пазари.

(3) Комисията може да поиска от компетентните органи на другите държави членки съдействие за връчването на определени документи с оглед привеждането в изпълнение на издадени от нея актове във връзка с търгово предлагане, както и други действия с оглед установяване на извършени или предполагаеми нарушения по този закон или актовете по прилагането му.

(4) По искане на компетентен орган на държава членка комисията връчва определени документи с оглед привеждането в изпълнение на издадени от него актове във връзка с търгово предлагане, както и други действия с оглед устано-

вяване на извършени или предполагаеми нарушения на законодателството на съответната държава членка във връзка с търговите предлагания.

Чл. 157д. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., предишен текст на чл. 157а – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 67 от 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Комисията приема наредба по прилагането на този раздел.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) В съответствие с целите на този закон с наредбата по ал. 1 могат да бъдат определени други ценни книжа освен акции, които са обект на търгово предлагане, изключения от задължението за регистриране и/или публикуване на търгово предложение, условия и ред за извършване на конкурентно търгово предложение, за оттегляне на търгово предложение, както и допълнителни условия и ред за провеждане на търговите предлагания и изкупуването на акции с право на глас по чл. 157а и 157б.

Глава дванадесета

Недобросъвестна търговия

(Загл. изм. – ДВ, бр. 84 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 158. (Отм. – ДВ, бр. 84 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 159. (Отм. – ДВ, бр. 84 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 160. (Отм. – ДВ, бр. 84 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 161. (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., отм. – ДВ, бр. 84 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 161а. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 84 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 162. (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 84 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Чл. 163. (Изм. – ДВ, бр. 67 от 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 84 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Дял четвърти

Инвестиционни дружества и договорни фондове

(Загл. доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.; , отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Глава тринадесета.

Общи положения

(Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 164. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 164а. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 164б. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 165. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 166. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 167. (Изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 168. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 169. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 170. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 171. (Изм. и доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Чл. 172. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 173. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 174. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 175. (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 176. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 177. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 177а. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 178. (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., доп. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 179. (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Глава четирнадесета

Издаване и отнемане на лиценз на инвестиционно дружество и на разрешение за организиране и управление на договорен фонд

(Загл. изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., загл. изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 180. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 181. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 182. (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., доп. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 183. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 184. (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 185. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Глава петнадесета

Публично предлагане на акции на инвестиционно дружество и дялове на договорен фонд

(Загл. доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 186. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 187. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 187а. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 188. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 189. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 190. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 191. (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Глава шестнадесета

Инвестиционно дружество от отворен тип и договорен фонд

(Загл. доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 192. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 193. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 194. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 195. (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 196. (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 197. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 197а. (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 197б. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Глава седемнадесета.

Инвестиционно дружество от затворен тип

(Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 198. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 199. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 200. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 201. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Глава осемнадесета

Управляващи дружества

(Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Раздел I

Общи положения

(Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 202. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 203. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Раздел II

Издаване и отнемане на лиценз

(Загл. изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 204. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 205. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 206. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 207. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 януари 2008 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 208. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 209. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Раздел III

Изисквания към дейността на управляващите дружества

(Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 210. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 211. (Доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Глава осемнадесета

„а“ Извършване на дейност от управляващи дружества в държава-членка. Извършване на дейност в Република България от управляващи дружества със седалище в

държава-членка. Публично предлагане на дялове на колективни инвестиционни схеми в Република България

(Нова – ДВ, бр. 39 От 2005 г., Загл. изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Раздел I

Извършване на дейност от управляващи дружества в държава-членка

(Загл. изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 211а. (*) (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 211б. (*) (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 211в. (*) (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Раздел II

Извършване на дейност в Република България от управляващи дружества със седалище в държава-членка

(Загл. изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 211г. (*) (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 03 юли 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 211д. (*) (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 211е. (*) (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 211ж. (*) (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Раздел III

Публично предлагане на дялове на колективни инвестиционни схеми със седалище в държава-членка, в Република България

(Загл. изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 211з. (*) (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 211и. (*) (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 211к. (*) (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Раздел IV

**Публично предлагане на дялове на колективни
инвестиционни схеми от трети държави в Република
България**

(Загл. изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 211л. (*) (Нов – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Дял пети

**Принудителни административни мерки и
административнонаказателна отговорност***Глава деветнадесета***Принудителни административни мерки**

Чл. 212. (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Когато установи, че поднадзорни лица, техните служители, лица, които по договор изпълняват ръководни функции или сключват сделки за сметка на поднадзорни лица, както и лица, притежаващи 10 или над 10 на сто от гласовете в общото събрание на поднадзорни лица, са извършили или извършват дейност в нарушение на този закон, на актовете по прилагането му, на решения на комисията или на заместник-председателя, както и когато се възпрепятства упражняването на контролна дейност от комисията или от заместник-председателя или са застрашени интересите на инвеститорите, комисията, съответно заместник-председателят, може:

1. да ги задължи да предприемат конкретни мерки, необходими за предотвратяване и отстраняване на нарушенията, на вредните последици от тях или на опасността за интересите на инвеститорите, в определен от нея срок;

2. при определен от нея дневен ред да свика общо събрание и/или да насрочи заседание на управителните или на контролните органи на контролираните от нея лица за вземане на решения за мерките, които трябва да бъдат предприети;

3. (изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) да информира обществеността за дейност, която застрашава интересите на инвеститорите;

4. (изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) да спре за срок до 10 последователни работни дни или да спре окончателно продажбата или извършването на сделки с определени ценни книжа;

5. да откаже издаването на потвърждение на проспект за нова емисия на ценни книжа;

6. (изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) да разпорежи писмено на поднадзорно лице да освободи едно или повече лица, оправомощени да управляват и представляват съответното лице, и да отнеме управителните и представителните му права до освобождаването му;

7. да назначи квестори в случаите, предвидени в този закон;

8. (изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) да назначи регистриран одитор, който да извърши финансова или друга проверка съгласно изисквания, определени от заместник-председателя, на поднадзорно лице; разходите са за сметка на проверяваното лице;

9. (нова – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) да вземе решение за временно спиране обратното изкупуване на акции на инвестиционно дружество от отворен тип, съответно на дялове на договорни фондове.

(2) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Принудителна административна мярка е също и отнемането на лиценз за извършване на дейност, предвидено в този закон, освен в случаите, когато лицето изрично се е отказало от издадения лиценз.

(3) (Предишна ал. 2 – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Мерките по ал. 1, т. 6 не се прилагат спрямо публичните дружества и емитентите на ценни книжа.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Когато установи, че банка извършва дейността си в нарушение на този закон или на актовете по прилагането му, заместник-председателят може да приложи мерките по ал. 1, т. 1, да предложи на комисията прилагането на мерките по ал. 1, т. 5, както и да предложи на Българската народна банка прилагането на мерките по чл. 103, ал. 2 от Закона за кредитните институции. Българската народна банка е длъжна да уведоми заместник-председателя за решението си в едномесечен срок от получаването на предложението на заместник-председателя.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Заместник-председателят може да предложи на Българската народна банка да отнеме лиценза на банка само ако съответното лице системно нарушава разпоредбите на този закон или на актовете по прилагането му.

(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

(7) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 юли 2007 г.) По искане на комисията, съответно на заместник-председателя, Агенцията по вписванията вписва обстоятелствата, съответно обявява актовете по ал. 1 в търговския регистър.

(8) (Нова – ДВ, бр. 43 от 2010 г.) Комисията прилага и мерките, предвидени по чл. 24, параграф 1, букви „а)“, „б)“ и „в)“ и по чл. 25, параграф 1, букви „в)“ и „г)“ от Регламент (ЕО) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно агенциите за кредитен рейтинг (ОВ, L 302/1 от 17 ноември 2009 г.), наричан по-нататък „Регламент 1060/2009“.

(9) (Нова – ДВ, бр. 43 от 2010 г.) Заместник-председателят прилага и мерките, предвидени в чл. 24, параграф 1, букви „г)“, „д)“ и „е)“ и по чл. 25, параграф 1, букви „а)“ и „б)“ от Регламент 1060/2009.

Чл. 213. (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., доп. – ДВ, бр. 43 от 2010 г.) Производството по прилагане на принудителните административни мерки започва по инициатива на заместник-председателя, а в случаите по чл. 212, ал. 1, т. 5, 6 и 7, както и по чл. 212, ал. 8 – по инициатива на комисията.

(2) Уведомяванията и съобщаванията в производството по ал. 1 могат да се извършват и с препоръчано писмо с обратна разписка, с телеграма, по телефона, телекса или факса. Уведомяванията и съобщаванията с препоръчано писмо с обратна разписка или с телеграма се удостоверяват с известие за доставянето им, по телефона – писмено от длъжностното лице, което ги е извършило, а по телекса или факса – с писмено потвърждение за изпратено съобщение.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Ако уведомяванията и съобщаванията в производството по ал. 1 не бъдат приети на посочените от лицата или вписани в съответния регистър по чл. 30, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор адрес, телефон, телекс или факс, уведомяванията и съобщаванията се считат за извършени с поставянето им на специално определено за целта място в сградата на комисията. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на заместник-председателя.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., доп. – ДВ, бр. 43 от 2010 г.) Принудителните административни мерки по чл. 212, ал. 1, т. 1–4, 8 и 9, както и по чл. 212, ал. 9 се прилагат с писмено мотивирано решение на заместник-председателя, а принудителните административни мерки по чл. 212, ал. 1, т. 5, 6 и 7, както и по чл. 212, ал. 8 – с писмено мотивирано решение на комисията, което се съобщава на заинтересованото лице в 7-дневен срок от постановяването му.

Чл. 214. (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., отм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.)

(2) (Доп. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Решението за прилагане на принудителна административна мярка подлежи на незабавно изпълнение, независимо дали е обжалвано.

Чл. 215. (Изм. – ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12 юли 2006 г.) Доколкото в тази глава не са предвидени особени правила, прилагат се съответните разпоредби на Административнопроцесуалния кодекс.

Глава двадесета

Квестор

(Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 216. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 217. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 218. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 219. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Чл. 220. (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

Глава двадесет и първа

Административнонаказателна отговорност и имуществени санкции

Чл. 221. (1) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Който извърши или допусне извършване на нарушение на:

1. (*) (изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г., изм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.) чл. 100ш, ал. 1 и 2, чл. 114б, ал. 2 или на нормативните актове по прилагането на закона, се наказва с глоба в размер от 200 до 1000 лв.;

2. (*) (изм. – ДВ, бр. 84 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 25 от 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г., изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г., в сила от 27 март 2009 г., изм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.) чл. 81, ал. 1, чл. 82б, ал. 1 и 2, чл. 84, ал. 2, 3 и 4, чл. 85, ал. 5, чл. 86, ал. 2 и 3, чл. 89, ал. 3, чл. 92а, ал. 2, 5, 6 и 7, изречение първо, чл. 92г, ал. 1, 3 и 4, чл. 100к, ал. 3, чл. 100н, 100о, чл. 100п, ал. 2 и 3, чл. 100с, 100т, чл. 100х, ал. 3 и 5, чл. 100ц, ал. 1, 2, 3, 5 и 6, чл. 100ч, ал. 2 и 3, чл. 110, ал. 6, изречение второ, и ал. 9, чл. 110в, чл. 111, ал. 6, изречения първо и второ, чл. 111а, ал. 1–3, чл. 112б, ал. 12, чл. 115, ал. 1, изречение първо, ал. 2, 4, 5, 6, 7 и 9, чл. 115б, ал. 2 и 5, чл. 115в, ал. 2 и 3, чл. 115г, ал. 3, 5 и 7, чл. 116, ал. 3, 5–7 и 11, чл. 117, чл. 120а, ал. 1–3, чл. 122, ал. 3, чл. 142, чл. 151, ал. 3–6, чл. 151а, ал. 4, чл. 154, ал. 1 и 3, чл. 155, ал. 5, чл. 157, чл. 157а, ал. 7 и 8, се наказва с глоба в размер от 500 до 2000 лв.;

3. (*) (изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г., изм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.) чл. 77а, ал. 3 и 4, чл. 77н, ал. 1, 2, 4 и 11, чл. 77ч, чл. 80, ал. 1 и 3, чл. 85, ал. 1 и 2, чл. 89, ал. 1, изречение второ, и ал. 2 и 4, чл. 92а, ал. 7, изречение второ, ал. 8, чл. 92в, ал. 2 и 5, чл. 100ж, ал. 1 и 2, чл. 111, ал. 2 и 8, чл. 112б, ал. 3, изречение първо, и ал. 8, чл. 112д, чл. 115в, ал. 5, чл. 116б, чл. 116г, ал. 1, 3 и 5, чл. 119, ал. 6, изречение второ, и ал. 7, чл. 126, ал. 2, чл. 126е, ал. 4, чл. 126ж, ал. 1, чл. 127, ал. 3 и 4, чл. 133, ал. 1, изречение второ, и ал. 3, чл. 135, ал. 1, чл. 141, ал. 1 и 2, чл. 145, ал. 1 и 3, чл. 146, ал. 1, чл. 148, ал. 1–4 и 6, чл. 148а, ал. 1, чл. 148б, чл. 148в, ал. 1 и § 5, § 7, ал. 2 и § 10, ал. 5 от преходните и заключителните разпоредби, се наказва с глоба в размер от 2000 до 5000 лв.;

4. (*) (изм. и доп. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г., изм. – ДВ, бр. 23 от 2009 г., в сила от 27 март 2009 г., изм. – ДВ, бр. 57 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.) член 78, ал. 1, 2 и 3, чл. 79, ал. 2, чл. 100м, ал. 1 и 2, чл. 100г, ал. 2, 3 и 4, чл. 114, ал. 2, чл. 114а, ал. 1, чл. 114б, ал. 1, чл. 115, ал. 11, чл. 116а, ал. 3, чл. 126б, ал. 4, чл. 128, ал. 4, чл. 134, ал. 1 и 2, чл. 139, ал. 2 и 4, чл. 149, ал. 1, 2, 6 и 8, чл. 149а, ал. 2, 3 и 5, чл. 149б, ал. 2, чл. 150, ал. 9, чл. 157б, ал. 2 и § 8 от преходните и заключителните разпоредби, се наказва с глоба в размер от 5000 до 10 000 лв.

5. (нова – ДВ, бр. 43 от 2010 г.) Регламент 1060/2009 се наказва с глоба в размер от 10 000 до 20 000 лв.

(2) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) В случай на повторно нарушение по ал. 1 виновното лице се наказва с глоба в размер, както следва:

1. за нарушения по ал. 1, т. 1 – от 500 до 2000 лв.;
2. за нарушения по ал. 1, т. 2 – от 2000 до 5000 лв.;
3. за нарушения по ал. 1, т. 3 – от 5000 до 10 000 лв.;
4. за нарушения по ал. 1, т. 4 – от 10 000 до 20 000 лв.;

5. (нова – ДВ, бр. 43 от 2010 г.) за нарушения по ал. 1, т. 5 – от 20 000 до 30 000 лв.

(3) (Предишна ал. 2, изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Който извършва или допусне извършването на сделки и дейности с ценни книжа по занятие, без да е получил лиценз, съответно разрешение при условията и по реда на този закон, се наказва с глоба от 5000 до 50 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

(4) (Предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Който привлича или допуска привличането на парични средства и/или други имуществени права, освен при условия и по ред, определени в друг закон, чрез покани (изявления), отправени до повече от 50 лица или до неопределен кръг лица, включително и чрез средствата за масово осведомяване, без да е спазил изискванията на този закон и актовете, издадени за неговото прилагане, се наказва с глоба от 5000 до 50 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

(5) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 84 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г., изм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.) Който извърши или допусне извършване на нарушение на чл. 77п, ал. 2 и 3, чл. 114, ал. 1, 6 и 7, чл. 114а, ал. 3 и 4, чл. 126в, чл. 133, ал. 2 и 4, се наказва с глоба в размер от 20 000 до 50 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

(6) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г., доп. – ДВ, бр. 43 от 2010 г.) В случай на несъобразяване с приложена принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1, 2, 4, 6 и 8, както и по чл. 212, ал. 8 и 9 извършителите и допустителите се наказват с глоба в размер от 5000 до 20 000 лв.

(7) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) В случаите по ал. 3, 4 и 5 се наказват и подбудителите, помагачите и укривателите, като се вземат предвид характерът и степента на тяхното участие.

(8) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) За нарушения по ал. 1–6 на юридически лица и еднолични търговци се налага имуществена санкция в размери, както следва:

1. за нарушения по ал. 1, т. 1 – от 500 до 2000 лв., а при повторно нарушение – от 1000 до 5000 лв.;

2. за нарушения по ал. 1, т. 2 – от 2000 до 5000 лв., а при повторно нарушение – от 5000 до 10 000 лв.;

3. за нарушения по ал. 1, т. 3 – от 5000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение – от 10 000 до 20 000 лв.;

4. за нарушения по ал. 1, т. 4 – от 10 000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение – от 20 000 до 50 000 лв.;

5. (нова – ДВ, бр. 43 от 2010 г.) за нарушения по ал. 1, т. 5 – от 20 000 до 30 000 лв., а при повторно нарушение – от 30 000 до 40 000 лв.;

6. (предишна т. 5 – ДВ, бр. 43 от 2010 г.) за нарушения по ал. 3, 4 и 5 – от 50 000 до 100 000 лв., а при повторно нарушение – от 100 000 до 200 000 лв.;

7. (предишна т. 6 – ДВ, бр. 43 от 2010 г.) за нарушения по ал. 6 – от 10 000 до 50 000 лв.

(9) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Разпоредбите на ал. 1 – 8 се прилагат и за сделките и действията по § 1а, извършени в нарушение на глави трета, пета и девета.

(10) (Предишна ал. 6, доп. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Доходите, придобити от неправомерно извършваната дейност, се отнемат в полза на държавата в степента, в която не могат да бъдат възстановени на увредените лица.

Чл. 222. (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) Актовете за констатираните нарушения по чл. 221 се съставят от упълномощени от заместник-председателя длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от заместник-председателя.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

(Загл. изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.)

§ 1. По смисъла на закона:

1. „Инвеститор“ е:

а) лице, което за своя сметка подлага на риск парични средства или други имуществени права посредством придобиване, държане и прехвърляне на ценни

книжа, без да притежава необходимата квалификация или опит за това (непрофесионален инвеститор);

б) (отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

в) (доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.) банка, която не действа като инвестиционен посредник, колективна инвестиционна схема и инвестиционно дружество от затворен тип, застрахователно дружество, пенсионен фонд или друго дружество, чийто предмет на дейност изисква придобиване, държане и прехвърляне на ценни книжа (институционален инвеститор).

2. (доп. – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) „Финансови инструменти“ са финансовите инструменти по смисъла на чл. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

3. „Права“ са ценни книжа, даващи право за записване на определен брой акции във връзка с взето решение за увеличаване на капитала на публично дружество.

4. „Варант“ е ценна книга, която изразява правото за записване на определен брой ценни книжа по предварително определена или определяема емисионна стойност до изтичането на определен срок.

5. (изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

6. (изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

7. (изм. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

8. (нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) „Български депозитарни разписки“ са емитирани в страната ценни книжа, предоставящи права, производни от правата по други (базови) ценни книжа, като правата по базовите ценни книжа се упражняват в полза на притежателите на производните ценни книжа.

9. (предишна т. 8 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., доп. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) „Емитент“ е лицето, задължено по ценните книжа:

а) които издава или е издало чрез първично публично предлагане, включително при учредяване на дружеството;

б) които са приети за търговия на регулиран пазар на ценни книжа.

В случаите на депозитарни разписки за ценни книжа емитент е лицето, което е издало базовите ценни книжа.

10. (предишна т. 9 – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) „Записване“ е безусловно и неотменяемо волеизявление за придобиване на ценни книжа в процес на издаване и за заплащане на емисионната им стойност.

11. (предишна т. 10 – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) „Поемане“ е налице, когато съгласно договор с емитента инвестиционен посредник записва или се задължава да запише за своя сметка част или цялата емисия от ценни книжа и да я предложи за първоначална публична продажба.

12. (предишна т. 11 – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) „Свързани лица“ са:
а) (изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) лицата, едното от които контролира другото лице или негово дъщерно дружество;
б) лицата, чиято дейност се контролира от трето лице;
в) лицата, които съвместно контролират трето лице;
г) (изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) съпрузите, роднините по права линия без ограничения, роднините по сребрена линия до четвърта степен включително и роднините по сватовство до четвърта степен включително.

13. (предишна т. 12, изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) „Контрол“ е налице, когато едно лице:

а) притежава, включително чрез дъщерно дружество или по силата на спора-
зумение с друго лице, над 50 на сто от броя на гласовете в общото събрание на
едно дружество или друго юридическо лице; или

б) (доп. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.) може да определя пряко или непряко повече
от половината от членовете на управителния или контролния орган на едно юри-
дическо лице; или

в) може по друг начин да упражнява решаващо влияние върху вземането на
решения във връзка с дейността на юридическо лице.

14. (предишна т. 13 – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) „Клиринг“ е взаимно прихващане
на насрещните вземания на страните по сделките с ценни книжа.

15. (предишна т. 14 – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) „Сетълмент“ е изпълнението на
задълженията по сделка с ценни книжа за тяхното регистриране по сметка за
ценни книжа на приобретателя в Централния депозитар и за тяхното заплащане.

16. (предишна т. 15 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила
от 3 юли 2007 г.)

17. (предишна т. 16 – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) „Системно нарушение“ е налице,
когато са извършени три или повече административни нарушения на закона или
на актовете по прилагането му в срок до една година.

18. (предишна т. 17 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила
от 3 юли 2007 г.)

19. (предишна т. 18 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила
от 3 юли 2007 г.)

20. (предишна т. 19 – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) „Балансова стойност на една
акция“ е частното на стойността на собствения капитал по счетоводния баланс
и броя на издадените акции.

21. (предишна т. 20 – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) „Администриране на ценни кни-
жа“ е извършване по договор с публично дружество или емитент на дългови
ценни книжа за тяхна сметка на действия, свързани с упражняване на правата
по ценни книжа, като разпределяне на дивиденди, лихви, главници, права, без-
платни ценни книжа, осъществяване или контролиране на плащания във връзка
с ценните книжа, разпространяване на отчети и информация за общи събрания и
други действия, свързани с гореизброените.

22. (предишна т. 21 – ДВ, бр. 61 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г., изм. – ДВ, бр. 39 от 2005 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

23. (нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) „Централен ежедневник“ е вестник, който излиза всеки работен ден и се разпространява на територията на страната.

24. (нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) „Повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.

25. (нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) „Пазарна цена“ е паричната сума, за която един актив може да бъде продаден към момента на оценката в пряка сделка между информирани, независими и желаещи да осъществят сделката купувач и продавач.

26. (нова – ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

27. (нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Инструменти на паричния пазар“ са инструменти, които обичайно се търгуват на паричния пазар като краткосрочни държавни ценни книжа (съкровищни бонове), депозитни сертификати и търговски ценни книжа, с изключение на платежните инструменти.

28. (нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Депозитен сертификат“ е търговска ценна книга, издадена от банка срещу срочен паричен влог.

29. (нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Депозитарни разписки“ са ценни книжа, които се издават въз основа на ценни книжа на емитент, регистриран в друга държава, и дават право на техните притежатели да упражняват правата, свързани с базовите ценни книжа.

30. (нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Депозитарни разписки за акции“ са ценни книжа, изразяващи правото на техния притежател да получава доход от емитента в размер, зависещ от размера на дохода на емитента от акциите на друг емитент, и правото да се заменят разписките за акции.

31. (нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

32. (нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Предложител“ е лице, което предлага публично ценни книжа, на които не е емитент.

33. (нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Лице, което иска допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар“ е лице, което за собствена сметка извършва искане за допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар.

34. (нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Офсетова сделка“ е сделка, при която се извършва обратна на съществуваща вече сделка с цел нейното закриване.

35. (нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Държава членка“ е държава, която е членка на Европейския съюз, или друга държава, която принадлежи към Европейското икономическо пространство.

36. (нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) „Трета държава“ е държава, която не е държава членка по смисъла на т. 35.

37. (нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

38. (нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., доп. – ДВ, бр. 25 от 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.):

39. (нова – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., доп. – ДВ, бр. 25 от 2007 г., отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)

40. (нова – ДВ, бр. 25 от 2007 г.) „Застрахователи и презастрахователи“ по смисъла на чл. 54, ал. 11, т. 1 са лицата по чл. 1 от Директива 73/239/ЕИО на Съвета относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане, лицата по чл. 1 от Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и Съвета относно животозастраховането, съответно лицата, които извършват дейност по презастраховане и ретроцесия съгласно Директива 64/225/ЕИО на Съвета относно премахването на ограниченията относно свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги по отношение на презастраховането и ретроцесията.

41. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) „Регулирана информация“ е информацията, която емитентът или лицето, което е поискало без съгласие на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, се изисква да разкриват по реда на глава шеста „а“, раздел II, глава единадесета, раздел I от този закон и по чл. 12 от Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти и актовете по прилагането им.

42. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) „Електронни средства“ са устройства за електронна обработка, включително за цифрово компресиране, съхранение и пренос на данни чрез кабел, радиовълни и оптически или други електромагнитни средства.

43. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) „Акционер“ по смисъла на глава осма и глава единадесета, раздел I, е лице, което пряко или непряко притежава:

- а) акции на емитента от свое име и за своя сметка;
- б) акции на емитента от свое име, но за сметка на друго лице;
- в) депозитарни разписки, в който случай притежателите на депозитарните разписки се смятат за акционери на базовите акции, за които депозитарните разписки са издадени.

44. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) „Контролирано дружество“ по смисъла на глава шеста „а“ и глава единадесета, раздел I, е дружество, в което едно лице:

- а) притежава, включително чрез дъщерно дружество, повече от половината от гласовете в общото събрание;

б) има право да определя повече от половината от членовете на управителния или контролния орган и едновременно е акционер или съдружник в това дружество; в случая по изречение първо към гласовете на контролираното лице се прибавят и гласовете на дружествата, върху които то упражнява контрол, както и гласовете на лицата, които действат от свое име, но за негова сметка или за сметка на контролирано от него лице;

в) е акционер или съдружник и контролира самостоятелно по силата на споразумение с други акционери или съдружници в това дружество повече от половината от гласовете в общото събрание;

г) има право да упражнява или реално упражнява решаващо влияние върху дружеството.

45. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) „Маркет-мейкър“ е лице, което присъства трайно на финансовите пазари с цел да търгува за собствена сметка чрез закупуване и продажба на финансови инструменти срещу свои собствени средства по определени от него цени.

46. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) „Търгово предложение“ е публично предложение, отправено от търговия предводител по негова преценка или по силата на закона за закупуване и/или замяна на всички или на част от акциите с право на глас в общото събрание на публично дружество, резултатът от което или целта на което е придобиване на акции с право на глас в общото събрание на дружеството – обект на търгово предложение, над посочените в закона прагове за отправяне на търгово предложение.

47. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) „Дружество – обект на търгово предложение“ е дружество, чиито акции са предмет на търгово предложение.

48. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) „Търгов предводител“ е физическо или юридическо лице, което отправя търгово предложение.

§ 1а. (Нов – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) За сделките и действията с компенсаторни записи и жилищни компенсаторни записи по Закона за обезщетяване на собственици на одържавени имоти, както и с поименни компенсационни бонове по Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд се прилагат съответно глави трета, пета и девета.

§ 1б. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.) Разпоредбите на дял трети, глава девета се прилагат съответно и за финансови инструменти.

§ 1в. (Нов – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.) Този закон въвежда разпоредбите на:

1. (отм. – ДВ, бр. 77 от 2011 г.)
2. (отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)
3. Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно схемите за обезщетение на инвеститорите;

4. Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и относно изменение на Директива 2001/34/ЕО;

5. (отм. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

6. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и Съвета относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар и изменение на Директива 2001/34/ЕО;

7. (нова – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и Съвета относно търговите предлагания.

8. (нова – ДВ, бр. 23 от 2009 г.) Директива 2007/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно упражняването на някои права на акционерите на дружества, допуснати до регулиран пазар (ОВ, L 184/17 от 14 юли 2007 г.)

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. Този закон отменя Закона за ценните книжа, фондовите борси и инвестиционните дружества (обн., ДВ, бр. 63 от 1995 г.; изм., бр. 68 и 85 от 1996 г., бр. 52 и 94 от 1997 г., бр. 42, 52 и 127 от 1998 г., бр. 29 от 1999 г.).

§ 3. (1) Приетите от Министерския съвет нормативни актове по прилагането на отменения Закон за ценните книжа, фондовите борси и инвестиционните дружества запазват действието си, доколкото не противоречат на закона.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.; отм., бр. 59 от 2006 г.).

§ 4. С влизане в сила на закона Комисията по ценните книжа и фондовите борси по чл. 5 от отменения Закон за ценните книжа, фондовите борси и инвестиционните дружества се преименува на Държавна комисия по ценните книжа. Председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията по ценните книжа и фондовите борси запазват правата си до изтичане на мандата, за който са избрани.

§ 5. (1) Издадените разрешения, потвърждения и одобрения по реда на отменения Закон за ценните книжа, фондовите борси и инвестиционните дружества запазват действието си, като лицата, които са ги получили, както и банките, получили разрешение за извършване на сделките по чл. 1, ал. 2, т. 4 ЗБ, са длъжни да приведат организацията и дейността си в съответствие с изискванията на закона в 3-месечен срок от влизането му в сила.

(2) Лицата, получили разрешение за извършване на дейност по чл. 129, ал. 1, т. 2 от отменения Закон за ценните книжа, фондовите борси и инвестиционните дружества и по чл. 1, ал. 2, т. 7 ЗБ след влизане в сила на разпоредбата по чл. 168, ал. 1 от този закон, преустановяват извършването на тези дейности.

(3) Инвестиционните дружества, в които приватизационните фондове са преуредили дейността си, са длъжни да приведат активите си в съответствие с изискванията на чл. 195 и чл. 196, съответно на чл. 201, в едногодишен срок от влизане в сила на закона.

(4) Заварените инвестиционни дружества привеждат капитала си в съответствие с минималния размер по чл. 166, ал. 1 или 2 в едногодишен срок от влизането в сила на закона.

(5) Дружествата, чиито акции са се търгували на основание § 2а от отменения Закон за ценните книжа, фондовите борси и инвестиционните дружества без проспект на официалния пазар на фондова борса, могат да се търгуват без проспект по чл. 102, ал. 3 до изтичане на 6 месеца от влизане на този закон в сила.

§ 6. Заварените производства за издаване на разрешения, потвърждения и одобрения по реда на отменения Закон за ценните книжа, фондовите борси и инвестиционните дружества продължават по реда на закона. Комисията дава срок на заинтересуваните лица да приведат организацията и дейността си в съответствие с разпоредбите на този закон.

§ 7. (1) Дружествата по чл. 83а, ал. 1 от отменения Закон за ценните книжа, фондовите борси и инвестиционните дружества са публични дружества до отписването им от регистъра на комисията по реда на чл. 119 от закона.

(2) Дружествата по чл. 83а, ал. 1, т. 2 от отменения Закон за ценните книжа, фондовите борси и инвестиционните дружества, които при влизането в сила на този закон не са се регистрирали в комисията, са длъжни в 14-дневен срок от влизане в сила на този закон да подадат заявление по образец, изготвен от комисията за регистрирането им като публично дружество. Регистрацията се извършва при условията и по реда на закона.

§ 8. До издаването на разрешение от комисията по чл. 46 търговия с ценни книжа, неприети на официалния пазар на фондова борса, се осъществява само на фондова борса при условията и по реда на борсовия правилник. В този случай чл. 44, ал. 4 не се прилага.

§ 9. Заварените непублични дружества, които са издали безналични ценни книжа, са длъжни в тримесечен срок от влизането в сила на този закон да ги регистрират в Централния депозитар или да вземат решение за превръщането им в налични ценни книжа.

§ 10. (1) Разпоредбите на закона относно публичното предлагане и търговия с ценни книжа не се прилагат спрямо:

1. (изм. – ДВ, бр. 28 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) продажба на акции в случаите на приватизация, освен когато продажбата се извършва на фондова борса или при условията на търгово предлагане;

2. продажба на акции, непряко притежавани от държавата чрез „Банкова консолидационна компания“ – АД, София, или чрез холдинг, който се контролира от държавата, освен ако продажбата се извършва на регулиран пазар на ценни книжа.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Спрямо купувачите на акции по приватизационни сделки и по сделки с „Банковата консолидационна компания“ – АД, София, не възниква задължение по чл. 149, ал. 1, ако преминават прага от 50 на сто от гласовете в общото събрание на публично дружество, както и не възниква задължение по чл. 149, ал. 6, ако преминават прага от 2/3 от гласовете чрез такава сделка. Изключението по изречение първо не се прилага, ако сделката е сключена на фондова борса.

(3) Член 113 не се прилага в случаите, когато към влизането в сила на този закон заварен приватизационен договор изрично предвижда капиталът на дружеството да бъде увеличен по реда на чл. 195 от Търговския закон в полза на купувача по договора. В тези случаи дружеството в 14-дневен срок от влизането в сила на закона уведомява комисията и регулирания пазар на ценни книжа, където са приети за търговия издадени от него акции, за наличието на такъв договор.

(4) (Отм. – ДВ, бр. 28 от 2002 г.)

(5) (Изм. – ДВ, бр. 28 от 2002 г., доп. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Емисиите от акции, за които е взето решение да бъдат продадени изцяло или частично по реда на чл. 32, ал. 1, т. 4 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол, са безналични и за тях чл. 185, ал. 2, изречение второ от Търговския закон не се прилага, без да е необходимо в уставите на дружествата да се вписват промените. Общото събрание на дружество, което е престанало да бъде публично, може да вземе решение за превръщане на акциите си в налични и за включване в устава на условия за тяхното прехвърляне.

(6) (Нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) Ограниченията по чл. 111, ал. 4 относно издаването на привилегирани акции от публично дружество не се прилагат в случаите на приватизация на дружества от национално значение, когато привилегированите акции се притежават от държавата.

§ 10а. (Нов – ДВ, бр. 31 от 2003 г.) (1) В случаите на приватизация по реда на чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол на държавно участие под 50 на сто от капитала търгово предложение по реда на чл. 149а може да бъде отправено и в случай, че предложителят притежава под 90 на сто, но не по-малко от 2/3 от гласовете в общото събрание на дружеството, като в този случай изискваното мнозинство по чл. 119, ал. 1, т. 3 е три четвърти.

(2) Търгово предложение по ал. 1 може да бъде отправено не по-рано от изтичането на 12 месеца от приключване на продажбата.

§ 10б. (Нов – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 3 юли 2007 г.) (1) Когато към датата на влизане в сила на чл. 157в акциите с право на глас на дружеството – обект на търгово предложение, по чл. 157в, ал. 4 са били допуснати до търговия едновременно на регулиран пазар в Република България и в друга държава членка, комисията и компетентният орган на тази държава членка определят съвместно кой от тях да осъществява надзор върху търговото предлагане в срок 4 седмици от влизането му сила. Ако компетентните органи на държавите членки не определят кой от тях да осъществява надзор върху търговото предлагане,

дружеството – обект на търгово предложение, определя този орган в първия ден за търговия, следващ изтичането на срока по изречение първо.

(2) Комисията оповестява публично решението по ал. 1, с което е определена да осъществява надзор върху търговото предлагане.

§ 11. (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.) Заварените лица по чл. 133, ал. 2 подписват съответните декларации в 14-дневен срок от влизането в сила на закона.

§ 12. В Закона за банките (обн., ДВ, бр. 52 от 1997 г.; изм., бр. 15, 21, 52, 70 и 89 от 1998 г., бр. 54 и 103 от 1999 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1, ал. 2:

а) точка 4 се изменя така:

„4. сделките по чл. 54, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа;“;

б) точка 7 се отменя.

2. В чл. 1, ал. 5 т. 6 се изменя така:

„6. сделките по чл. 54, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа;“.

3. В чл. 16 се правят следните изменения:

а) в ал. 3 думите „и 7“ се заличават, а думите „Закона за ценните книжа, фондовите борси и инвестиционните дружества“ се заменят със „Закона за публичното предлагане на ценни книжа“;

б) създава се ал. 4:

„(4) Преди да се произнесе по искането за извършване на сделки по чл. 1, ал. 2, т. 4, централната банка взема предвид писменото становище на Държавната комисия по ценните книжа, ако то бъде представено в едномесечен срок от писменото искане на централната банка до комисията.“

§ 13. В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 25 от 1992 г., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 42, 59, 83, 86 и 104 от 1996 г., бр. 58, 100 и 124 от 1997 г., бр. 52 и 70 от 1998 г., бр. 33, 42, 64, 81, 90 и 103 от 1999 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 119 се създава ал. 3:

„(3) За вписване в търговския регистър извършването на дейност на инвестиционен посредник, както и на други дейности, за които отделен закон предвижда извършването им с разрешение на държавен орган, се представя съответното разрешение.“

2. В чл. 174 се създава ал. 3:

„(3) За вписване в търговския регистър извършването на банкова и застрахователна дейност, дейност на фондова борса, инвестиционен посредник, инвестиционно дружество, управляващо дружество и други дейности, за които отделен закон предвижда извършването им с разрешение на държавен орган, е необходимо да бъде представено съответното разрешение.“

3. В чл. 187а ал. 3 се отменя.

4. Член 187б се изменя така:

„Безналични акции

Чл. 187б. Акционерното дружество може да издава и безналични акции. Издаването и разпореждането с безналични акции се извършва по ред, установен със закон.“

5. В чл. 192 се създава ал. 7:

„(7) За вписване на увеличението на капитала чрез подписка е необходимо да бъде представено потвърждение на проспект, освен в случаите, когато такъв не се изисква от закона.“

6. В чл. 204 ал. 1 и 2 се изменят така:

„(1) Облигации могат да се издават от акционерно дружество най-малко две години след вписването му в търговския регистър и ако има два годишни счетоводни отчета, приети от общото събрание.

(2) Изискването по ал. 1 не се отнася до облигации, издадени или гарантирани от банки и от държавата.“

§ 14. В чл. 32, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм. и доп., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59, 85 и 89 от 1998 г., бр. 51 и 67 от 1999 г.) след думата „законодателство“ се добавя „или по прилагането на Закона за публичното предлагане на ценни книжа“.

§ 15. В Закона за приватизационните фондове (обн., ДВ, бр. 1 от 1996 г.; изм., бр. 68 и 85 от 1996 г., бр. 39 и 52 от 1998 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2, ал. 1 думите „Комисията по ценните книжа и фондовите борси“ се заменят с „Държавната комисия по ценните книжа“.

2. Навсякъде в закона думите „Закона за ценните книжа, фондовите борси и инвестиционните дружества“ се заменят със „Закона за публичното предлагане на ценни книжа“.

§ 16. (1) (Изм. – ДВ, бр. 67 от 2003 г.) Комисията за финансов надзор приема наредби по прилагането на закона.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 67 от 2003 г.) Комисията за финансов надзор приема наредби относно:

1. условията и реда за продажба на ценни книжа, които прехвърлителят не притежава;

2. изискванията спрямо ценни книжа, които са придобити от инвеститорите за първи път не при условията на първично публично предлагане и спрямо сделките с такива ценни книжа;

3. облекчени изисквания за инвестиране, включително в недвижими имоти, от установените в чл. 175, 195, 196 и 201 със срок на действие до пет години от влизането в сила на закона;

4. (нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) условията и реда за възстановяване на увредените лица на неправомерно придобитите доходи съгласно чл. 221, ал. 10;

5. (нова – ДВ, бр. 61 от 2002 г.) условията и реда за издаване, прехвърляне и анулиране на български депозитарни разписки по § 1, т. 8 и изискванията към техните емитенти.

(3) (Отм. – ДВ, бр. 93 от 2002 г.)

§ 17. (1) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.) Законът влиза в сила един месец след обнародването му в „Държавен вестник“, с изключение на разпоредбата по чл. 168, ал. 1, която влиза в сила в срок 6 месеца от влизането в сила на закона. Разпоредбата по чл. 68, ал. 1, т. 1 има обратно действие от 1 януари 1999 г. Разпоредбите на чл. 113, § 5, ал. 5 влизат в сила от деня на обнародване на закона в „Държавен вестник“.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 1 март 2003 г.) Лицензираните от Държавната комисия по ценни книжа регулирани пазари на ценни книжа (фондова борса и извънборсов пазар) в срок 3 месеца от влизане в сила на закона представят на заместник-председателя, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ за одобрение правилника за дейността си, съобразен с изискванията на закона.

Законът е приет от XXXVIII народно събрание на 15 декември 1999 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Допълнителни разпоредби към Закона за приватизация и следприватизационен контрол

(Обн. – ДВ, бр. 28 от 2002 г.)

§ 7. Когато акции се предлагат за приватизация по реда на този закон, не се прилагат разпоредбите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа, освен в случаите по чл. 32, ал. 1, т. 1 и 5.

Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за публичното предлагане на ценни книжа

(Обн. – ДВ, бр. 61 от 2002 г.)

§ 91. (1) Разпоредбите на този закон относно увеличаването на капитала на публично дружество не се прилагат, ако решението за увеличаване на капитала е взето до деня на влизане в сила на този закон, но не повече от една година преди този ден, и записването на акции започне не по-късно от 6 месеца от влизането в сила на този закон.

(2) Разпоредбите на този закон относно отписване на публично дружество по чл. 119 не се прилагат, ако заявлението за отписване с необходимите приложени документи е подадено в комисията до влизането в сила на този закон.

(3) Задължението за извършване на търговото предлагане от лица, придобили повече от 2/3 от гласовете в общото събрание на публично дружество, не възниква спрямо лицата, придобили тези гласове до влизането в сила на този закон.

(4) В заварените производства относно търгови предложения комисията, ако е необходимо, дава срок на лицата да ги приведат в съответствие с разпоредбите на този закон.

§ 92. Публичните дружества са длъжни да приведат уставите си и съставите на съветите си в съответствие с този закон на първото общо събрание, свикано след влизането в сила на този закон.

§ 93. (1) Редът, съдържанието и формата на деклариране на обстоятелствата по чл. 145, ал. 1 и 2 се определят с решение на комисията до приемане на съответната наредба по чл. 145, ал. 5.

(2) Комисията взема решението по ал. 1 в 14-дневен срок от влизане на този закон в сила и го огласява публично чрез предоставянето му на информационна агенция и интернет страницата си.

(3) Лицата, които към влизане на този закон в сила могат при условията на чл. 148 да упражняват 5 на сто и повече от гласовете на общото събрание на дружество, чиито акции са приети за търговия на регулиран пазар, в тримесечен срок от изтичане на срока по ал. 2 са длъжни да извършат уведомление по чл. 145, ал. 1 и 2 и да декларират съответните обстоятелства пред комисията. За неизпълнение на това задължение лицата носят отговорност по чл. 221, ал. 5.

§ 94. Изискванията към прилагането на оценъчните методи по чл. 122, ал. 9, чл. 126в и чл. 150, ал. 6 се определят с решение на комисията до приемане на съответната наредба.

Преходни и заключителни разпоредби към Закон за Комисията за финансов надзор

(Обн. – ДВ, бр. 8 от 2003 г.)

§ 8. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 8 ал. 1 се изменя така:

„(1) Регулирането и контролът върху лицата, дейностите и сделките по чл. 1, ал. 1 се извършват от Комисията за финансов надзор, наричана по-нататък „комисията“, както и от заместник-председателя, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.“

2. Членове 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 16а, 17, 18 и 19 се отменят, както и срещаните в закона позовавания на тях.

3. Навсякъде в закона думата „комисията“ се заменя със „заместник-председателя, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с изключение на глава втора, глава трета, раздели II и IV, глава пета, раздел II, глава шеста, раздел III, глава седма, раздел I, глава единадесета, раздел II, глава четирнадесета, глава петнадесета и глава осемнадесета, раздел II, където думата „комисията“ се заменя с „Комисията за финансов надзор“.

Преходни и заключителни разпоредби към Закона за паричните преводи, електронните платежни инструменти и платежните системи

(Обн. – ДВ, бр. 31 от 2005 г.)

§ 11. Този закон влиза в сила 6 месеца от обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на разпоредбите на чл. 18, ал. 1, т. 2, ал. 2 и 3, чл. 19, ал. 3, чл. 22, 23, 24, чл. 41, ал. 4 и 6, чл. 67, ал. 3 и 5, както и разпоредбите на чл. 109б, ал. 2 и на чл. 109в, ал. 8 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, които влизат в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз.

Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за публичното предлагане на ценни книжа

(Обн. – ДВ, бр. 39 от 2005 г.)

§ 138. Инвестиционните посредници са длъжни до 31 януари 2006 г. да подадат заявление за издаване на нов лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник съобразно услугите и дейностите по чл. 54, ал. 2 и 3, които възнамеряват да извършват.

§ 139. Заварените инвестиционни посредници, управляващи дружества и банки, са длъжни в срок до 6 месеца от влизане в сила на този закон да регистрират в Централния депозитар издадените от тях поименни акции или временни удостоверения като безналични.

§ 140. (1) Заварените управляващи дружества привеждат капитала си в съответствие с минималния размер по чл. 203, ал. 1 в срок до 1 януари 2006 г.

(2) Управляващите дружества са длъжни до 31 януари 2006 г. да подадат заявление за издаване на нов лиценз за извършване на дейност като управляващо дружество съобразно услугите по чл. 202, ал. 1 и 2, които възнамеряват да извършват.

§ 141. (1) Публични са и дружествата, които в последния ден на предходните две календарни години преди влизането в сила на този закон са имали над 10 000 акционери.

(2) Дружествата по ал. 1 са длъжни да приведат дейността си в съответствие с изискванията на закона в срок 6 месеца от влизането в сила на този закон.

(3) В срока по ал. 2 дружеството е длъжно да заяви за вписване в регистъра на комисията издадените от него акции или временни удостоверения и в 7-дневен срок от вписването в регистъра да поиска приемането им за търговия на регулиран пазар.

§ 142. (1) Членовете на управителния съвет на Фонда за компенсирание на инвеститорите в ценни книжа се избират в срок три месеца от влизането в сила на този закон, като мандатът им започва да тече от влизането в сила на закона.

(2) Членовете на първия състав на управителния съвет на Фонда за компенсирание на инвеститорите в ценни книжа, формиран съгласно този закон, се избират с мандат:

1. председателят – за 5 години;
2. заместник-председателят – за 4 години;
3. другите членове – за 3 години.

§ 143. Размерът на компенсациите по чл. 77г, ал. 1 се определя, както следва:

1. до 31 декември 2006 г. – 12 000 лв.;
2. от 1 януари до 31 декември 2007 г. – 24 000 лв.;
3. от 1 януари 2008 г. до 31 декември 2009 г. – 30 000 лв.;
4. от 1 януари 2010 г. – 40 000 лв.

§ 144. (1) Инвестиционните посредници, които към влизането в сила на този закон са получили лиценз (разрешение) за извършване на дейност, са длъжни да направят встъпителна вноска във Фонда за компенсирание на инвеститорите в ценни книжа в срок един месец от избирането на членовете на първия състав на управителния съвет на Фонда.

(2) Лицата по ал. 1 са длъжни да направят годишната вноска във Фонда за компенсирание на инвеститорите в ценни книжа за 2005 г. в срок до 31 януари 2006 г. Годишната вноска за 2005 г. е в размер 0,5 на сто от общия размер на паричните средства и 0,1 на сто от общия размер на останалите клиентски активи за последното тримесечие на 2005 г., определен на средномесечна основа.

§ 153. Подзаконовите нормативни актове, предвидени в този закон, се издават в 6-месечен срок от влизането му в сила.

§ 154. Разпоредбите на § 17, 18 и 19, както и всички препращания към изменените с тях разпоредби влизат в сила от 1 януари 2006 г., с изключение на изискването за внасяне на целия капитал в 14-дневен срок от получаване на уведомлението по чл. 63, ал. 2.

§ 155. Разпоредбата на § 52 относно изискванията за публичните дружества по чл. 94, ал. 1 и 2, чл. 95 и чл. 98а влизат в сила от 1 януари 2006 г.

§ 156. (1) Разпоредбите на § 34 и § 126 влизат в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз.

(2) До влизането в сила на разпоредбите по ал. 1 чуждестранна колективна инвестиционна схема със седалище или чието управляващо дружество има седалище в държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава, принадлежаща към Европейското икономическо пространство, може публично да предлага ценните си книжа в Република България при спазване разпоредбите на чл. 211л, ал. 1 и 3.

(3) Чуждестранните колективни инвестиционни схеми, които към момента на влизане в сила на този закон публично предлагат ценните си книжа в Република България, са длъжни да приведат дейността си в съответствие с чл. 211л, ал. 1 и 3 в срок 9 месеца от влизането в сила на закона.

Преходни и заключителни разпоредби към Кодекса за застраховането

(Обн. – ДВ, бр. 103 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г.)

§ 28. Кодексът влиза в сила от 1 януари 2006 г., с изключение на:

1. член 45, ал. 3, чл. 47, глава четвърта, чл. 71, ал. 4, чл. 77, ал. 5, чл. 80, ал. 5, чл. 88, ал. 3, чл. 89, чл. 99, ал. 4, чл. 112 – 116, чл. 127, 137, 139 – 149, глава седемнадесета, глава двадесет и втора, чл. 254, ал. 1, т. 2, чл. 256, чл. 258, ал. 1, т. 2 и 3, ал. 2, 3 и 5, чл. 282, ал. 2 и § 13, т. 2, буква „б“, т. 3, т. 4, буква „в“ и т. 5 от преходните и заключителните разпоредби, които влизат в сила от датата на влизането в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз;

2. член 254, ал. 2, който влиза в сила от датата на Решението на Европейската комисия, след като бъдат предоставени сведения за сключване на споразумение между Националното бюро на българските автомобилни застрахователи и бюрата на автомобилните застрахователи на държавите-членки в съответствие с чл. 2, ал. 2 от Директива 72/166/ЕИО за сближаване на законите на държавите-членки, свързани със застраховането срещу гражданска отговорност по отношение на използването на моторни превозни средства и за налагане на задължение за застраховане срещу такава отговорност;

3. член 266, който влиза в сила от 11 юни 2012 г.;

4. член 282, ал. 4 и чл. 284 – 286, които влизат в сила от датата на Решението на Европейската комисия, след като бъдат предоставени сведения за сключване на споразумение между Националното бюро на българските автомобилни застрахователи и компенсационните органи на държавите-членки в съответствие с чл. 6, ал. 3 от Директива 2000/26/ЕО за сближаване на законите на държавите-членки, свързани със застраховането срещу гражданска отговорност по отно-

шение на използването на моторни превозни средства и за изменение на директиви на Съвета 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО. До влизането в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз Националното бюро на българските автомобилни застрахователи създава организацията за изпълнение на функциите като компенсационен орган;

5. член 288, ал. 2, който влиза в сила от 11 юни 2007 г. и се прилага за всички заведени претенции за обезщетение, по които към тази дата управителният съвет на Гаранционния фонд не се е произнесъл; до датата на влизането в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз Гаранционният фонд заплаща обезщетения само когато пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България; Гаранционният фонд създава организацията за изпълнение на функциите на Информационен център в срок 6 месеца от влизането в сила на кодекса.

Преходни и заключителни разпоредби към Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

(Обн. – ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 1 януари 2006 г.)

§ 88. Кодексът влиза в сила от 1 януари 2006 г., с изключение на чл. 179, ал. 3, чл. 183, ал. 9, § 10, т. 1, буква „д“ и т. 4, буква „в“, § 11, т. 1, буква „б“ и § 14, т. 12 от преходните и заключителните разпоредби, които влизат в сила от деня на обнародването на кодекса в „Държавен вестник“.

Преходни и заключителни разпоредби към Административнопроцесуалния кодекс

(Обн. – ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12 юли 2006 г.)

§ 142. Кодексът влиза в сила три месеца след обнародването му в „Държавен вестник“, с изключение на:

1. дял трети, § 2, т. 1 и § 2, т. 2 – относно отмяната на глава трета, раздел II „Обжалване по съдебен ред“, § 9, т. 1 и 2, § 11, т. 1 и 2, § 15, § 44, т. 1 и 2, § 51, т. 1, § 53, т. 1, § 61, т. 1, § 66, т. 3, § 76, т. 1 – 3, § 78, § 79, § 83, т. 1, § 84, т. 1 и 2, § 89, т. 1 – 4, § 101, т. 1, § 102, т. 1, § 107, § 117, т. 1 и 2, § 125, § 128, т. 1 и 2, § 132, т. 2 и § 136, т. 1, както и § 34, § 35, т. 2, § 43, т. 2, § 62, т. 1, § 66, т. 2 и 4, § 97, т. 2 и § 125, т. 1 – относно замяната на думата „окръжния“ с „административния“ и замяната на думите „Софийския градски съд“ с „Административния съд – град София“, които влизат в сила от 1 март 2007 г.;

2. параграф 120, който влиза в сила от 1 януари 2007 г.;

3. параграф 3, който влиза в сила от деня на обнародването на кодекса в „Държавен вестник“.

Преходни и заключителни разпоредби към Закона за търговския регистър

(Обн. – ДВ, бр. 34 от 2006 г., в сила от 1 октомври 2006 г.)

§ 56. Този закон влиза в сила от 1 октомври 2006 г., с изключение на § 2 и § 3, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“.

Закон за изменение и допълнение на Закона за публичното предлагане на ценни книжа

(Обн. – ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

Преходни и заключителни разпоредби

§ 147. Заварените производства за издаване на потвърждение на проспект продължават по реда на този закон. Комисията дава срок на заинтересуваните лица да съобразят проспектите си с изискванията на този закон.

§ 148. За 2006 г. инвестиционните посредници – банки, заплащат вноската по чл. 77н, ал. 2 във Фонда за компенсиране на инвеститорите в ценни книжа в срока и по реда на чл. 77н, ал. 4.

§ 149. В Закона за гарантиране на влоговете в банките (обн., ДВ, бр. 49 от 1998 г.; изм., бр. 73, 153 и 155 от 1998 г., бр. 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 92 и 118 от 2002 г., бр. 31 и 39 от 2005 г., бр. 59 и 64 от 2006 г.) в § 1, т. 1 от допълнителната разпоредба думите „с изключение на клиентските активи по смисъла на чл. 77б, ал. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа“ се заличават.

§ 150. Законът влиза в сила от 1 януари 2007 г. с изключение на § 8, 9, 39, 41, 42, 43, 76, 86 и § 106, т. 3, които влизат в сила три дни след обнародването на закона в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 11 октомври 2006 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Закон за изменение и допълнение на Закона за пазарите на финансови инструменти

(Обн. – ДВ, бр. 52 от 2007 г., в сила от 1 ноември 2007 г.)

Преходни и заключителни разпоредби

§ 26. Подзаконовите нормативни актове по прилагането на Закона за публичното предлагане на ценни книжа, приети до влизането в сила на този закон, се прилагат, доколкото не му противоречат.

§ 27. (1) Този закон влиза в сила от 1 ноември 2007 г. с изключение на § 7, т. 6, 7, 8, 18, 19, 22–24, 26–28, 30–40, т. 44, буква „б“, т. 47, 48, т. 49, буква „а“, т. 50–62, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 76, 77, т. 83, букви „а“ и „г“, т. 85, буква „а“, т. 91, 93, 94, т. 98, буква „а“, подбуква „аа“, изречение второ относно замяната, подбуква „бб“, изречение второ относно замяната, подбуква „вв“, изречение второ относно замяната, и подбуква „гг“, изречение второ относно замяната, т. 99, букви „г“ и „д“, т. 101, буква „б“ и т. 102, § 8, § 9, т. 4, буква „а“, т. 5 и 7, § 14, т. 1 и § 19, които влизат в сила три дни след обнародването на закона в „Държавен вестник“.

(2) Параграф 7, точки б, 7 и 8 се прилагат до 1 ноември 2007 г.

Закон

за изменение и допълнение на Закона за публичното предлагане на ценни книжа

(Обн. – ДВ, бр. 23 от 2009 г.)

Заключителна разпоредба

§ 14. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 12 март 2009 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**Преходни и заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ
НА ЗАКОНА ЗА ПЛАТЕЖНИТЕ УСЛУГИ И
ПЛАТЕЖНИТЕ СИСТЕМИ**

(Обн. – ДВ, бр. 101 от 2010 г., в сила от 30 юни 2011 г.)

§ 69. Законът влиза в сила от 30 юни 2011 г. с изключение на:

1. параграфи 1–16, § 41–56 и § 62 и 66, които влизат в сила от 30 април 2011 г.;
2. параграфи 60 и 68, които влизат в сила от 31 декември 2010 г.

Релевантни актове от европейското законодателство

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА 2004/39/ЕО от 21 април 2004 година, за пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета

ДИРЕКТИВА 2003/71/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 4 ноември 2004 година, относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и относно изменение на Директива 2001/34/ЕО

ДИРЕКТИВА 2003/125/ЕО НА КОМИСИЯТА от 22 декември 2003 година за прилагане на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на справедливото представяне на инвестиционни препоръки и оповестяването на конфликт на интереси

ДИРЕКТИВА 2003/124/ЕО НА КОМИСИЯТА от 22 декември 2003 година за прилагане на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно определението и публичното оповестяване на вътрешна информация и относно определението за манипулиране на пазара

ДИРЕКТИВА 2003/15/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 18 юни 2003 година за изменение на Директиви 78/660/ЕИО, 83/349/ЕИО, 86/635/ЕИО и 91/674/ЕИО на Съвета относно годишните и консолидираните счетоводни отчети на някои видове дружества, банки и други финансови институции и застрахователни предприятия

ДИРЕКТИВА 2003/6/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 28 януари 2003 година относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба)

ДИРЕКТИВА 2002/47/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 6 юни 2002 година относно финансови обезпечения

ДИРЕКТИВА 2001/108/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 21 януари 2002 година за изменение на Директива 85/611/ЕИО на Съвета за координиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа (ПКИПЦК) относно инвестициите на ПКИЦК

ДИРЕКТИВА 2001/107/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 21 януари 2002 година за изменение на Директива 85/611/ЕИО на

Съвета за координиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа, (ПКИПЦК) с оглед регулиране на управляващите дружества и опростяване на проспектите

ДИРЕКТИВА 2001/97/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 4 декември 2001 година за изменение на Директива на Съвета 91/308/ЕИО относно превенцията на използването на финансовата система за целите на прането на пари

ДИРЕКТИВА 2001/64/ЕО НА СЪВЕТА от 31 август 2001 година за изменение на Директиви 66/401/ЕИО относно търговията със семена от фуражни култури и 66/402/ЕИО относно търговията със семена от зърнени култури

ДИРЕКТИВА 97/9/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 3 март 1997 година относно схемите за обезщетение на инвеститорите

ДИРЕКТИВА 98/26/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 19 май 1998 година относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа

ДИРЕКТИВА 95/26/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪВЕТ от 29 юни 1995 година за изменение на Директиви 77/780/ЕИО и 89/646/ЕИО в областта на кредитните институции, Директиви 73/239/ЕИО и 92/49/ЕИО в областта на застраховането, различно от животозастраховане, Директиви 79/276/ЕИО и 92/96/ЕИО в областта на животозастраховането, Директива 93/22/ЕИО в областта на инвестиционните предприятия и Директива 85/611/ЕИО в областта на предприятията за колективни инвестиции в прехвърляеми ценни книжа (ПКИПЦК), с оглед засилване на разумния финансов надзор

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 93/22/ЕИО от 10 май 1993 година относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа

ДИРЕКТИВА 93/6/ЕИО НА СЪВЕТА от 15 март 1993 година относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции

ДИРЕКТИВА 92/101/ЕИО НА СЪВЕТА от 23 ноември 1992 година за изменение на Директива 77/91/ЕИО относно учредяването на акционерни дружества и поддържането и промяната на техния капитал

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА от 13 ноември 1989 година за координиране на нормативната уредба, регламентираща фондовата търговия от страна на вътрешни лица

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА от 17 април 1989 година относно съгласуването на изискванията за съставянето, контрола и разпространението на проспекта, който се публикува във връзка с публичното предлагане на прехвърляеми ценни книжа

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 88/220/ЕИО от 22 март 1988 година за изменение и допълнение, по отношение на инвестиционната политика на определени дружества за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа (ДКИПЦК), на директива 85/611/ЕИО относно координирането на законовите, подзаконови-

те и административните разпоредби, отнасящи се до дружествата за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 86/635/ЕИО от 8 декември 1986 година относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции

ВТОРА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА от 13 декември 1976 година за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите-членки за дружествата по смисъла на член 58, втора алинея от Договора, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал

ПЪРВА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА от 9 март 1968 година относно координирането на гаранциите, които държавите-членки изискват от дружествата по смисъла на втори параграф 2 от член 58 от договора, с цел тези гаранции да станат равностойни на цялата територия на общността

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА от 30 юли 1963 година за либерализация на преводите, отнасящи се до невидими трансакции, които не са свързани с движението на стоки, услуги, капитали и лица

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА 2001/34/ЕО от 28 май 2001 година относно допускане на ценни книжа до официална регистрация на фондова борса и относно информацията, която подлежи на публикуване

ПЪРВА ДИРЕКТИВА 73/239/ЕИО НА СЪВЕТА относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА 2002/83/ЕО от 5 ноември 2002 година относно животозастраховането

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА от 25 февруари 1964 година относно премахването на ограниченията относно свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги по отношение на презастраховането и ретроцесията

ДИРЕКТИВА 2000/12/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 20 март 2000 година относно предприемането и осъществяването на дейност на кредитни институции

ДИРЕКТИВА 2000/26/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 16 май 2000 година относно сближаването на законите на държавите-членки относно застраховане на гражданската отговорност във връзка с използването на моторни превозни средства, и за изменение и допълнение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО на Съвета

ДИРЕКТИВА 72/166/ЕИО НА СЪВЕТА от 24 април 1972 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно застраховките „гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за застраховане на такава отговорност